ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ 2553

วารสาร ส่งเสริมการลงทุน

www.boi.go.th INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

สภาวะอุตสาหกรรม และการลงทุน 52 แนวโน้ม 53

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ 2553
www.boi.go.th

นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ จังหวัดสงขลา
Southern Region Industrial Estate, Songkhla Province

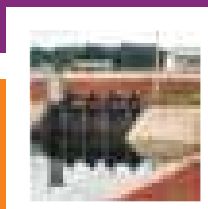

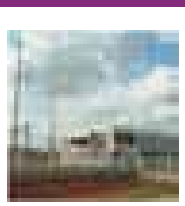

.....ทำเลทองของการลงทุน

- ทำเลที่ตั้งศักยภาพในจังหวัดสงขลา ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการลงทุนของภาคใต้ ระบบโลจิสติกส์สะดวกสบายทั้งทางบก ทางรถไฟ ทางอากาศ ผ่านท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่ และทางน้ำผ่านท่าเรือน้ำลึกสงขลา
- ยุทธฐานการผลิต การค้า การลงทุน และบริการแห่งแรกในภาคใต้ รองรับการขยายตัวด้านการค้าการลงทุนในภูมิภาค
- พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมพร้อมรองรับการลงทุนทั้งในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป (General Industrial Zone) และเขตประกอบการเสรี (I-EA-T Free Zone)
- เหมาะสำหรับอุตสาหกรรมหลากหลาย อาทิ อุตสาหกรรมยาง และผลิตภัณฑ์จากไม้ยาง อาหาร ปิโตรเลียม อิเล็กทรอนิกส์ และอื่นๆ
- พรั่งพร้อมด้วยระบบสาธารณูปโภคมาตรฐานสากล ทั้งระบบไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ระบบถนน ระบบป้องกันน้ำท่วม ระบบกำจัดขยะ และระบบบำบัดน้ำเสีย
- รับสิทธิประโยชน์การลงทุนสูงสุด ทั้งทางภาษีและมิใช่ภาษีจาก กนอ. BOI โซน 3 พร้อมส่วนลดค่าไฟฟ้า 10% เป็นระยะเวลา 5 ปี
- อำนวยความสะดวกและบริการการลงทุนครบวงจร ด้วยศูนย์บริการธุรกิจ Total Solution Center ของ กนอ. ทั้งในส่วนกลางและที่สำนักงานนิคมฯ

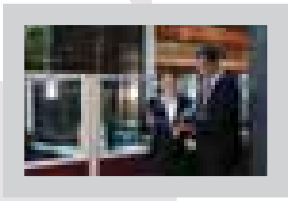
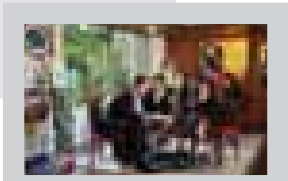
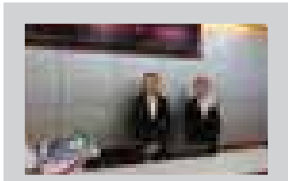

นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ จังหวัดสงขลา
9/6 หมู่ 4 ต.ฉลุง อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
โทร. 074-206-032-3, 074-206-095, 074-206-097 แฟกซ์ 074-206-096
www.southern-ieat.com

กองส่งเสริมการลงทุน
ฝ่ายส่งเสริมการลงทุน และประชาสัมพันธ์
618 ถ.นิคมมักกะสัน แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กทม. 10400
โทร. 02-253-0561 ต่อ 1193 แฟกซ์ 02-253-2965
e-mail: ieat@ieat.go.th www.ieat.go.th., www.ieatsolution.com

Contents

วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ 2553

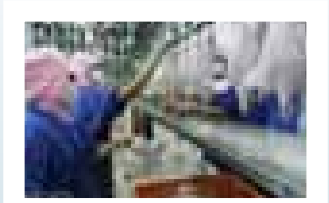

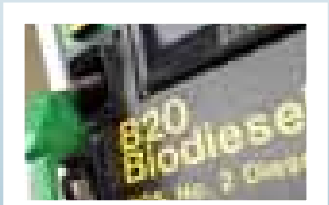

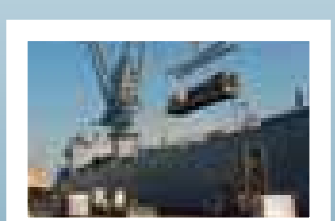

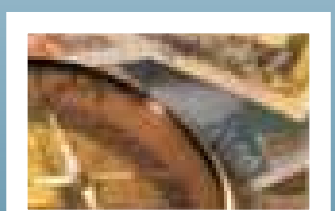

สภาวะอุตสาหกรรมและการลงทุนปี 52-53

ภาวะการลงทุน 2552 และแนวโน้ม 2553 6
อุตสาหกรรมและการลงทุน ยานยนต์และชิ้นส่วน 13
อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 19
อุตสาหกรรมเกษตร 26
อุตสาหกรรมอาหารปี 2552 ท่ามกลางวิกฤติเศรษฐกิจโลก 30
พลาสติกชีวภาพไทย ตอนที่ 1 37
สมุนไพรไทย โอกาสอาหารเพื่อสุขภาพ 43

ข้อตกลงเขตการค้าเสรีของไทย (ต่อ)

จาก AIA ถึง ACIA ตอนที่ 2 48

บทความพิเศษ

การยกเลิกมาตรการชดเชยค่าภาษีอากร 53

กฎและระเบียบควรรู้

คุณใช้สิทธิประโยชน์ยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล ภายใต้บีโอไอ ถูกต้องแล้วหรือ ตอนที่ 1 นานาสาระกับบีโอไอ 62 66

สถิติการส่งเสริมการลงทุน

สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน 70
โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน 73

ความเคลื่อนไหว

แวดวง สกท. 83

ถนนสู่ BUILD

BUILD นำผู้ผลิตชิ้นส่วน เยี่ยมชมโรงงานภาคเหนือ 84

CHOOSE HEMARAJ INDUSTRIAL ESTATES...

TO ENHANCE YOUR COMPETITIVENESS.

Thailand's leading developer of industrial estates, utilities and property solution

Hemaraj industrial estates with world-class infrastructure, Free Zones, and deep-sea port proximity, are built around a cluster concept to optimize supply chain logistics: automotive (Detroit of the East), petrochemical and export-oriented, etc. There are multiple locations to suit your different needs with BOI Zone 3 and Zone 2 benefits.

Whether you are a large multinational or an SME business with long-term investment in mind, Hemaraj can provide you with total sustainable solutions of developed land, factories and services.

Tel. (662) 719 9555 or marketing@hemaraj.com, www.hemaraj.com

Chonburi

Saraburi

Rayong

สมาคมสโมสรนักลงทุน
Investor Club Association

Professional Trainings and Seminars

Public and In house

บริการจัดการฝึกอบรมและสัมมนาอย่างมืออาชีพ

ด้วยหลักสูตรการฝึกอบรมเฉพาะด้าน ถ่ายทอดโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ หลากหลายหลักสูตร ดังนี้

- การส่งเสริมการลงทุน (BOI)
- พิธีการศุลกากร (Customs)
- การบริหารการจัดการ (Management)
- บริหารการตลาดและการขาย (Sales & Marketing)
- การเงินและการบัญชี (Finance & Accounting)
- การบริการ (Service)
- การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management)
- ภาวะผู้นำ (Leadership)
- การทำงานเป็นทีม และ Walk Rally
- การพัฒนาตัวเอง (Self Development)
- การจัดซื้อและเทคโนโลยี

Contact for more information at **Investor Club Association**
Phone: (66) 0 2936 1429 ext. 205-208 **Fax:** (66) 0 2936 1441-2
1 TP&T Tower, 16 th ,Fl. Vibhavadee-Rangsit Rd.,Ladyao, Jatujak, Bangkok 10900
E-mail: is-investor@ic.or.th **Website:** http://www.ic.or.th

ศูนย์บริการลงทุน

“ความสะดวกทางธุรกิจของท่าน คือ งานของเรา”

บริการด้วยใจ

- ❑ ให้คำปรึกษาและประสานงานแก้ไขปัญหาการลงทุนด้วยความรวดเร็ว
- ❑ บริการข้อมูล กฎ ระเบียบด้านการลงทุนแก่นักลงทุน และผู้สนใจทั่วไป
- ❑ บริการประสานงานหน่วยงานราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้องแก่นักลงทุน
- ❑ บริการข้อมูลผ่าน www.boi.go.th (ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ)
- ❑ บริการหนังสือและเอกสารด้านเศรษฐกิจการลงทุนและอื่นๆ
- ❑ บริการจัดหาผู้ร่วมทุน
- ❑ อำนวยความสะดวกในการออกใบอนุญาตทำงานและวีซ่าแก่นักลงทุนและผู้ชำนาญการชาวต่างประเทศ

ศูนย์บริการลงทุน
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 555 ถ.วิภาวดีรังสิต จตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 โทร. 0 2537 8111 ต่อ 1101-9 โทรสาร 0 2537 8177
E-mail: head@boi.go.th website: www.boi.go.th

ASEAN'S LEADING INTERNATIONAL INDUSTRIAL SUBCONTRACTING EVENT

13-15 MAY 2010
BITEC BANGKOK | THAILAND

www.subconthailand.com

A Golden Opportunity You Can't Afford To Miss...

- Meet local and international buyers from 15 countries
- Over 250 booths featuring automotive, electrical and electronic machinery manufacturers PLUS related industries
- Special programs designed to put you on the road to international success
- Business-building Seminars and Meetings

For more information, please contact:

BOI Unit for Industrial Linkage Development (BUILD), Thailand Board of Investment (BOI)
Tel. (66) 2537 8733, (66) 2936 2567 Fax (66) 2537 8734
E-mail: build@boi.go.th

UBM Asia (Thailand) Co.,Ltd.
Tel. (66) 2642 6911 Ext.213 Fax (66) 2642 7433
E-mail: warayut@cmpthailand.com

Co-organised by: THAILAND BOARD OF INVESTMENT, UBM

Co-located with: INTERMACH2010 SINCE 1984 Your Key to Better Business, SHEET METAL ASIA 2010, Automotive Engineering Asia 2010

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ 2553

ภาวะอุตสาหกรรมในประเทศ มีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางใด ในช่วงปีที่เศรษฐกิจตกต่ำ แม้ว่าสภาพเศรษฐกิจดังกล่าวจะส่งผลให้หลายอุตสาหกรรมชะลอแผนการขยายกำลังผลิต ลดการลงทุน และมีหลายอุตสาหกรรมต้องปรับตัวจากภาวะดังกล่าว แต่จากการสรุปยอดการขอรับการส่งเสริมฯ พบว่า ในปีที่ผ่านมา มีมูลค่าสูงถึง 723,400 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2551 ร้อยละ 67 และสูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้เดิม 400,000 ล้านบาท ถึงกว่าร้อยละ 80 นับว่าสูงเป็นประวัติการณ์ของการก่อตั้งบีโอไอ ไม่ว่าจะเป็นด้วยสาเหตุใด แต่สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพการลงทุนของประเทศที่ยังมีความเป็นไปได้

ทั้งนี้เป็นที่น่ายินดีว่าโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ส่วนใหญ่เป็นโครงการขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยมีโครงการที่คนไทยถือหุ้นทั้งสิ้น 726 โครงการ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 46 ของโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ทั้งหมด

ในฉบับเดือนกุมภาพันธ์นี้ วารสารฯ ขอนำเสนอการสรุปภาวะอุตสาหกรรมต่างๆ ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงภาวะการผลิต และการส่งออกที่ชัดเจนขึ้น

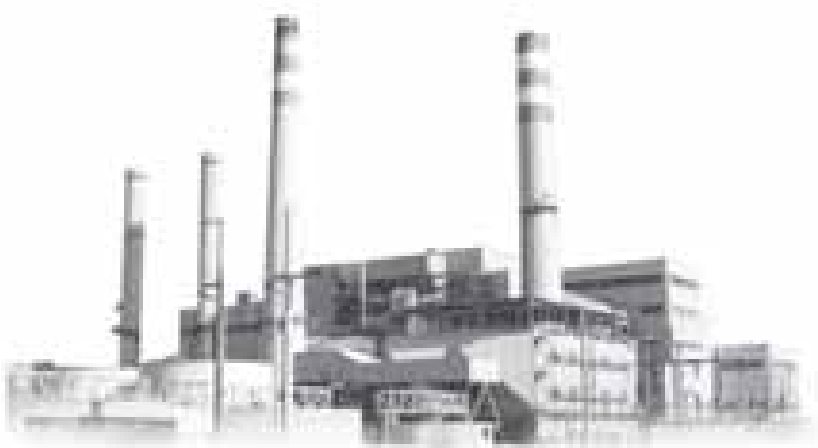

บก. แถลง

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

ดร. อรรชกา สีบุญเรือง	**เลขาธิการฯ**
นางหิรัญญา สุจินัย	**ที่ปรึกษาด้านการลงทุน**
นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย	**รองเลขาธิการฯ**
นางสาวดวงใจ อัศวจินดจิตร์	**ที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ**

กองบรรณาธิการ

นางวราภรณ์ เฉยสอาด	**บรรณาธิการบริหาร**
นางบุษยาพร วิริยะศิริ	**หัวหน้ากองบรรณาธิการ**

ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ

นางนุชนารถ วงษ์เกษม
นางสาวสุนันทา อักขระกิจ

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์
ดร. บงกช อนุโรจน์
นางสาวกนกวรรณ สุถิรนาถ
นางสาวพรรณี เชิ้งสุทธา
นางสาวกาญจนา นพพันธ์
นายพิชิต เดชนีรนาท
นางสาวซ่อนกลิ่น พลอยมี
นางสาวรัตนวิมล นารี ศุกรีเขตร
นางสาวทรงสิรินุช ตันติเวสส
นางสาวซ่อแก้ว ประสงค์สม
นายสุทธิเกตติ์ ทัดพิทักษ์กุล
นายธีระพงษ์ อติชาตนานนท์
นางจิณจนา โอสถธนากร
นางสาววีณา ธนะสิริ
นายอิสระ อมรกิจบำรุง
นางสาวอุทัยวรรณ เดชณรงค์
นางสาวปิยะวรรณ ขยันมาก
นางสาวศัลยา อักษรมัศ
นางสาวณัฐรีย์กร เสฏฐสุภัค

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2537 8111 ต่อ 4990-1, 5521
โทรสาร : 0 2537 8177
E-mail : head@boi.go.th
Homepage : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์ที่

บริษัท เกรย์ แมทเทอร์ จำกัด
21/61-62 RCA โซน C ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระราม 9
แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

ภาวะการลงทุน 2552 และแนวโน้ม 2553

แม้ว่าปี 2552 ที่ผ่านมา เป็นปีหนึ่งที่มีปัจจัยลบเกิดขึ้นตลอดทั้งปี ทั้งวิกฤติเศรษฐกิจโลก สถานการณ์ความอุ่นวายทางการเมืองในประเทศ และปัญหาการลงทุนในพื้นที่มาบตาพุด แต่ปีโอไอกลับสร้างปรากฏการณ์ใหม่ ด้วยคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนที่สูงเป็นประวัติการณ์ถึง 7.2 แสนล้านบาท

นับเป็นมูลค่าการลงทุนที่สูงสุดตั้งแต่ก่อตั้งบีโอไอมากว่า 40 ปี และสูงกว่าเป้าหมายเดิมที่ตั้งไว้เกือบเท่าตัว

การลงทุนที่ขอรับการส่งเสริมฯ ในปี 2552 มีมูลค่าสูงถึง **723,400 ล้านบาท** เพิ่มขึ้นจากปี 2551 ร้อยละ 67 และสูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้เดิม 400,000 ล้านบาท ถึงกว่าร้อยละ 80 ส่วนจำนวนโครงการเพิ่มสูงเช่นเดียวกันจาก 1,231 โครงการในปี 2551 เป็น **1,573 โครงการ**ในปี 2552

ในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 มีโครงการยื่นขอรับการส่งเสริมฯ เป็นจำนวนมากถึง 100 - 130 โครงการต่อเดือน เพิ่มขึ้นกว่า 2 เท่า เมื่อเทียบกับช่วงครึ่งแรกของปี 2552 ที่ระดับ 60 - 80 โครงการต่อเดือน โดยเฉพาะในเดือนธันวาคมซึ่งเป็นเดือนสุดท้ายในการยื่นคำขอฯ ตามนโยบายปีแห่งการลงทุน 2551-2552 ได้มีผู้มายื่นคำขอฯ มากถึง 551 โครงการ เงินลงทุนรวม 333,000 ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นกิจการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทดแทน และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

มูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุน ปี 2552 เปรียบเทียบ ปี 2551 และเป้าหมายที่ตั้งไว้

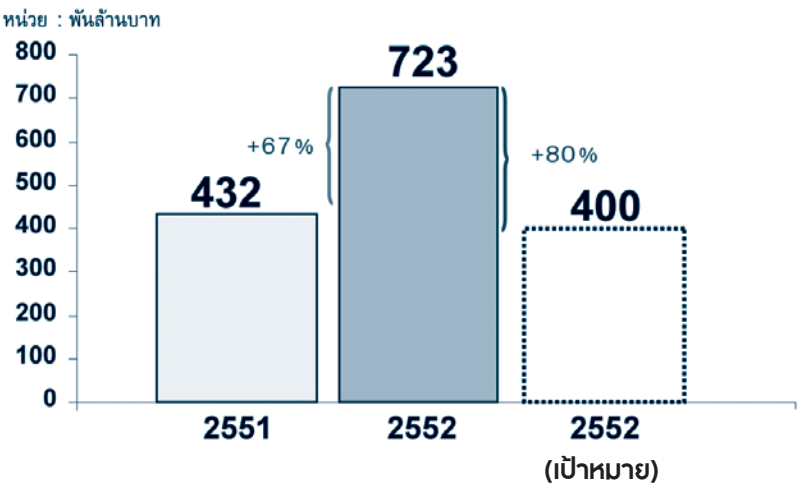

มูลค่าการลงทุนที่ขอรับการส่งเสริมฯ ในปี 2552 เกินกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ 4 แสนล้านบาท กว่าร้อยละ 80

เปรียบเทียบจำนวนโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ระหว่างปี 2551 และ 2552

เหตุที่การลงทุนเพิ่มสูงขึ้นมาก

มูลค่าการขอรับการส่งเสริมฯ ที่เพิ่มสูงขึ้นมากในปี 2552 เป็นผลมาจากสาเหตุสำคัญต่อไปนี้

ประการแรก ผลของมาตรการพิเศษเพื่อเร่งรัดการลงทุนในปีแห่งการลงทุน 2551-2552 ที่ให้สิทธิประโยชน์สูงสุดแก่ 6 กลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งได้สิ้นสุดลงเมื่อ 31 ธันวาคม 2552 ได้ช่วยกระตุ้นให้มีการยื่นขอรับส่งเสริมฯ มากเป็นประวัติการณ์

ประการที่สอง ผลจากการชักจูงการลงทุนเชิงรุก และเร่งเปิดสำนักงานในต่างประเทศเพิ่มเติมอีก 6 แห่ง ได้แก่ กรุงปักกิ่ง นครกว่างโจว กรุงโซล กรุงไทเป นครซิดนีย์ และกรุงสตอกโฮล์ม ทำให้การลงทุนจากประเทศเหล่านี้เพิ่มขึ้น

ประการที่สาม ผลจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการลงทุนของภาครัฐที่เพิ่มขึ้นมาก รวมทั้งการผลักดันการปล่อยสินเชื่อผ่านสถาบันการเงินของรัฐ และอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำ

ประการที่สี่ เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวได้เร็วกว่าที่ทุกฝ่ายคาดคิด เพราะรัฐบาลของทุกประเทศได้เร่งแก้ไขปัญหาในภาคการเงินอย่างรวดเร็ว และอัดฉีดเงินผ่านมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มกำลังซื้อในประเทศ ทดแทนตลาดส่งออกที่หดตัวลง

ประการที่ห้า ความตื่นตัวในการลงทุนด้านพลังงานทดแทน อันเป็นผลจากวิกฤติราคาน้ำมันเมื่อปี 2551 ส่งผลให้อุตสาหกรรมพลังงานทางเลือก เพื่อลดการพึ่งพาน้ำมัน มีศักยภาพในการลงทุนมากขึ้น โดยโครงการที่มีผู้สนใจยื่นขอรับการส่งเสริมฯ มากเป็นพิเศษ คือ เอทานอล ไบโอดีเซล การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ และเชื้อเพลิงชีวมวล ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโครงการขนาดใหญ่

ประการที่หก ผลจากนโยบายการส่งเสริมรถยนต์ Eco - Car เมื่อปลายปี 2550 ซึ่งมีผู้ได้รับอนุมัติ

การลงทุนที่ขอรับการส่งเสริมฯ ในปี 2552 มีมูลค่าสูงถึง 723,400 ล้านบาท นับเป็นมูลค่าการลงทุนที่สูงสุดตั้งแต่ก่อตั้งบีโอไอมากว่า 40 ปี

ส่งเสริม 6 ราย โดยรถยนต์คันแรกจะออกวางตลาดในเดือนมีนาคม 2553 ทำให้ในปี 2552 มีผู้ผลิตชิ้นส่วน Eco - Car ยื่นขอรับส่งเสริมฯ หลายโครงการ

ประการสุดท้าย ประเทศจีนประสบปัญหาความปลอดภัยด้านอาหารในระยะที่ผ่านมา ทำให้ผู้บริโภคในตลาดใหญ่ เช่น ประเทศญี่ปุ่น ขาดความเชื่อมั่น และหันมาสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิตไทยมากขึ้น

อุตสาหกรรมบริการและสาธารณูปโภค ลงทุนมากเป็นอันดับ 1

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายอุตสาหกรรมพบว่า อุตสาหกรรมที่มีผู้ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ มากที่สุดคือ **อุตสาหกรรมบริการและสาธารณูปโภค** จำนวน 709 โครงการ เงินลงทุน 431,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2551 เกือบ 3 เท่า ซึ่งเป็นผลมาจากนโยบายปีแห่งการลงทุน ในกลุ่มที่ 1 กลุ่มกิจการเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานและพลังงานทดแทน โดยเฉพาะกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ พลังงานลม และเชื้อเพลิงชีวมวล มีโครงการยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ภายใต้นโยบายดังกล่าวมากถึง 291 โครงการ เงินลงทุนรวมกว่า 200,000 ล้านบาท

อุตสาหกรรมที่มีผู้ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ มากที่สุด คือ อุตสาหกรรมบริการและสาธารณูปโภค อันดับสอง ได้แก่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

กิจการอื่นๆ ของอุตสาหกรรมบริการและสาธารณูปโภคที่มีการยื่นขอรับการส่งเสริมฯ รองลงมา คือ การขนถ่ายสินค้าสำหรับเรือเดินทะเล โรงแรม การขนส่งทางอากาศ และกิจการบริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ

อุตสาหกรรมที่มีผู้ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ มากเป็นอันดับสอง คือ **อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า** จำนวน 219 โครงการ เงินลงทุน 101,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2551 ร้อยละ 64 ก็เป็นผลมาจากของนโยบายปีแห่งการลงทุน 2551-2552 เช่นกัน โดยในกลุ่มที่ 2 ได้สนับสนุนนโยบายในกลุ่มกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง มีโครงการยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ในกิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ภายใต้นโยบายดังกล่าว จำนวน 19 โครงการ เงินลงทุนรวม 39,000 ล้านบาท สำหรับโครงการสำคัญอื่นๆ เช่น กิจการผลิต IC, HDD, PCB, White Goods (เตาอบไมโครเวฟ ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ และเครื่องซักผ้า) และกล้องดิจิตอล เป็นต้น

อันดับสาม คือ **กิจการเกษตรและผลิตผลจากการเกษตร** จำนวน 212 โครงการ เงินลงทุน 66,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2551 ร้อยละ 80 ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ยาง อาหารแปรรูป การผลิตน้ำมันหรือไขมันจากสัตว์ อาหารสัตว์ และพลังงานทดแทนจากพืช เช่น เอทานอล และไบโอดีเซล เป็นต้น

อันดับสี่ คือ **อุตสาหกรรมโลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง** จำนวน 217 โครงการ เงินลงทุน 55,000 ล้านบาท ลดลงจากปี 2551 ร้อยละ 26 มีโครงการสำคัญที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ คือ โครงการผลิตรถยนต์ของค่ายสหรัฐฯ ลงทุนมากถึง 20,130 ล้านบาท กิจการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน กิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ รวมทั้งชิ้นส่วนสำหรับรถยนต์ทั่วไป และรถยนต์ประหยัดพลังงานตามมาตรฐานสากล (Eco - Car) เป็นต้น

อันดับห้า คือ **อุตสาหกรรมเหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน** จำนวน 22 โครงการ เงินลงทุนรวม 41,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2551 ร้อยละ 55 โครงการสำคัญ ได้แก่ กิจการผลิตเหล็กทรงแบน กิจการเหมืองแร่ กิจการผลิตขวดแก้ว และกิจการผลิตเครื่องดินเผา เป็นต้น

อันดับหก คือ **อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก** จำนวน 125 โครงการ เงินลงทุนรวม 23,100 ล้านบาท ลดลงจากปี 2551 ร้อยละ 56 โครงการสำคัญ ได้แก่ กิจการผลิต Citric Acid กิจการผลิต Hexanediol และ Pentanediol กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก เป็นต้น

สุดท้ายคือ **อุตสาหกรรมเบา** มีโครงการยื่นขอรับการส่งเสริมฯ เพียง 69 โครงการ เงินลงทุนรวม 4,800 ล้านบาท เท่านั้น ลดลงจากปี 2551 ถึงร้อยละ 73 โครงการสำคัญ ได้แก่ กิจการผลิตเครื่องมือแพทย์ กิจการผลิตเลนส์ และกิจการผลิตเส้นใยประดิษฐ์ เป็นต้น

เปรียบเทียบคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนจำแนกตามประเภทกิจการ

หมวดประเภทกิจการ	จำนวน (โครงการ)			เงินลงทุน (พันล้านบาท)		
	2551	2552	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	2551	2552	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
เกษตรกรรม และผลิตผลการเกษตร	160	212	32.5	37.2	66.8	79.6
เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน	46	22	-52.2	26.8	41.5	54.9
อุตสาหกรรมเบา	85	69	-18.8	17.8	4.8	-73.0
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	243	217	-10.7	75.2	55.5	-26.2
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	205	219	6.8	61.6	100.9	63.8
เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	145	125	-13.8	52.4	23.1	-55.9
บริการ และสาธารณูปโภค	347	709	104.3	161.1	430.8	167.4
รวม	**1,231**	**1,573**	**27.8**	**432.2**	**723.4**	**67.4**

โครงการ SMEs ขอรับการส่งเสริมฯ ถึงร้อยละ 66

โครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ส่วนใหญ่เป็นโครงการขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ซึ่งมีการลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท มีจำนวน 1,039 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 66 ของจำนวนโครงการทั้งหมด โดยมีเงินลงทุนรวม 55.7 พันล้านบาท ส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมเกษตร ชิ้นส่วนยานยนต์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และกิจการซอฟต์แวร์

ขณะที่มีโครงการขนาดใหญ่เกิน 1,000 ล้านบาท ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ จำนวน 106 โครงการ แต่มีเงินลงทุนรวมถึง 460,300 ล้านบาท โครงการที่สำคัญ ได้แก่ โครงการผลิตไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติ 2 โครงการ ลงทุน 80,000 ล้านบาท โครงการผลิต Steel Plate ลงทุน 22,000 ล้านบาท และโครงการผลิตรถยนต์ ลงทุน 20,000 ล้านบาท เป็นต้น

สัดส่วนการลงทุนของคนไทยเพิ่มขึ้น

โครงการที่คนไทยถือหุ้นทั้งสิ้นมีจำนวน 726 โครงการ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 46 ของโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ทั้งหมด ส่วนใหญ่อยู่ในกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้า กิจการผลิตอาหารสัตว์ กิจการคัดคุณภาพและบรรจุเก็บรักษาพืช ผัก ผลไม้ หรือดอกไม้ กิจการเลี้ยงสัตว์ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก กิจการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง เป็นต้น

สัดส่วนการลงทุนกระจายตามขนาดเงินลงทุน

ขนาดเงินลงทุน	จำนวน (โครงการ)			เงินลงทุน (พันล้านบาท)		
	2551	2552	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	2551	2552	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
ไม่เกิน 20 ล้านบาท	365	350	-4.1	3.2	3.1	-3.1
มากกว่า 20-200 ล้านบาท	533	689	29.3	43.5	52.6	20.9
มากกว่า 200-500 ล้านบาท	198	232	17.2	67.7	80.7	19.2
มากกว่า 500-1,000 ล้านบาท	64	196	206.3	45.0	126.7	181.6
มากกว่า 1,000 ล้านบาท	71	106	49.3	272.8	460.3	68.7
รวม	**1,231**	**1,573**	**27.8**	**432.2**	**723.4**	**67.4**

การกระจายสัดส่วนผู้ถือหุ้นปี 2552 เปรียบเทียบกับปี 2551 ตามจำนวนโครงการ

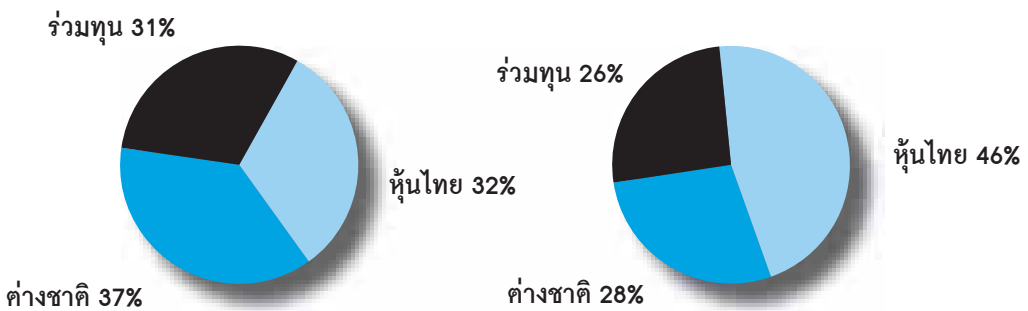

ปี 2551 ปี 2552

ประเทศญี่ปุ่นมีการลงทุนสูงสุด รวม 77,300 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 22 ของการลงทุนจากต่างชาติทั้งสิ้น

ญี่ปุ่นยังคงเป็นนักลงทุนอันดับหนึ่ง

ในปี 2552 การลงทุนจากต่างชาติมีมูลค่าทั้งสิ้น 350,754 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 18 จากปีก่อน โดยนักลงทุนต่างชาติรายใหญ่ ได้แก่ ญี่ปุ่น จีน สหรัฐอเมริกา และสิงคโปร์ ทั้งนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าการลงทุนจากประเทศจีน อินเดีย และเกาหลีใต้ ได้เพิ่มขึ้นมาก โดยการลงทุนจากต่างชาติ เรียงตามลำดับเป็นดังนี้

ประเทศญี่ปุ่น มีการลงทุนสูงสุด เงินลงทุนรวม 77,300 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 22 ของการลงทุนจากต่างชาติทั้งสิ้น ส่วนใหญ่ลงทุนในกิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ โดยเฉพาะ Eco - Car กิจการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ กิจการผลิตเครื่องจักร เป็นต้น แต่หากรวมการลงทุนของกลุ่มบริษัทญี่ปุ่นที่ไปจดทะเบียนในประเทศในภูมิภาคยุโรป จะทำให้การลงทุนจากญี่ปุ่นเพิ่มเป็นประมาณ 100,000 ล้านบาท

ประเทศจีน เงินลงทุนรวม 43,189 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12 ของการลงทุนจากต่างชาติทั้งสิ้น และเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วกว่า 20 เท่า สาเหตุเนื่องจากมีโครงการลงทุนขนาดใหญ่ จำนวน 5 โครงการในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ Steel Plate เคมีภัณฑ์ และโรงผลิตไฟฟ้า ลงทุนรวมกว่า 39,000 ล้านบาท

ประเทศสหรัฐอเมริกา เงินลงทุนรวม 34,631 ล้านบาท โครงการสำคัญคือ โครงการผลิตยานยนต์ ลงทุนรวม 20,130 ล้านบาท

ประเทศสิงคโปร์ เงินลงทุนรวม 34,264 ล้านบาท ส่วนใหญ่ลงทุนในกิจการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ กิจการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ Eco - Car เป็นต้น

ภูมิภาคยุโรป มีการลงทุนสูงขึ้นมาก โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่ กลุ่มที่เป็นการลงทุนจากยุโรปโดยแท้จริง และกลุ่มบริษัทต่างประเทศที่จดทะเบียนในประเทศภูมิภาคยุโรป แต่บริษัทแม่ตั้งอยู่ที่ภูมิภาคอื่นๆ

- **ประเทศเยอรมนี** มีเงินลงทุนรวม 20,289 ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในกิจการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ และเชื้อเพลิงชีวมวล รวม 6 โครงการ เงินลงทุนรวมกว่า 19,000 ล้านบาท
- **ประเทศสเปน** ลงทุนรวม 22,188 ล้านบาท ซึ่งเป็นการลงทุนจากบริษัทแคนาดาที่มาจดทะเบียนในประเทศสเปน ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ เพื่อผลิต Steel Plate เงินลงทุน 21,988 ล้านบาท
- **ประเทศเนเธอร์แลนด์** ลงทุนรวม 21,409 ล้านบาท ซึ่งเป็นการลงทุนจากบริษัทญี่ปุ่นที่จดทะเบียนในประเทศเนเธอร์แลนด์ในกิจการผลิต HDD และกล้องดิจิตอล จำนวน 4 โครงการ เงินลงทุนรวมกว่า 20,000 ล้านบาท

ประเทศอินเดีย มีมูลค่าการลงทุน 4,660 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 5 เท่าตัว ส่วนใหญ่เป็นกิจการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลม กิจการโรงแรม และกิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก

ประเทศเกาหลีใต้ มีมูลค่าการลงทุน 8,257 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 2 เท่า ส่วนใหญ่เป็นกิจการ ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ

การลงทุนจากภูมิภาคยุโรป และเอเชียเพิ่มขึ้นมาก

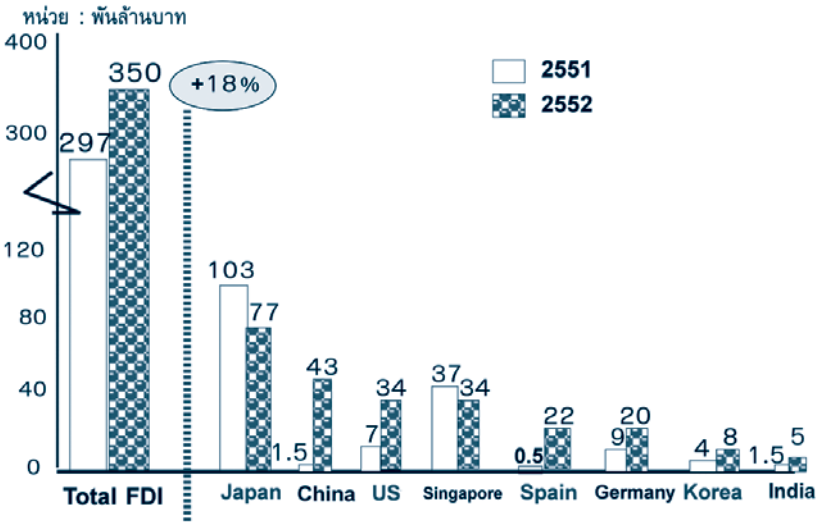

แนวโน้มการลงทุนปีเสือ

เป้าหมาย 5 แสนล้านบาท

สำหรับแนวโน้มในปี 2553 คาดว่า ปริมาณการลงทุนยังอยู่ในระดับสูง อันเนื่องมาจากการเติบโตอย่างต่อเนื่องของ 3 อุตสาหกรรมสำคัญ คือ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน และอุตสาหกรรมเกษตร อีกทั้งยังมีการลงทุนในกิจการ Mega Projects ของภาครัฐภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง ซึ่งจะทำให้เกิดการจ้างงานและธุรกิจต่อเนื่องขยายตัวตามมาอีกมาก

อย่างไรก็ตาม มูลค่าการลงทุนคงจะไม่สูงเท่าปีก่อน เนื่องจากโครงการขนาดใหญ่ได้มายื่นขอรับการส่งเสริมฯ ในช่วงปลายปี 2552 แล้ว

ในปี 2553 บีโอไอได้ตั้งเป้าหมายการขอรับการส่งเสริมฯ ไว้ที่ 500,000 ล้านบาท โดยปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้เกิดการลงทุนขึ้นอยู่กับสถานการณ์เศรษฐกิจโลก ทิศทางราคาน้ำมันและค่าเงินบาท รวมถึงการดำเนินการของภาครัฐในการฟื้นฟูภาพลักษณ์ของประเทศ ความเชื่อมั่นของนักลงทุน และการแก้ไขปัญหานักลงทุน เช่น ปัญหาในพื้นที่มาบตาพุด ปัญหาด้านศุลกากร สรรพากร และการประท้วงของแรงงาน เป็นต้น

ปัจจัยเหล่านี้ คือ ตัวชี้ทิศทางการลงทุนในปีเสือ ซึ่งบีโอไอจะต้องดำเนินการตลาดในเชิงรุก เพื่อให้มีการขอรับการส่งเสริมฯ เป็นไปตามเป้าหมาย โดยภาครัฐจะต้องร่วมมือแก้ปัญหาสำคัญที่เป็นปัจจัยลบภายในประเทศ และศึกษาตลาดในประเทศที่มีศักยภาพ ว่ามีความต้องการให้ภาครัฐปรับปรุงนโยบาย แก้ไขปัญหาใดเพื่อให้เกิดบรรยากาศการลงทุนที่ดีแก่นักลงทุนต่อไป

ปี 2553 บีโอไอตั้งเป้าหมาย
การขอรับการส่งเสริมฯ ไว้ที่ 500,000 ล้านบาท
ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจโลก
การฟื้นฟูภาพลักษณ์ของประเทศ

อุตสาหกรรมและการลงทุน

ยานยนต์ และชิ้นส่วน

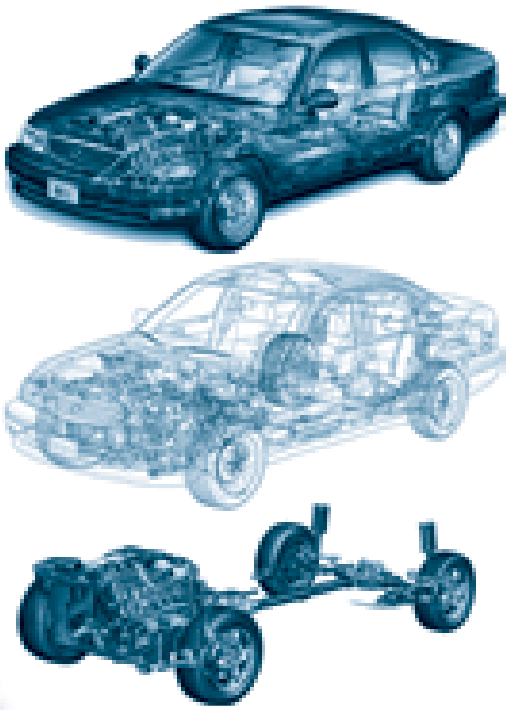

ปี 2552 นับว่าเป็นปีแห่งการถดถอยของอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย ทั้งในแง่ของการผลิต การจำหน่ายในประเทศ และการส่งออก ที่มีปริมาณลดลงอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ได้ฟื้นตัวดีขึ้นมากนับตั้งแต่ช่วงกลางปี 2552 ซึ่งคาดว่าในปี 2553 จะปรับตัวดีขึ้นตามไปด้วย

ยานยนต์ อุตสาหกรรมส่งออกที่สำคัญ

ระยะเวลากว่า 40 ปี ของการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย อุตสาหกรรมยานยนต์เป็นอุตสาหกรรมที่มีส่วนสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา (2548-2552) สินค้ายานยนต์เป็นสินค้าส่งออกที่นำรายได้เข้าประเทศสูงเป็นอันดับ 2 รองจากคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ โดยในปี 2552 การส่งออกรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบมีมูลค่า 3.7 แสนล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 7 ของมูลค่าส่งออกรวมของประเทศ และเคยทำสถิติส่งออกสูงสุดถึง 5.1 แสนล้านบาท หรือเกือบร้อยละ 10 ของมูลค่าส่งออกรวมของประเทศในปี 2551

มูลค่าการส่งออกสินค้ายานยนต์

หน่วย : ล้านบาท

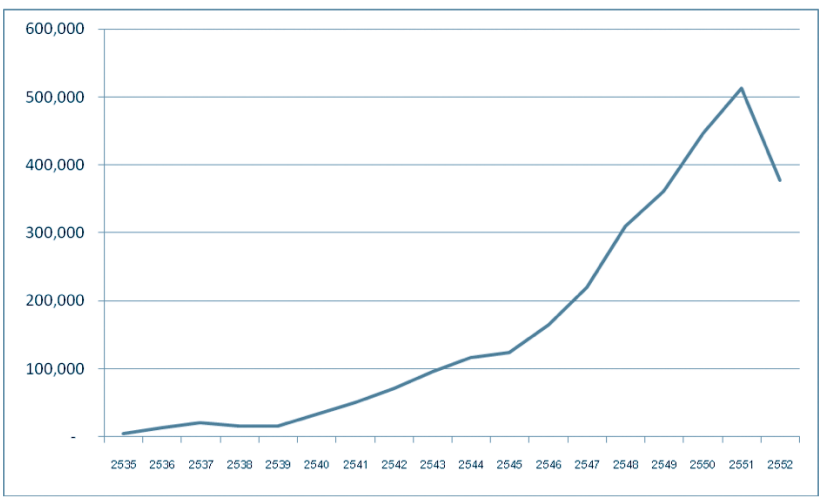

ที่มา : กรมส่งเสริมการส่งออก

หากเทียบกับประเทศอื่นในโลก ประเทศไทยถือเป็นประเทศผู้ผลิตรถยนต์อันดับต้นของโลก โดยในปี 2551 ประเทศไทยผลิตรถยนต์มากเป็นประวัติการณ์ที่จำนวน 1.39 ล้านคัน นับว่ามากเป็นลำดับที่ 14 ของโลก จากรถยนต์ที่ถูกผลิตขึ้นทั่วโลก 70.52 ล้านคัน หรือประมาณร้อยละ 2 ของปริมาณการผลิตรถยนต์ทั่วโลก โดยหากเทียบกับบางประเทศ เช่น สหราชอาณาจักร ซึ่งมีปริมาณประชากรเท่าๆ

กับประเทศไทยแต่มีกำลังซื้อมากกว่าไทยประมาณ 4.5 เท่า โดยปริมาณการผลิตรถยนต์มากกว่าประเทศไทยเพียง 255,773 คันเท่านั้น

หากเทียบกับประเทศอื่นในโลก ประเทศไทยถือเป็นประเทศผู้ผลิตรถยนต์อันดับต้นของโลก

สำหรับในปี 2552 จากภาวะเศรษฐกิจถดถอยทั่วโลกได้ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมต่างๆ รวมทั้งอุตสาหกรรมยานยนต์ ทำให้ปริมาณการผลิตรถยนต์ของไทยลดลงเป็น 999,378 คัน หรือลดลงถึงร้อยละ 28.2 เมื่อเทียบกับการผลิตในปี 2551 โดยนับเป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมา ที่ยอดประกอบรถยนต์ภายในประเทศไทยลดต่ำกว่า 1 ล้านคัน และมีการใช้กำลังผลิตเพียงครึ่งหนึ่งของกำลังผลิตรวมซึ่งมีความสามารถในการผลิตได้ถึง 1.8 ล้านคัน/ปี

ปริมาณการผลิตยานยนต์

หน่วย : คัน

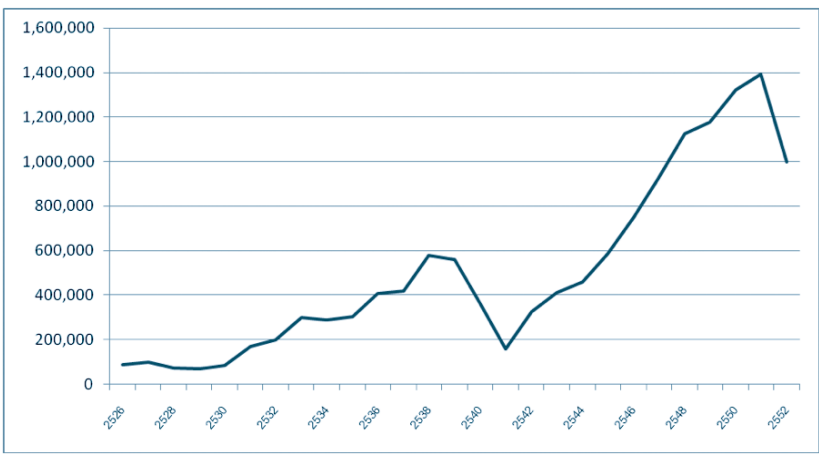

ที่มา : สถาบันยานยนต์และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ปริมาณส่งออกและตลาดในประเทศลดลง

ปี 2552 ประเทศไทยส่งออกรถยนต์ 535,563 คัน ลดลงร้อยละ 31.01 เมื่อเทียบกับตัวเลขปี 2551 คิดเป็นมูลค่าการส่งออก 251,342 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 21.94 จากปี 2551

สำหรับยอดจำหน่ายยานยนต์ในประเทศ ปี 2552 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 548,871 คัน ลดลงร้อยละ 10.8 จากปี 2551 โดยแบ่งเป็นการจำหน่ายรถยนต์นั่ง 230,037 คัน และรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ 318,834 คัน แต่ยอดจำหน่ายกระเตื้องขึ้นมากนับตั้งแต่ช่วงปลายปี 2552 เป็นต้นมา เนื่องจากเศรษฐกิจไทยปรับตัวเร็วกว่าที่เคยคาดการณ์เอาไว้มาก ส่งผลดีทำให้สถานการณ์ของอุตสาหกรรมยานยนต์ฟื้นตัวตามไปด้วย โดยเฉพาะตัวเลขเดือนธันวาคม 2552 มียอดจำหน่ายรถยนต์ในประเทศมากถึง 72,085 คัน

รถยนต์เพื่อการพาณิชย์ 318,834 คัน แต่ยอดจำหน่ายกระเตื้องขึ้นมากนับตั้งแต่ช่วงปลายปี 2552 เป็นต้นมา

ปริมาณการผลิต การจำหน่ายในประเทศ และการส่งออกรถยนต์ของประเทศไทย

หน่วย : คัน

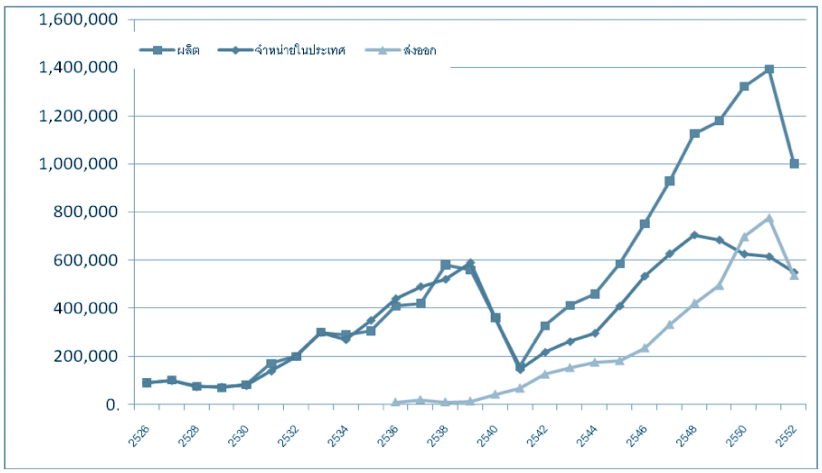

ที่มา : สถาบันยานยนต์และสมาคมอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย

นับว่าเป็นตัวเลขรายเดือนที่สูงสุดในรอบ 3 ปี และเพิ่มจากระยะเดียวกันของปี 2551 เป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 22.2

การลดลงของการผลิตรถยนต์ในปี 2552 สอดคล้องกับสถิติการจดทะเบียนยานพาหนะใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์[1] ของกรมการขนส่งทางบก ซึ่งในปี 2552 มีการจดทะเบียน ทั้งสิ้น 1,860,809 คัน ลดลงจากปี 2551 ที่มียอดจดทะเบียนทั้งสิ้น 2,495,697 คัน ร้อยละ 25

ปริมาณการจดทะเบียนยานพาหนะใหม่ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

หน่วย : คัน

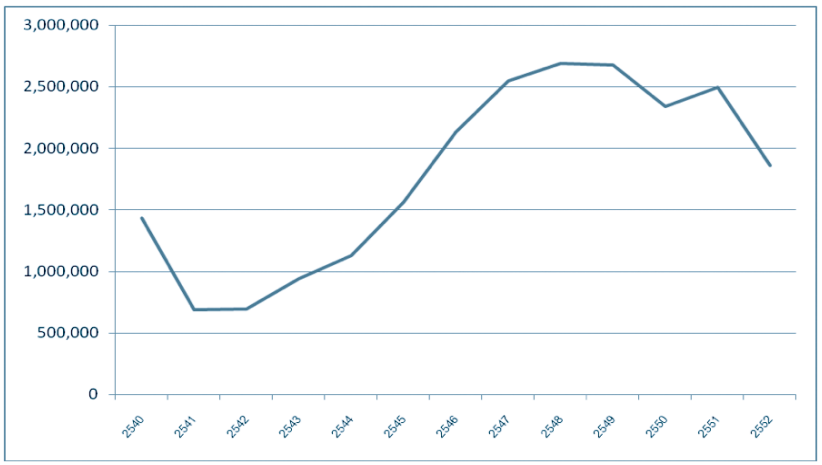

ที่มา : กรมการขนส่งทางบก

การลดลงของปริมาณการผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยในปี 2552 ได้ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของไทย ทั้งในแง่ของความต้องการสินค้าที่ลดลง และการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้ผู้ประกอบการไทยต้องปรับตัวสู่การผลิตสินค้าที่มีเทคโนโลยีการผลิตและมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้ในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจทางการเงิน

การแข่งขันทวีความเข้มข้นขึ้น

ผู้ผลิตรถยนต์จากประเทศญี่ปุ่นยังคงครองส่วนแบ่งตลาดรถยนต์ของประเทศไทยเป็นหลัก โดยในปี 2552 มียอดจำหน่ายตลาดรถยนต์รวมทุกประเภทเป็นดังนี้ โตโยต้ามีการจำหน่ายเป็นอันดับ 1 ด้วยยอดจำหน่าย 230,585 คัน หรือคิดเป็นส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 42.01 อีซูซุ อันดับ 2 คือ 110,969 คัน มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 20.22 และอันดับ 3 คือ ฮอนด้า จำหน่ายได้ 93,409 คัน คิดเป็นร้อยละ 17.02

[1] รวมถึงรถจักรยานยนต์

การแข่งขันในตลาดภายในประเทศทวีความเข้มข้นขึ้น โดยเฉพาะการแข่งขันจากรถยนต์นำเข้าจากหลายประเทศได้เข้ามาเปิดตลาดในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง

การแข่งขันในตลาดภายในประเทศทวีความเข้มข้นขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากรถยนต์นำเข้าจากหลายประเทศ ได้เข้ามาเปิดตลาดในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะรถยนต์จากประเทศเพื่อนบ้าน ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการลดลงของอุปสงค์ต่อรถยนต์ภายในประเทศเพื่อนบ้านลดลง ทำให้ผู้ผลิตรถยนต์จำเป็นต้องแสวงหาตลาดจำหน่ายรถยนต์ใหม่ในต่างประเทศ ประกอบกับการลดภาษีศุลกากรระหว่างกันภายใต้ข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)

ปัจจุบันรถยนต์นำเข้าสำเร็จรูป (CBU) หลายแบบมาจำหน่ายในประเทศไทย โดยใช้สิทธิพิเศษนำเข้าผ่านกรอบของ AFTA โดยอยู่ในข่ายเสียอากรขาเข้าเพียงร้อยละ 5 เช่น มาสด้า 3 ฟอร์ด โฟกัส เปอโยต์ โปรตอน นาซ่า โตโยต้า อะเวนซ่า อินโนว่า วอลโว่ ฮอนด้าฟรีด ฯลฯ ขณะเดียวกันประเทศไทยได้ส่งออกรถยนต์จำนวนมากเช่นเดียวกันไปยังประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียน โดยเฉพาะรถปิกอัพและรถยนต์นั่งส่วนบุคคล

ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ 2

ปี 2552 มีการขอรับการส่งเสริมการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งสิ้น 46,944 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 18.4 เมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลขปี 2551 ที่มีมูลค่าขอรับการส่งเสริมฯ 57,559 ล้านบาท จึงนับเป็นการลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ 2 ภายหลังตัวเลขคำขอรับการส่งเสริมฯ มีมูลค่าสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ระดับมากกว่า 140,000 ล้านบาท ในปี 2550

การลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนในช่วงปี 2551-2552 ส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนในทุกระดับ (First - Third Tier) โดยคาดว่าโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ในปี 2552 จำนวน 82 โครงการ การลงทุนประมาณครึ่งหนึ่ง ยังคงเป็นการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น ก่อให้เกิดการจ้างงานในอุตสาหกรรมยานยนต์เพิ่มขึ้นประมาณ 1,816 ตำแหน่ง ทั้งในส่วนที่ขยายกิจการเดิมและการลงทุน

ของนักลงทุนรายใหม่ที่ขอรับการส่งเสริมฯ จากบีโอไอเท่านั้น ไม่รวมถึงการลงทุนที่ไม่ได้ขอรับการส่งเสริมฯ

จากกระแสความตื่นตัวที่จะพัฒนาเทคโนโลยีประหยัดพลังงานสำหรับยานพาหนะ ทำให้งานมอเตอร์โชว์ระดับโลก ทั้งแฟรงก์เฟิร์ต ออโต้โชว์ โตเกียว มอเตอร์โชว์ และดีทรอยต์ ออโต้โชว์ ต่างคราคร่ำไปด้วยรถยนต์ที่ใช้เทคโนโลยีประหยัดน้ำมันหรือพลังงานทดแทน โดยกระแสหลักขณะนี้ต่างก็มุ่งไปที่รถยนต์ไฟฟ้าที่ใช้แบตเตอรี่ในการสะสมพลังงานเพื่อขับเคลื่อน เนื่องจากสอดคล้องกับทั้งกระแสการประหยัดพลังงานและเป็นนวัตกรรมที่สอดคล้องกับกระแสอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

กระแสหลักขณะนี้ต่างก็มุ่งไปที่รถยนต์ไฟฟ้าที่ใช้แบตเตอรี่ในการสะสมพลังงานเพื่อขับเคลื่อน เนื่องจากประหยัดพลังงานและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมพร้อมกันไปด้วย

มูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุน กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน

หน่วย : ล้านบาท

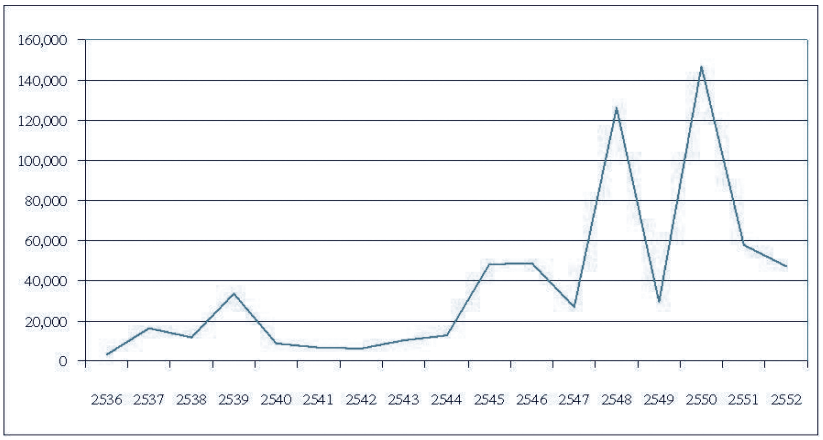

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

พร้อมกันไปด้วย ซึ่งทั้งสองกระแสต่างก็เป็นตัวขับเคลื่อนยอดจำหน่ายรถยนต์ที่ใช้แบตเตอรี่ในการสะสมพลังงานให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง

ในปี 2552 บีโอไอได้ประกาศนโยบายส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์แบบใหม่ ซึ่งต้องเป็นรถยนต์ที่ยังไม่เคยมีการผลิตในประเทศไทย และเป็นการผลิตรถยนต์ที่มีการติดตั้งระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น Hybrid Drive ระบบ Brake Energy Regeneration หรือ ระบบ Electronic Stability Control เป็นต้น

แนวโน้มอุตสาหกรรมยานยนต์ในปี 2553

ประการแรก คาดหมายว่าอุตสาหกรรมยานยนต์จะฟื้นตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าในปี 2553 ยอดการผลิตรถยนต์ของประเทศไทยจะกลับมาอยู่ที่ระดับ 1 ล้านคันอีกครั้งในปี 2553 จากกำลังการผลิตที่มีอยู่ 1.8 ล้านคัน ซึ่งจะเป็นการเติบโตอีกครั้งหลังเกิดวิกฤติเศรษฐกิจโลก ที่ส่งผลกระทบต่อตลาดส่งออกหลักของอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย

ทั้งนี้ คาดว่าการผลิตรถยนต์ในภาพรวมของปี 2553 จะอยู่ที่ 1.05-1.06 ล้านคัน แบ่งเป็นการผลิตสำหรับตลาดในประเทศ 5.02-5.03 แสนคัน เพิ่มขึ้นจากปีนี้ประมาณร้อยละ 5 และการผลิตเพื่อการส่งออก 5.03 แสนคัน เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 4

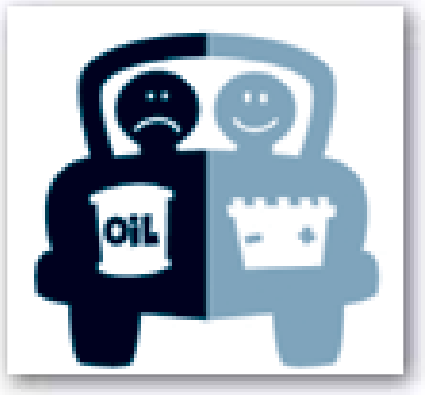

ประการที่สอง การแข่งขันจากรถยนต์นำเข้าจะทวีความเข้มข้นมากขึ้น เนื่องจากจะมีการลดอากรขาเข้ารถยนต์จากประเทศกลุ่มอาเซียนลงจากร้อยละ 5 เหลือร้อยละ 0 ตามข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน นับตั้งแต่ต้นปี 2553 เป็นต้นไป แม้จะมีความเห็นขัดแย้งว่ายังอาจไม่มีการเปิดตลาดระหว่างกันมากมายก็เป็นได้ เนื่องจากรัฐบาลแต่ละประเทศจะหันไปเพิ่มเงื่อนไขอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษีอากร (Non Tariff Barriers)

แต่อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรีจะส่งผลดีทำให้ผู้บริโภคในประเทศไทยได้รับประโยชน์มากขึ้น เนื่องจากมีทางเลือกในการเลือกซื้อรถยนต์เพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันก็นับได้ว่าจะเป็นทั้งวิกฤติและโอกาสสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทย เนื่องจากประเทศอื่นๆ ในกลุ่มอาเซียนเดิมจะต้องลดอากรขาเข้าลง

การเปิดเสรีจะส่งผลดีทำให้ผู้บริโภคในประเทศไทย ได้รับประโยชน์มากขึ้น เนื่องจาก มีทางเลือกในการเลือกซื้อรถยนต์เพิ่มขึ้น

เหลือร้อยละ 0 เช่นเดียวกัน โดยบริษัทรถยนต์ซึ่งมีโรงงานหลายแห่งในภูมิภาคอาเซียน จะเลือกผลิตรถยนต์ในประเทศที่มีต้นทุนการผลิตต่ำสุด และลดหรือยกเลิกการผลิตในประเทศที่มีต้นทุนการผลิตสูงกว่า แม้มีการคาดหมายว่าประเทศไทยจะได้เปรียบในการเปิดเสรีสินค้าหมวดยานยนต์ แต่ก็อาจเป็นไปได้ว่าจะไม่ได้เปรียบมากอย่างที่คาด

ประการที่สาม การเปิดตัวของรถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล (Eco-Car) ของบริษัทนิสสันในช่วงต้นปี 2553 จะเปิด Segment ใหม่ในอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทย ซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคภายในประเทศมีโอกาสเลือกรถยนต์ราคาถูกและประหยัดพลังงาน ขณะเดียวกันก็มีมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยระดับสูง ซึ่งคาดว่าจะกลายเป็น Segment สำคัญของตลาดรถยนต์ภายในประเทศในอนาคต

รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายให้รถยนต์ชนิดนี้เป็นการผลิตหลักในอุตสาหกรรมยานยนต์ควบคู่ไปกับรถยนต์ปิกอัพ เพื่อให้อุตสาหกรรมรถยนต์ของไทยสามารถยืนอยู่บน 2 ขาที่มั่นคงยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การแข่งขันในตลาดโลกของรถยนต์ประเภทนี้รุนแรงกว่ารถยนต์ปิกอัพอย่างมากอยู่แล้ว เนื่องจากเป็นตลาดรถยนต์ขนาดใหญ่มาก โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่น้ำมันมีราคาแพง ยิ่งทำให้การแข่งขันในตลาดรถยนต์ประเภทนี้ทวีความรุนแรงมากขึ้น แต่ยังมีช่องว่างในตลาดเหลืออยู่จากการที่ประชาชนในประเทศต่างๆ นิยมซื้อรถยนต์ประเภทนี้มากขึ้น

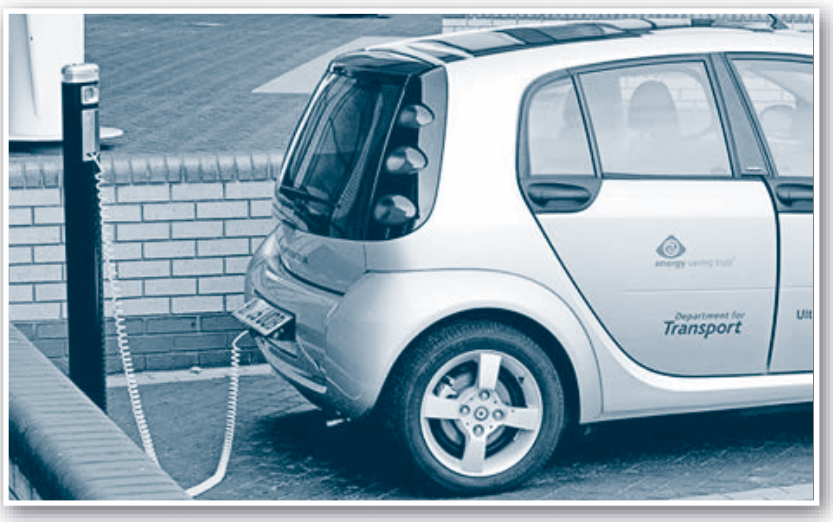

การลดลงของการลงทุนและการผลิตในอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยในปี 2552 ย่อมส่งผลต่อผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของไทย ทั้งในแง่ของความต้องการสินค้าที่ลดลงและการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ผู้ประกอบการไทย ควรปรับตัวสู่การผลิตสินค้า ที่มีเทคโนโลยีการผลิต และมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น

ดังนั้นผู้ประกอบการไทย ควรปรับตัวสู่การผลิตสินค้าที่มีเทคโนโลยีการผลิตและมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้ในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจทางการเงินของโลกที่เป็นอยู่ในขณะนี้

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ภาพรวมภาวะอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในตลาดโลก ปี 2552 มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นสำหรับสินค้าบางประเภท เช่น เครื่องปรับอากาศ เครื่องรับโทรทัศน์ประเภทดิจิตอล หลังจากที่ปรับตัวลดลงในช่วงปลายปี 2551 เนื่องจากมีการผลิตทดแทนสินค้าคงคลัง และแผนกระตุ้นเศรษฐกิจส่งผลให้การบริโภคเพิ่มมากขึ้น

อุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์

การจำหน่าย Semiconductor ของโลก
ในช่วงเดือน มกราคม – พฤศจิกายน 2552

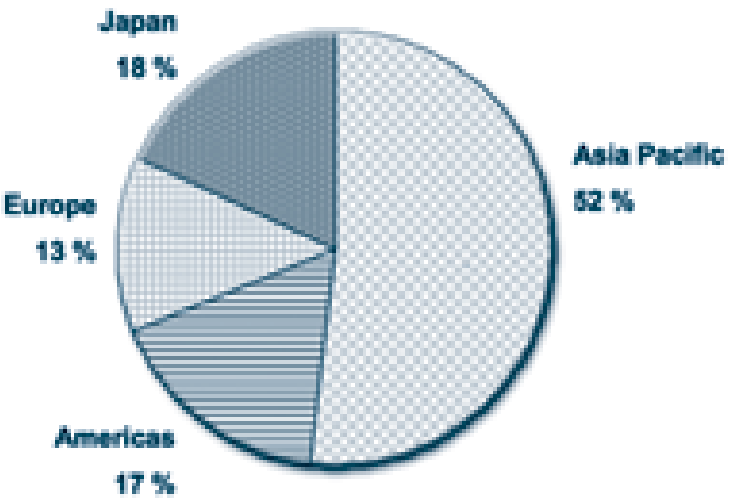

ภาพรวมภาวะอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในตลาดโลก ปี 2552 มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นสำหรับสินค้าบางประเภท

มูลค่าการจำหน่ายเซมิคอนดักเตอร์ของโลกในช่วงเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2552 อยู่ที่ 151.75 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 17.37 แต่เป็นการปรับตัวลดลงในลักษณะการชะลอตัว และในช่วงไตรมาสที่ 3 เริ่มมียอดขายเพิ่มขึ้นมาก

ตลาดเอเชียแปซิฟิกเป็นตลาดใหญ่ที่สุดในการจำหน่ายเซมิคอนดักเตอร์ของโลก โดยในปี 2552 มีสัดส่วนการจำหน่ายสูงสุดถึงร้อยละ 52 ของโลก รองลงมาคือตลาดสหรัฐฯ มีสัดส่วนร้อยละ 17 ของโลก โดย 2 ภูมิภาคนี้มีมูลค่าการจำหน่ายเซมิคอนดักเตอร์เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน (สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.86 เอเชียแปซิฟิกเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.79) เนื่องจากมีความต้องการในสินค้าสำเร็จรูปเพิ่มมากขึ้น เช่น PC และ LCD TV เป็นต้น

อุตสาหกรรม แอลซีดี ทีวี และแอลอีดี ทีวี

การจำหน่าย LCD TV และ LED LCD TV ในตลาดโลก

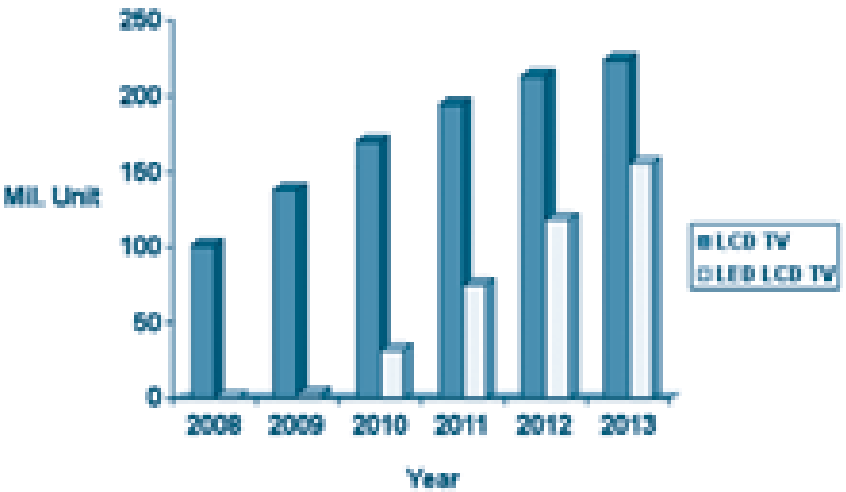

ที่มา: Displaybank, ธันวาคม 2552

จากข้อมูลการคาดการณ์ปริมาณการจำหน่าย LCD TV เปรียบเทียบกับ LED LCD TV ในตลาดโลก ตั้งแต่ปี 2551 – 2556 (2008 – 2013) ของ Displaybank (Displaybank เป็นบริษัทระดับโลกที่เชี่ยวชาญการทำวิจัยในอุตสาหกรรมจอแสดงภาพ หรือ Display Industry) พบว่า สัดส่วนของการจำหน่าย LED LCD TV (หรือ LED TV) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าการจำหน่าย LCD TV โดยคาดว่าการจำหน่าย LED LCD TV จะเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 69.1 ของการจำหน่าย LCD TV ในปี 2556

อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ปรับตัวลดลงร้อยละ 6.75 ในช่วงเดือน ม.ค. – พ.ย. 2552 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยในปี 2552

ภาวะการผลิต

จากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์พบว่า อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ปรับตัวลดลงในช่วงเดือนมกราคม – พฤศจิกายน 2552 โดยปรับตัวลดลงร้อยละ 6.75 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ผลิตภัณฑ์ที่ปรับตัวลดลงมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ โทรทัศน์สีขนาดจอเล็กกว่าหรือเท่ากับ 20 นิ้ว โทรทัศน์สีขนาดจอใหญ่กว่าหรือเท่ากับ 21 นิ้ว และเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วนแฟนคอลย์ยูนิต โดยปรับตัวลดลงร้อยละ 38.61, 38.11 และ 32.28 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับตลอดทั้งปีแล้ว ภาวะการผลิต HDD มีแนวโน้มดีขึ้น

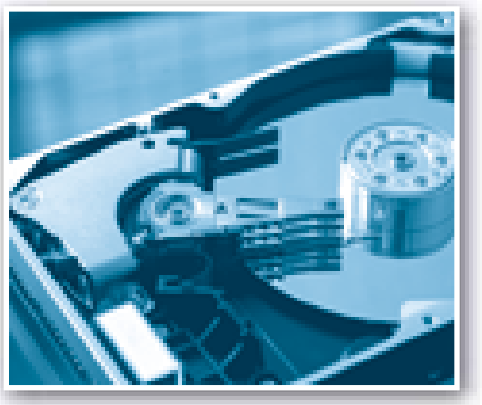

สำหรับผลิตภัณฑ์ Hard Disc Drive (HDD) ในช่วงไตรมาสแรกส่งผลด้านลบต่อดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเริ่มปรับตัวดีขึ้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคม

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับตลอดทั้งปีแล้ว ภาวะการผลิต HDD มีแนวโน้มดีขึ้นโดยส่งผลด้านบวกต่อดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เนื่องจากได้รับคำสั่งซื้อที่ทดแทนสินค้าคงคลังในช่วงแรก และทยอยมีคำสั่งซื้อเข้ามาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีความต้องการสินค้าสำเร็จรูปที่มีเทคโนโลยีล้ำสมัย ทำให้การผลิตสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในภาพรวมปรับตัวลดลงไม่มากนัก โดยภาวะการผลิตในไตรมาสต่างๆ เป็นดังนี้

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์รายไตรมาสปี 2552 และช่วงเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2552

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม	2552			
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	ม.ค. - พ.ย.
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	240.65	304.81	353.67	309.37
อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน (%)	-19.69	26.66	16.03	-
อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (%)	-26.12	-3.62	-0.11	-6.75

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, มกราคม 2553

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้ารายไตรมาสปี 2552 และช่วงเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2552

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม	2552			
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	ม.ค. - พ.ย.
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมไฟฟ้า	86.14	103.83	102.97	99.60
อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน (%)	-10.67	20.53	-0.83	-
อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (%)	-40.01	-23.36	-15.45	-22.30

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, มกราคม 2553

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์รายไตรมาสปี 2552 และช่วงเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2552

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม	2552			
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	ม.ค. - พ.ย.
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์	328.29	418.82	495.87	428.36
อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน (%)	-20.88	27.58	18.40	-
อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (%)	-23.49	-	2.07	-4.22

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, มกราคม 2553

มีนาคม การส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้ามีมูลค่าติดลบร้อยละ 28.5 โดยเฉพาะสินค้าเครื่องปรับอากาศที่ส่งออกไปตลาดยุโรป ติดลบประมาณร้อยละ 60 - 70 แต่สำหรับตะวันออกกลาง มูลค่าส่งออกเป็นบวกประมาณร้อยละ 22 จากที่ติดลบในเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์

เมษายน อุตสาหกรรมผลิต HDD มีการส่งออกเพิ่มขึ้นจากคำสั่งซื้อที่กลับเข้ามา รวมทั้งผู้ประกอบการอิเล็กทรอนิกส์มีการรับคนเข้าทำงานเพิ่มขึ้นอีกประมาณ 10,000 คน ตั้งแต่เดือนมีนาคมที่ผ่านมา

มิถุนายน อุตสาหกรรมผลิต HDD ส่งผลด้านบวกต่อดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม เนื่องจากเริ่มผลิตเป็นสินค้าคงคลังไว้รอจำหน่ายตามคำสั่งซื้อล่วงหน้าที่เพิ่มขึ้น

สิงหาคม การผลิตสินค้าในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ค่อนข้างทรงตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (ร้อยละ 0.88) และเมื่อเทียบกับเดือนก่อน ปรับตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.58 โดยมีภาวะการผลิตปรับตัวดีขึ้นทุกผลิตภัณฑ์ ยกเว้น Other IC เนื่องจากอยู่ระหว่างการใช้สินค้าคงคลังที่ผลิตไว้

ตุลาคม สินค้าสำคัญที่ส่งออกไปยังตลาดหลัก ได้แก่ ส่วนประกอบของเครื่องรับโทรทัศน์ โดยส่งออกไปตลาดจีนเพิ่มขึ้นร้อยละ 79 สำหรับผลิตภัณฑ์กล้องถ่ายรูป TV VDO และเครื่องรับโทรทัศน์สี มีการส่งออกไปตลาดอียูเพิ่มขึ้นร้อยละ 43 ส่วนกล้องถ่ายรูป TV VDO ส่งไปจีนเพิ่มขึ้นร้อยละ 65

ภาวะการส่งออก

ภาพรวมการส่งออกสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยในปี 2552 ปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน โดยเมื่อเปรียบเทียบมูลค่าส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในรายการสินค้าสำคัญๆ ระหว่างปี 2552 กับปี 2551 พบว่ามูลค่าส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ลดลงทั้งสิ้น

ภาพรวมการส่งออกสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยในปี 2552 ปรับตัวลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน

มูลค่าส่งออกรายสินค้าหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

สินค้า	2549	2550	2551	2552	อัตราการเปลี่ยนแปลง*[1] %
เครื่องวีดิโอ เครื่องเสียง และส่วนประกอบ	874.89	700.77	600.55	382.00	-36.39
โทรทัศน์	1,968.75	1,318.91	1,353.41	1,299.93	-3.95
เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ และส่วนประกอบ	1,059.03	865.56	1,192.28	922.06	-22.66
แผงวงจรไฟฟ้า (PCBA)	7,029.98	8,418.14	7,241.30	6,444.62	-11.00
วงจรพิมพ์ (PCB)	1,023.38	1,164.78	954.05	852.16	-10.68
วงจรรวมและไมโครแอสเซมบลี (IC)*[2]	7,090.71	8,527.61	6,797.76	6,060.71*[3]	-
อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด	992.80	975.02	943.88	775.12	-17.88
เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	10,788.61	12,915.98	14,003.06	12,143.79	-13.28
ส่วนประกอบคอมพิวเตอร์	3,685.47	3,838.99	3,863.57	3,610.25	-6.56
ตลับลูกปืน	272.84	327.56	311.06	231.13	-25.69
มอเตอร์และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า	700.11	778.25	884.48	791.76	-10.48
เตาอบไมโครเวฟ	482.08	528.04	464.10	371.63	-19.92
หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ	846.84	932.48	1,042.31	866.03	-16.91
เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	2,287.50	3,189.10	3,274.19	2,472.92	-24.47
เครื่องซักผ้า เครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ	566.49	691.69	900.87	856.08	-4.97
ตู้เย็น ตู้แช่แข็ง และส่วนประกอบ	943.78	1,152.73	1,376.13	1,228.88	-10.70

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

หมายเหตุ: *[1] - อัตราการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าส่งออกปี 2552 เมื่อเทียบกับปี 2551
*[2] - ข้อมูลจากกรมศุลกากร
*[3] - ข้อมูลจากกรมศุลกากรระหว่างเดือน ม.ค. - พ.ย. 2552

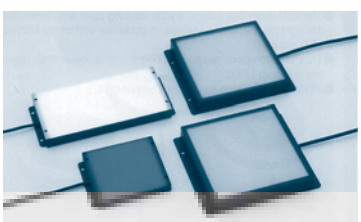

เมื่อเทียบมูลค่าส่งออกปี 2552 รายไตรมาสแล้ว พบว่าตลอดทั้งปีมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น เนื่องจากคำสั่งซื้อจากภาคส่งออกที่เริ่มดีขึ้น

มูลค่าการส่งออกสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในช่วงเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2552

มูลค่าส่งออก	2552			
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	ม.ค. - พ.ย.
มูลค่าส่งออก (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	8,281.94	10,070.34	11,822.45	38,327.84
อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (%)	-31.49	-15.42	-5.89	-12.97
อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน (%)	-20.81	21.59	17.40	-

ที่มา: สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ / กรมศุลกากร, มกราคม 2553

ตัวเลขไตรมาสที่ 2 ของปี 2552 การส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.59 มูลค่า 10,070.34 ล้านเหรียญสหรัฐฯ **โดยมีมูลค่าส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้า**เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.17 (มูลค่า 3,723 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) **มูลค่าส่งออกอิเล็กทรอนิกส์**เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.29 (มูลค่า 6,346 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) สินค้าหลัก ได้แก่ ส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.3 (มูลค่า 3,659 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) แผงวงจรรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 37 (มูลค่า 1,629 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) และเครื่องปรับอากาศเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.52 (มูลค่า 599 ล้านเหรียญสหรัฐฯ)

โครงสร้างตลาดส่งออกหลักสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า 3 อันดับแรก ได้แก่ อาเซียน จีน และอียู

ตลาดส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

ในปี 2552 ไทยได้รับคำสั่งซื้อจากอาเซียน จีน และอียู เพิ่มขึ้น รวมถึงคำสั่งซื้อจากตลาดสหรัฐฯ ที่เริ่มปรับตัวดีขึ้นในไตรมาสที่ 3 นอกจากนี้ก็ยังมีตลาดส่งออกในประเทศอื่นที่ได้รับประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีเข้ามาเสริมตลาดเดิม แม้จะยังมีสัดส่วนที่ไม่สูงนักก็ตาม

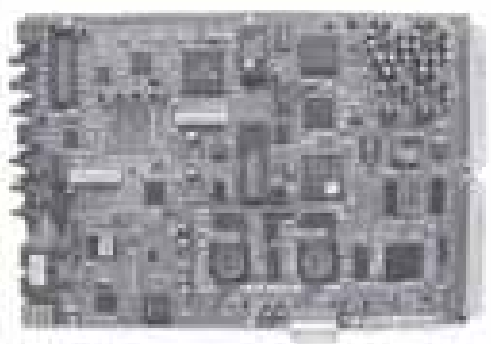

ตารางแสดงมูลค่าส่งออกสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าจำแนกตามตลาดส่งออกสำคัญ ช่วงเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2552

ตลาดส่งออก	US	EU	JP	ASEAN	CN	ME	Other	Total
มูลค่าส่งออก (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	5,410.98	5,726.81	4,399.44	6,351.48	6,052.92	1,731.78	8,654.44	38,327.84
อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)	-14.96	-20.63	-19.09	-10.37	-8.65	7.88	-10.86	-12.97
สัดส่วน (%)	14.12	14.94	11.48	16.57	15.79	4.52	22.58	100.00

ที่มา: กรมศุลกากร, มกราคม 2553

ตลาดส่งออกที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยมีมูลค่าส่งออกและสัดส่วนการส่งออกอิเล็กทรอนิกส์มากที่สุดถึงร้อยละ 21.01 ได้แก่ ตลาดจีน โดยมีมูลค่าส่งออก 5,068.75 ล้านเหรียญสหรัฐฯ รองลงมาคือ ตลาดอาเซียน มีมูลค่าการส่งออก 3,649.83 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ผู้ส่งออกรายใหญ่ๆ ต้องการให้ภาครัฐเร่งให้ความช่วยเหลือในมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ การสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน และจัดการค้านการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของประเทศให้ดีขึ้น และต้องการให้ภาครัฐเร่งดำเนินการเปิดตลาดใหม่ และการเจรจา FTA

ภาพรวมของอุตสาหกรรมไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ จะปรับตัวเพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ 18.64

แนวโน้ม ปี 2553 จะปรับตัวดีขึ้น

สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ได้ระบุถึงแนวโน้มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปี 2553 โดยประมาณการจากแบบจำลองดัชนีชี้นำอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ไว้ว่า **ภาพรวมของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์จะปรับตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 18.64** เนื่องจากได้ประมาณการอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ว่าจะปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.31 จากที่คาดว่าการผลิต HDD IC และเซมิคอนดักเตอร์จะผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.53 , 14.54 และ 12.86 ตามลำดับ

เหตุที่ทำให้การผลิต HDD IC และเซมิคอนดักเตอร์ เพิ่มขึ้นก็เนื่องจากความต้องการผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีรุ่นใหม่ๆ เพื่อเพิ่มความจุ ความเร็วมากยิ่งขึ้น และสามารถใช้ร่วมกับอุปกรณ์ไอทีที่หลากหลายได้มากขึ้น ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าเป็นสำคัญ และความต้องการสินค้าเทคโนโลยีที่สนับสนุนให้มีการผลิตชิ้นส่วนต่างๆ เพิ่มขึ้น

อุตสาหกรรมเกษตร

อุตสาหกรรมเกษตร โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหาร นับว่าได้รับผลกระทบค่อนข้างน้อยจากวิกฤติเศรษฐกิจทั้งในส่วนยอดการผลิต การส่งออก และการจ้างงาน โดยจากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ในปี 2552 ภาวะผลิตของอุตสาหกรรมอาหารลดลงเพียงร้อยละ 3.1 เมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลขระยะเดียวกันของปี 2551

สำหรับในด้านส่งออก ในปี 2552 ไทยส่งออกผลิตภัณฑ์ในหมวดอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่า 21,407 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 8.3 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2551 โดยสินค้าที่มูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น คือ กลุ่มน้ำตาลและกากน้ำตาล เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.4 สิ่งปรุงแต่งอาหารเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.3 กุ้งแปรรูปเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4 สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก คือ ผลไม้กระป๋องมูลค่าส่งออกลดลงร้อยละ 13.4 ปลาทูน่ากระป๋องมูลค่าส่งออกลดลงร้อยละ 14.8

อุตสาหกรรมเกษตร โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหาร ได้รับผลกระทบค่อนข้างน้อย จากวิกฤติเศรษฐกิจ ทั้งในส่วนยอดการผลิต การส่งออก และการจ้างงาน

มูลค่าส่งออกสินค้าสำคัญในหมวดอุตสาหกรรมเกษตร

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ผลิตภัณฑ์	2550	2551	2552	เพิ่ม/ลด (%)
ปลาทูน่ากระป๋อง	1,388	1,934	1,647	-14.8
กุ้งแปรรูป	2,369	2,509	2,670	6.4
น้ำตาลและกากน้ำตาล	1,165	1,430	1,607	12.4
ผลไม้กระป๋อง	917	1,107	958	-13.4

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์

ในปี 2552 ภาวะการผลิตของอุตสาหกรรมเกษตร ปรับตัวลดลงจากปีที่แล้วร้อยละ 1.5 เนื่องจากได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวในช่วงครึ่งปีแรก และทยอยฟื้นตัวในช่วงปลายไตรมาส 3 และ 4 ของปี 2552 ทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยลดลงในเกือบทุกสินค้า ยกเว้นน้ำตาล และกุ้งแปรรูปที่เป็นผลมาจากการที่ประเทศผู้ผลิตสำคัญหลายประเทศประสบปัญหาด้านวัตถุดิบจากภัยธรรมชาติ

นอกจากนี้ผู้ผลิตจากจีนซึ่งเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ ประสบปัญหาความปลอดภัยของอาหาร ที่ประเทศนำเข้าตรวจพบสารตกค้างและสิ่งปลอมปนในอาหารจนเกิดวิกฤติความปลอดภัยในสินค้าประมง และปศุสัตว์ สำหรับสภาวะการผลิตของอุตสาหกรรมเกษตรในปี 2552 มีรายละเอียด ดังนี้

อุตสาหกรรมไก่สดแช่แข็งและไก่แปรรูป ในปี 2552 ยังทรงตัว โดยการผลิตไก่สดแช่แข็งและไก่แปรรูปเพิ่มขึ้นจากปี 2551 ร้อยละ 1 เนื่องจาก EU ยกเลิกการนำเข้าเนื้อไก่จากจีน ทำให้การแข่งขันของไก่ไทยภายใต้โควตาของ EU ลดลง ประกอบกับตลาดญี่ปุ่นและตลาดใหม่แถบตะวันออกกลางให้การรับรองและเริ่มนำเข้าไก่ไทยเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามผลกระทบจากค่าเงินบาทที่แข็งขึ้น ทำให้ราคาไก่ของไทยยังสูงกว่าคู่แข่ง

จากเกิดเหตุการณ์ชุมนุมประท้วง จนทำให้รัฐบาลออกประกาศ พ.ร.ก. การบริหารราชการในภาวะฉุกเฉินในช่วงเมษายน 2552 ส่งผลให้ลูกค้าบางราย ได้ขอยกเลิกการเดินทางและสั่งซื้อสินค้าในไทย

ปลาทูน่ากระป๋อง ในปี 2552 ส่งออกที่ระดับ 1,647 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 14.8 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2551 โดยมีปัจจัยลบ คือ คู่แข่งในต่างประเทศ เช่น ฟิลิปปินส์ หรือประเทศในแถบหมู่เกาะที่เป็นผู้จับปลาทูน่าที่ค่าเงินไม่แข็งค่าเท่าค่าเงินบาทของไทย ทำให้มีข้อได้เปรียบในการแข่งขันด้านราคา

ขณะเดียวกันจากเกิดเหตุการณ์ชุมนุมประท้วงจนทำให้รัฐบาลออกประกาศ พ.ร.ก. การบริหารราชการในภาวะฉุกเฉินในช่วงเมษายน 2552 ส่งผลให้ลูกค้าบางรายได้ขอยกเลิกการเดินทางเข้ามาเยี่ยมชมและสั่งซื้อสินค้าในไทย ทำให้ผู้ผลิตต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ โดยบริษัท ไทยยูเนี่ยน โฟรเซ่น โปรดักส์ (TUF) ต้องตั้งทีมงานออกเดินทางไปพบปะทำความรู้จักกับลูกค้าในต่างประเทศแทน

อุตสาหกรรมกุ้งและผลิตภัณฑ์จากกุ้ง ปัจจุบันไทยมีพื้นที่เลี้ยงกุ้งประมาณ 500,000 ไร่ ผลผลิต 350,000 - 400,000 ตัน/ปี จำนวนครัวเรือนที่เพาะเลี้ยงกุ้ง 31,000 ครัวเรือน ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย โดยภาพรวมผลผลิตคาดว่าปริมาณการผลิตจะเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 2 เนื่องจากการผลิตกุ้งสดแช่แข็งที่เป็นสินค้าหลักของไทยได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นมากจากปริมาณ

วัตถุดิบที่เพิ่มขึ้น และตลาดส่งออกหลักนำเข้าเพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นผลจากความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ JTEPA ส่งผลให้ไทยสามารถส่งออกสินค้าประมงไปญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น

โดยที่ตลาดส่งออกไปยังสหรัฐฯ มีแนวโน้มฟื้นตัวขึ้น เนื่องจากได้รับผลดีจากการที่องค์การการค้าโลกตัดสินให้สหรัฐฯ ซึ่งเป็นตลาดส่งออกสำคัญที่สุดของไทย คำนวณอัตราภาษีตอบโต้การทุ่มตลาดใหม่สำหรับผลิตภัณฑ์กุ้งไทยที่ส่งไปจำหน่ายยังสหรัฐฯ ซึ่งมีอัตราต่ำกว่าเดิม เนื่องจากเดิมคำนวณส่วนเหลื่อมการทุ่มตลาดที่ไม่เป็นธรรม ทำให้ความสามารถในการแข่งขันของไทยในตลาดสหรัฐฯ เพิ่มสูงขึ้นจากเดิมที่เสียเปรียบคู่แข่งสำคัญ คือ จีนและเวียดนาม

ขณะเดียวกันแม้ภาวะเศรษฐกิจถดถอยในต่างประเทศจะทำให้ปริมาณการบริโภคกุ้งในร้านอาหารหรือภัตตาคารชะลอตัวลง แต่ในทางกลับกันผู้บริโภคหันไปปรุงอาหารรับประทานเองกันที่บ้านมากขึ้น ทำให้กุ้งที่วางจำหน่ายในห้างสรรพสินค้าหรือซุปเปอร์มาร์เก็ต มีปริมาณการจำหน่ายที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

อุตสาหกรรมน้ำมันพืช ปรับตัวลดลงร้อยละ 7.8 เนื่องจากราคาที่สูงขึ้นในช่วงต้นปีทำให้ผู้บริโภคชะลอการบริโภคลง ซึ่งต่อมาในช่วงครึ่งปีหลังราคาพืชผลปรับตัวลดลงตามราคาธัญพืชในตลาดโลก ทำให้ผู้ผลิตปรับราคาจำหน่ายในประเทศลง ขณะที่ผลผลิตบางส่วนได้นำไปผลิตเป็นพลังงานทดแทน เนื่องจากราคาน้ำมันเพิ่มสูงขึ้น

อุตสาหกรรมน้ำตาล มีการผลิตลดลงร้อยละ 2.9 เนื่องจากผลผลิตอ้อยลดลงเป็นผลมาจากภาวะแห้งแล้งในฤดูหนาวช่วงต้นปี ซึ่งจากสภาพภูมิอากาศดังกล่าว จะทำให้ค่าความหวานของอ้อยปรับเพิ่มขึ้น โดยทั้งปีได้รับผลดีจากราคาตลาดโลกที่ปรับเพิ่มขึ้นจากสต็อกน้ำตาลที่ลดลง

ข้าวโพด ในปี 2552 ปริมาณผลผลิตลดลงจากปีที่แล้วประมาณร้อยละ 10-15 เนื่องจากเกษตรกร หันไปปลูกมันสำปะหลังเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีต้นทุนการผลิตต่ำกว่า อีกทั้งรัฐบาลได้ยกเลิกโครงการรับจำนำ เปลี่ยนเป็นการประกันราคาแทน โดยข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จะประกันในราคา 7.10 บาทต่อกิโลกรัม และมันสำปะหลัง 1.70 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งข้อดีของการประกันราคาคือ เกษตรกรที่ปลูกพืชไร่จะได้สิทธิการประกันผลผลิตทุกราย ส่วนระบบจำนำจะได้ไม่ครบ

มันสำปะหลัง ผลผลิตลดลงขณะที่ตลาดยังคงมีความต้องการ โดยในโครงการประกันราคา รัฐบาลได้ประกาศราคาอ้างอิงมันสำปะหลัง ที่ความชื้นร้อยละ 25 ณ วันที่ 16 ธันวาคม 2552 ที่กิโลกรัมละ 1.82 บาท แต่ปรากฏว่าราคาขายในตลาดกลับมีราคาสูงกว่าราคาอ้างอิงที่รัฐบาลประกาศออกมา โดยราคามันที่เกษตรกรในภาคตะวันออกได้รับในขณะนี้ อยู่ที่กิโลกรัมละ 1.84-2.00 บาท ซึ่งถือเป็นครั้งแรกที่ราคาอ้างอิงสูงกว่าราคาประกัน

ราคาสินค้าเกษตร ปี 2553 จะปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 10-20

สำหรับแนวโน้ม ราคาสินค้าเกษตร ปี 2553 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำหรับแนวโน้ม ราคาสินค้าเกษตร ปี 2553 สศช. คาดการณ์ว่าจะปรับตัว เพิ่มขึ้นร้อยละ 10–20 เนื่องจากความต้องการในตลาดโลกเพิ่มสูงขึ้น

คาดการณ์ว่าจะปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 10-20 เนื่องจากความต้องการในตลาดโลกเพิ่มสูงขึ้น

ซึ่งจากสถานการณ์ความต้องการสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้นทั่วโลกนั้น จะทำให้ราคาผลิตผลด้านการเกษตรที่สำคัญของไทยหลายประเภทสามารถปรับตัวเพิ่มขึ้นด้วย เช่น มันสำปะหลังราคาอาจจะพุ่งไปถึง 2.35 บาทต่อกิโลกรัม ส่วนข้าวหอมมะลิที่จำหน่ายในตลาดมีราคาเกินราคาประกันอยู่แล้วในขณะนี้ และแนวโน้มการผลิตในปี 2553 พบว่าภาคเกษตรมีแนวโน้มดีขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2552

ขณะที่มาตรการของรัฐบาลที่ช่วยสนับสนุนการผลิตภาคเกษตร ทั้งการประกันรายได้เกษตรกร การส่งเสริมพัฒนาสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพ และปรับเปลี่ยนรูปแบบให้สอดคล้องกับความต้องการทั้งในและต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น จะเป็นผลบวกต่อสินค้าเกษตรไทยก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามการเปิดเสรีอาเซียนที่มีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 นั้น หากรัฐบาลไม่มีมาตรการรับมืออย่างทันท่วงที อาจจะทำให้เกิดปัญหาระยะยาวกับผลผลิตภาคการเกษตรของไทยได้

ส่วนแนวโน้มราคายางพารา มันสำปะหลัง อ้อย ในปี 2553 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องคาดกันว่าจะปรับเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 10-20 หรือเฉลี่ยร้อยละ 15 ซึ่งการที่รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้น คาดว่าจะทำให้ภาคเกษตรของไทยในปี 2553 จะเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 3-5 จากปี 2552

และจากการที่รายได้ในภาคเกษตรมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ของ GDP และประชากรร้อยละ 40 ของประเทศประกอบอาชีพเกษตรกร หรือประมาณ 20-40 ล้านคน เมื่อราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นก็ย่อมที่จะมีผลต่อการเพิ่มการจับจ่ายใช้สอย โดยคาดว่ายอดขายเครื่องใช้ไฟฟ้า รถจักรยานยนต์และสินค้าต่างๆ จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้เร็วขึ้น

ที่มา : สศอ. สศก. สศช.

อุตสาหกรรมอาหาร ปี 2552 ท่ามกลางวิกฤติเศรษฐกิจโลก

ภาวะการผลิตของอุตสาหกรรมอาหารในปี 2552 มีการผลิตลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปีก่อน โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมแปรรูปเนื้อสัตว์ สัตว์น้ำ ผักและผลไม้ น้ำมันพืช และน้ำตาล โดยได้รับผลกระทบจากราคาวัตถุดิบทั้งในและต่างประเทศที่เพิ่มสูงขึ้น กำลังซื้อของประเทศคู่ค้าที่ลดลง อย่างไรก็ตาม คาดการณ์ว่าการผลิตอาหารในปี 2552 จะมีปริมาณประมาณ 20.72 ล้านตัน หรือหดตัวเพียงร้อยละ 0.4 เมื่อเทียบกับปี 2551 ซึ่งลดลงน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้ตั้งแต่แรก

ทั้งนี้เนื่องจาก ประเทศผู้ผลิตอาหารที่สำคัญของโลกประสบปัญหาวัตถุดิบและภัยธรรมชาติ ประกอบกับจีนที่เป็นผู้ผลิตอาหารรายใหญ่มีปัญหาเรื่องภาพลักษณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของอาหาร ทำให้หลายประเทศหันมานำเข้าสินค้าอาหารจากไทยมากขึ้น อุตสาหกรรมการผลิตอาหารจึงได้รับผลกระทบน้อยกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ

มูลค่าการส่งออกแม้จะกระเตื้องขึ้นในครึ่งปีหลัง แต่ไม่มากพอที่จะทำให้อัตราการขยายตัวกลับไปเป็นบวกได้

ส่งออกอาหาร ลดลงครั้งแรกในรอบ 7 ปี

การส่งออกอาหารในปี 2552 มีมูลค่าประมาณ 770,000 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 3.2 เมื่อเทียบกับปี 2551 การส่งออกอาหารของไทยในช่วงครึ่งแรกของปี 2552 ได้รับปัจจัยลบจากความต้องการของตลาดโลกที่ลดลงเนื่องจากเศรษฐกิจโลกตกต่ำ ภาวะเงินบาทที่แข็งค่า ประกอบกับปี 2551 โลกเกิดวิกฤติเรื่องการขาดแคลนข้าว เนื่องจากประเทศผู้ส่งออกข้าวหลักของโลก อย่างเวียดนามและอินเดียประสบปัญหาภัยธรรมชาติ ทำให้มีผลผลิตน้อยไม่เพียงพอต่อการส่งออก ผู้ซื้อจึงหันมาซื้อข้าว

จากไทยแทน ทำให้ราคาข้าวเพิ่มขึ้นอย่างมาก และมีการส่งออกสูงกว่าปกติ เมื่อสถานการณ์การส่งออกข้าวกลับสู่สภาวะปกติในปี 2552 เวียดนามกลับมาส่งออกได้ดังเดิม จึงส่งผลให้การส่งออกอาหารโดยรวมลดลง

อย่างไรก็ตาม จากการที่นักวิเคราะห์ได้คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจโลกได้ผ่านจุดต่ำสุดไปแล้วและกำลังจะฟื้นตัว ทำให้สถานการณ์การส่งออกอาหารมีแนวโน้มที่ดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี โดยเริ่มมีคำสั่งซื้อเข้ามามากขึ้น เพื่อรองรับเทศกาลในช่วงปลายปี ถึงแม้ว่ามูลค่าการส่งออกแม้จะกระเตื้องขึ้นในครึ่งปีหลัง แต่ไม่มากพอที่จะทำให้อัตราการขยายตัวกลับไปเป็นบวกได้ ซึ่งนับเป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี 2545 ที่มูลค่าการส่งออกสินค้าอาหารลดลง

การส่งออกไก่ ชะลอตัว

การผลิตไก่แปรรูปนั้น ในปี 2552 มีการส่งออกมูลค่าประมาณ 47,400 ล้านบาท ถ้าเทียบกับปี 2551 มูลค่าส่งออกลดลงร้อยละ 5.6 ซึ่งดีกว่าที่คาดการณ์ไว้ว่าในปี 2552 การส่งออกไก่แปรรูปน่าจะลดลงร้อยละ 7-9 โดยตลาดส่งออกสำคัญยังคงเป็นสหภาพยุโรปและญี่ปุ่น ซึ่งมีสัดส่วนรวมกันประมาณร้อยละ 90

ตลาดญี่ปุ่นนั้น ไทยเป็นผู้ส่งออกไก่แปรรูปไปญี่ปุ่นอันดับหนึ่ง เนื่องจากญี่ปุ่นได้นำเข้าไก่จากไทยเพื่อทดแทนการนำเข้าจากจีนในช่วง 2-3 ปีหลัง เนื่องจากปัญหาภาพลักษณ์ของสินค้าอาหารของจีน การส่งออกไก่แปรรูปของไทยไปญี่ปุ่นในปี 2552 เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 2.6 โดยชิ้นส่วนหลักที่คนญี่ปุ่นชอบบริโภคคือน่องและสะโพก

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่จีนมีการปรับปรุงภาพลักษณ์ด้านคุณภาพอาหารให้เป็นที่ยอมรับ ทำให้มีแนวโน้มที่จีนจะกลับมาช่วงชิงส่วนแบ่งตลาดอีกครั้ง และเนื่องจากญี่ปุ่นมีนโยบายต้องการกระจายตลาด

โดยการหันไปนำเข้าจากฟิลิปปินส์และเกาหลีใต้มากขึ้น ทำให้ในปี 2553 ผู้ส่งออกไก่แปรรูปของไทยอาจจะต้องประสบปัญหาการส่งออกบ้าง อีกทั้งการส่งออกสามารถส่งออกได้เฉพาะไก่แปรรูปเท่านั้น ยังไม่สามารถส่งไก่สดแช่เย็นแช่แข็งไปญี่ปุ่นได้ เพราะโดยส่วนใหญ่แล้วจะนำเข้าไก่สดจากบราซิล

ตลาดไก่เพื่อการบริโภคในญี่ปุ่นนั้นมีมูลค่าสูงมาก ในปี 2551 ญี่ปุ่นนำเข้าไก่เพื่อการบริโภคมากถึง 736,825 ตัน คิดเป็นมูลค่า 2,630 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในจำนวนนี้เป็นการนำเข้าไก่สดแช่เย็นแช่แข็งถึง 426,097 ตัน และเป็นไก่แปรรูป 310,746 ตัน โดยตลาดไก่สดแช่เย็นแช่แข็งได้แก่ กลุ่มเพื่อการบริโภคในครัวเรือน และภัตตาคาร ส่วนตลาดไก่แปรรูป ได้แก่ กลุ่มภัตตาคาร อุตสาหกรรมอาหาร และการขายปลีกอาหารสำเร็จรูป

ไทยเคยมีส่วนแบ่งตลาดในสัดส่วนที่สูงในทั้งสองผลิตภัณฑ์ แต่หลังจากที่ไข้หวัดนกระบาด ไทยไม่สามารถส่งออกไก่สดแช่เย็นแช่แข็งไปญี่ปุ่นได้อีก ทำให้สูญเสียส่วนแบ่งตลาดในมูลค่าที่สูง ถึงแม้จะมีการส่งออกไก่ปรุงสุกมากขึ้น แต่ยังไม่สามารถทดแทนในส่วนที่สูญเสียไปได้อย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม จากการ

หลังจากที่ใช้หวัดนกระบาด ไทยไม่สามารถส่งออกไก่สดไปญี่ปุ่นได้ ทำให้สูญเสียส่วนแบ่งตลาด

ลงนามความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจระหว่างไทย-ญี่ปุ่น (JTEPA) ทำให้ญี่ปุ่นยอมยกเลิกนโยบายจำกัดการรับรองโรงงานไก่แปรรูปของไทย และจะมีการลดภาษีศุลกากรไก่ปรุงสุกลง มีส่วนทำให้ไทยสามารถส่งออกไก่ปรุงสุกไปญี่ปุ่นได้มากขึ้น

ส่วนการส่งออกไก่แปรรูปไปสหภาพยุโรปนั้น ถึงแม้ไทยจะมีส่วนแบ่งตลาดเป็นอันดับหนึ่งอยู่ แต่การส่งออกมีแนวโน้มชะลอตัวลง โดยในปี 2552 มีการส่งออกลดลงร้อยละ 12.8 หากเทียบกับปี 2551 ทั้งนี้ เนื่องจากผู้นำเข้าของสหภาพยุโรปเริ่มหันไปนำเข้าไก่จากบราซิลเพิ่มมากขึ้น การส่งออกไปสหภาพยุโรปจะขึ้นอยู่กับปริมาณที่ไทยได้รับ ซึ่งไก่แปรรูปที่ไทยได้รับขณะนี้คือ 160,033 ตัน ซึ่งอาจจะมีการส่งออกเกินจำนวนที่ได้รับ

โดยส่วนที่ส่งออกเกินจะต้องเสียอากรขาเข้าในอัตราสูง หรือประมาณร้อยละ 53 ในขณะที่อากรขาเข้าของสินค้าที่อยู่ในปริมาณที่ได้รับจะประมาณร้อยละ 8 ซึ่งไทยจะต้องเจรจากับสหภาพยุโรปในระดับทวิภาคี ให้นำปริมาณไก่หมักเกลือที่ไทยได้รับปีละ 92,610 ตัน และเสียอากรขาเข้าในอัตราร้อยละ 15.4 ให้โอนมาเป็นไก่แปรรูป เนื่องจากไก่หมักเกลือถือเป็นไก่สด ซึ่งไทยไม่มีโอกาสส่งออกไปสหภาพยุโรป เนื่องจากยังไม่ได้รับการประกาศให้เป็นพื้นที่ปลอดจากโรคไข้หวัดนก

ไก่แปรรูปไทยในสหภาพยุโรปนั้นครองส่วนแบ่งตลาดเป็นอันดับหนึ่งในสองพิกัด คือ พิกัด 160232 ซึ่งเป็นเนื้อไก่แปรรูปที่เป็นเนื้อล้วน และอาหารแปรรูปที่มีเนื้อไก่เป็นส่วนประกอบ บรรจุในภาชนะที่อากาศผ่านเข้าไปไม่ได้ ไทยมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 61.5 รองลงมาคือบราซิลร้อยละ 35.2 อีกพิกัดหนึ่งคือ พิกัด 160239 คือ อาหารสำเร็จรูปที่มีเนื้อไก่เป็นส่วนประกอบ ไทยมีส่วนแบ่งตลาดมากถึงร้อยละ 97-98 และเป็นส่วนที่มีอัตราขยายตัวค่อนข้างสูง สำหรับชิ้นส่วนที่คนยุโรปนิยมบริโภคคือ ชิ้นส่วนอก

กุ้งของไทย ยังไม่กระทบมากนัก

ไทยยังคงเป็นผู้ส่งออกกุ้งสดแช่เย็นแช่แข็งอันดับ 1 ของโลก โดยในปี 2552 มีมูลค่าการส่งออกประมาณ 46,000 ล้านบาท สูงขึ้นจากปี 2551 ประมาณร้อยละ 7.8 และยังมีการส่งออกกุ้งแปรรูปประมาณ 41,900 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2551 ร้อยละ 16.5 โดยตลาดส่งออกหลักคือ สหรัฐอเมริกา ประมาณร้อยละ 50 รองลงมาคือ ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป กุ้งที่ส่งออกจะเป็นกุ้งสดแช่เย็นแช่แข็งในสัดส่วนร้อยละ 54 และกุ้งแปรรูปในสัดส่วนร้อยละ 46

โดยกุ้งแปรรูปมีแนวโน้มจะมีการส่งออกมากขึ้นทั้งปริมาณและราคา ส่วนกุ้งสดอาจจะส่งออกมากในด้านปริมาณ แต่ราคาค่อนข้างทรงตัว กุ้งเป็นสินค้าที่มีการขยายตัวในขณะที่

สินค้าอาหารอื่นๆ หดตัว ทั้งนี้เนื่องมาจากจีนและเวียดนามที่เป็นคู่แข่งสำคัญมีปัญหาภัยธรรมชาติ ทำให้มีผลผลิตลดน้อยลง และการที่สหรัฐอเมริกายกเลิกการเก็บภาษี Anti-dumping บริษัทไทย 2 บริษัท ทำให้สินค้ากุ้งไทยสามารถแข่งขันได้มากขึ้น ตลอดจนสินค้ากุ้งจากประเทศไทยมีความน่าเชื่อถือมากกว่าประเทศอื่นๆ ทำให้ผู้นำเข้าไว้ใจในคุณภาพสินค้าที่สม่ำเสมอ สามารถตรวจสอบกลับได้

ตลาดสหรัฐอเมริกาเป็นตลาดใหญ่ของกุ้งไทยมากกว่าร้อยละ 50 และไม่ได้รับผลกระทบวิกฤติเศรษฐกิจเท่าใดนัก

ตลาดสหรัฐอเมริกาเป็นตลาดใหญ่ของกุ้งไทยมากกว่าร้อยละ 50 และไม่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจเท่าใดนัก เพราะคนอเมริกันบริโภคกุ้งเป็นอาหารพื้นฐานอยู่แล้ว ส่วนตลาดสหภาพยุโรป ได้รับผลบวกจากการที่ EU คืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากร (GSP) ให้ไทยเมื่อ 3 - 4 ปีที่ผ่านมา ทำให้ไทยไม่ต้องเสียอากรขาเข้าร้อยละ 10 - 15 การส่งออกไปสหภาพยุโรปจึงสูงขึ้น

อย่างไรก็ตาม สินค้ากุ้งได้รับผลกระทบจากค่าเงินบาทที่แข็งขึ้น โดยอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นทุก 1 บาท มีผลทำให้ราคากุ้งลดลงกิโลกรัมละ 10 บาท และยังมีความเสี่ยงจากราคาน้ำมันในตลาดโลก ถ้าหากราคาน้ำมันสูงขึ้น ต้นทุนในการเลี้ยงและจับกุ้งก็จะสูงขึ้นด้วย ตลอดจนผู้นำเข้าก็จะมีกำลังซื้อลดลง อีกทั้งการเลี้ยงกุ้งยังมีปัญหาเรื่องการขาดแคลนแรงงาน ที่ผ่านมา ผู้ประกอบการจำเป็นต้องพึ่งพาแรงงานต่างด้าว ซึ่งมีปัญหาการสื่อสารที่ไม่เข้าใจ มีการหลบหนีและเปลี่ยนงานบ่อย ความเสี่ยงอีกประการหนึ่งก็คือ กุ้งไทยต้องพึ่งพาตลาดส่งออกเป็นหลักมากกว่าร้อยละ 80 และเป็นตลาดสหรัฐอเมริกาถึงกึ่งหนึ่ง ไทยจึงควรหาตลาดใหม่ๆ มารองรับและควรส่งเสริมให้บริโภคกุ้งภายในประเทศมากขึ้น

อาหารกระป๋อง ยังมีอนาคต

การส่งออกอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูปชะลอตัวลงไม่มากนัก ในปี 2552 มีมูลค่าประมาณ 126,700 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 1.7 เมื่อเทียบกับปี 2551 โดยมีการส่งออกปลาทูน่ากระป๋องในสัดส่วนสูงสุด รองลงมาคือ ปลาแปรรูป ปูกระป๋อง กุ้งแปรรูปกระป๋อง ซาร์ดีนกระป๋อง และปลาหมึกกระป๋อง ตามลำดับ ตลาดหลักก็คือ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป

จุดแข็งของผู้ประกอบการไทยในอุตสาหกรรมนี้ คือ มีความชำนาญในการผลิตอาหารทะเลแปรรูปมาเป็นเวลานาน จนมีมาตรฐานสูงเป็นที่ยอมรับ มีการวิจัยและพัฒนาสินค้าให้ได้รสชาติใหม่ๆ และมีคุณค่าทางโภชนาการสูง จนไปถึงลดขั้นตอนการปรุง เช่น สามารถนำไปทอดหรือนำเข้าไมโครเวฟได้ทันที

อุปสรรคของการส่งออกอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูปคือ การขาดแคลนวัตถุดิบ และปริมาณวัตถุดิบไม่สม่ำเสมอ โดยเฉพาะปลาทูน่าที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากคนไทยไม่ต้องการทำงานที่ไม่สะอาด ชื้นแฉะ และมีกลิ่นรุนแรง รวมถึงปัญหาในการตรวจสอบและมาตรการกีดกันทางการค้าในประเด็นปัญหาสารตกค้าง และระเบียบการจับสัตว์น้ำ โดยในวันที่ 1 มกราคม 2553 สหภาพยุโรปได้เริ่มนำกฎระเบียบ IUU (Illegal, Unreported and Unregulated) มาใช้ จะส่งผลต่อการจัดหาวัตถุดิบของผู้ผลิตอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูปของไทย โดยวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตจะต้องสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ว่าเป็นวัตถุดิบที่มาจากการทำประมงที่ถูกกฎหมายตามที่สหภาพยุโรปกำหนด

ทางด้านผลไม้กระป๋องและแปรรูป ในปี 2552 มีการส่งออกมูลค่าประมาณ 41,900 ล้านบาท ลดลงจากปี 2551 ร้อยละ 6.4 ตลาดสำคัญอยู่ที่สหรัฐอเมริกา ซึ่งมีการส่งออกเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในขณะที่สหภาพยุโรป การส่งออกมีมูลค่าลดลง โดยสับปะรดกระป๋องมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 30 และน้ำสับปะรดร้อยละ 25 นอกจากนั้นจะเป็นผลไม้รวมกระป๋องและอื่นๆ

ปัญหาของอุตสาหกรรมผลไม้กระป๋อง ได้แก่ ปัญหาผลผลิตที่มีไม่สม่ำเสมอขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศ วัตถุดิบมีมาตรฐานไม่เพียงพอ ขาดแรงงานที่มีความชำนาญสูง และต้นทุนวัตถุดิบกระป๋องโดยเฉพาะแผ่นเหล็กมีราคาสูงขึ้น

ข้าว ยังไม่ได้รับผลกระทบ

สถานการณ์ข้าว ในปี 2552 ไทยส่งออกข้าวถึง 8.64 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 172,200 ล้านบาท ลดลงจากปี 2551 ร้อยละ 15.2 โดยในปี 2551 มีการส่งออกข้าวปริมาณ 10.2 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 203,200 ล้านบาท โดยไทยยังเป็นผู้ส่งออกข้าวอันดับ 1 ของโลก อย่างไรก็ตาม การส่งออกข้าวในปี 2552 ยังมากกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ที่ 8.5 ล้านตัน ถึงแม้ยอดส่งออกจะลดลงจากปีก่อนมาก แต่ไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจ เนื่องจากการส่งออกในปี 2551 สูงมากเกินกว่าปกติ

ในปี 2552 คู่แข่งสำคัญอย่างอินเดียยังคงชะลอการส่งออกข้าว เนื่องจากประสบกับภัยแล้งอีกครั้ง จึงมีผลผลิตข้าวลดลง ทำให้ผู้ซื้อหันมาซื้อข้าวจากผู้ส่งออกรายอื่นแทน โดยเฉพาะข้าวนึ่งจากไทย ซึ่งมีตลาดส่งออกสำคัญอยู่ในตะวันออกกลางและแอฟริกา คาดว่าในปี 2553 โลกยังคงมีความต้องการข้าวมากขึ้น เนื่องมาจากภัยแล้งและสภาพอากาศที่ผันผวนจากปรากฏการณ์ El Nino ซึ่งจะทำให้ผลผลิตข้าวปีการผลิตปี 2552/2553 (ฤดูใหม่) จะมีแนวโน้มลดลง

สรุปภาวะการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมเกษตร

ถึงแม้ว่าภาวะการผลิตและการส่งออกโดยรวมจะชะลอตัวลง แต่การลงทุนในหมวดอุตสาหกรรมเกษตรและผลิตผลจากการเกษตรกลับมีการขอรับการส่งเสริมฯ เพิ่มขึ้น ในปี 2552 มีโครงการที่ได้อนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 155 โครงการ มูลค่าการลงทุนประมาณ 35,200 ล้านบาท ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงกว่าปี 2551 ที่ได้รับอนุมัติไป 153 โครงการ มูลค่าการลงทุนประมาณ 28,500 ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะขอรับการส่งเสริมฯ อยู่ในประเภทกิจการผลิตหรือถนอมอาหาร ถึงแม้ว่าจะเกิดวิกฤติเศรษฐกิจโลก แต่ผลกระทบต่อสินค้าอาหารไม่ได้รุนแรงนัก และมีแนวโน้มจะฟื้นตัวหากเศรษฐกิจโลกกระเตื้องขึ้น

ปี 2552 ไทยส่งออกข้าว ถึง 8.64 ล้านตัน มูลค่าประมาณ 172,200 ล้านบาท โดยยังเป็นผู้ส่งออกข้าวอันดับ 1 ของโลก

ตลาดอาหารพร้อมรับประทาน อนาคตสดใส

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้ส่งออกอาหารที่สำคัญของโลก แต่ในอนาคตอันใกล้ อาจจะถูกท้าทายจากการแข่งขันที่รุนแรง โดยเฉพาะจากประเทศที่มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า เช่น จีน และเวียดนาม และปัจจัยจากความเข้มงวดของประเทศคู่ค้าในด้านความปลอดภัยของอาหาร โดยอาจจะใช้มาตรการด้านสุขอนามัยมาเป็นข้อกีดกันทางการค้า

หนทางที่ไทยจะยังรักษาสถานภาพการเป็นประเทศผู้ผลิตอาหารที่สำคัญของโลกต่อไปคือ ต้องพัฒนาตราสินค้าเป็นของตนเอง และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า แทนที่จะส่งออกเป็นอาหารสด ก็สร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการผลิตเป็นอาหารพร้อมรับประทาน (Ready-to-eat) ตลอดจนต้องมีการลงทุนในเรื่องการวิจัยและพัฒนาให้มากขึ้น

ต้องพัฒนาตราสินค้าเป็นของตนเอง และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า ตลอดจนต้องมีการลงทุนในเรื่องการวิจัย และพัฒนาให้มากขึ้น

อาหารสำเร็จรูปพร้อมรับประทานหรือกึ่งพร้อมรับประทาน (Ready-to-eat) เป็นทางเลือกใหม่ของผู้ผลิตและผู้บริโภคในยุคโลกสมัยใหม่ที่อินเตอร์เน็ตแพร่หลาย เนื่องจากในสังคมสมัยใหม่จะเป็นสังคมคนทำงานในเมือง ขนาดครอบครัวจะเล็กลง จำนวนคนโสดจะมากขึ้น ผู้หญิงทำงานนอกบ้านมากขึ้น ทำให้มีเวลาที่จะทำอาหารน้อยลง และยังต้องการความสะดวกสบายมากขึ้น ต้องการบริโภคอาหารที่ถูกสุขลักษณะ มีความปลอดภัย และมีรสชาติเหมือนอาหารที่ปรุงสุกใหม่ๆ อีกทั้งเตาไมโครเวฟเป็นสิ่งที่ใช้กันแพร่หลายในปัจจุบัน ซึ่งอาหาร Ready-to-eat จะเป็นสิ่งที่ตอบสนองความต้องการเหล่านั้น

อาหาร Ready-to-eat ที่รู้จักกันแพร่หลายมากที่สุดคือ อาหารแช่แข็ง (Frozen Food) ซึ่งต้องอุ่นให้ร้อนก่อนรับประทาน อาหารแช่แข็งมีกรรมวิธีการผลิตที่ทันสมัย สามารถรักษาคุณภาพของอาหารและรูปลักษณ์อาหารไว้ได้ใกล้เคียงกับอาหารปรุงสุกใหม่ๆ ผู้บริโภคสามารถหาซื้อได้โดยสะดวก ทั้งจากซูเปอร์มาร์เก็ต หรือร้านสะดวกซื้อ และปัจจุบันยังมีร้านแฟรนไชส์หลายร้านที่ปรุงอาหารโดยการนำอาหารแช่แข็งมาอุ่นและเสิร์ฟลูกค้า โดยที่ไม่มีขั้นตอนปรุงอาหาร อีกทั้งในปัจจุบันผู้ผลิตได้มี

การขายอาหาร Ready-to-eat ที่มีราคาใกล้เคียงกับอาหารทั่วไปตามท้องตลาด ทำให้อาหาร Ready-to-eat เป็นอาหารที่สามารถบริโภคได้สำหรับคนทุกระดับชั้น

อาหารแช่เย็น (Chilled Food) เป็นทางเลือกใหม่ของผู้บริโภค อาหารแช่เย็นเป็นอาหารที่ใช้ความเย็นในการรักษาสภาพน้อยกว่าอาหารแช่แข็งจึงมีรสชาติเนื้อสัมผัส และคุณค่าทางโภชนาการดีกว่าอาหารแช่แข็ง โดยจะเก็บไว้ที่อุณหภูมิระหว่าง 16 องศาเซลเซียส ถึง -2.2 องศาเซลเซียส จึงสามารถเก็บรักษาได้โดยใช้ตู้เย็นธรรมดา โดยอาหารแช่แข็งที่ต้องเก็บที่อุณหภูมิ -18 องศาเซลเซียส ดังนั้นเมื่อนำมารับประทานก็จะใช้เวลาในการอุ่นน้อยกว่าอาหารแช่แข็ง

เมนูอาหารแช่เย็นและแช่แข็งมีให้เลือกมากมาย เช่น ข้าวราดผัดกะเพรา ข้าวแกงเขียวหวาน ก๋วยเตี๋ยวผัด ข้าวผัด ขนมจีบ ติ่มซำ ไก่ทอด กุ้งชุบแป้งทอด ข้าวหน้าเป็ด สปาเก็ตตี มักกะโรนี ฯลฯ และแต่ละประเภทก็จะมีหลายระดับราคา ตามปริมาณและคุณภาพอาหาร

ไทยมีจุดแข็งสำหรับการเป็นผู้ผลิตอาหาร Ready-to-eat สำหรับการบริโภคภายในและต่างประเทศ เนื่องจากมีความพร้อมด้านวัตถุดิบสามารถผลิตได้ภายในประเทศเกือบทั้งหมด และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตร อีกทั้งเมนูอาหารไทยเป็นเมนูที่คนไทยและคนต่างประเทศให้ความนิยมรับประทาน รวมทั้งคุณภาพของสินค้าอาหารจากไทยเป็นที่ยอมรับในตลาดสากล อย่างไรก็ตามการผลิตอาหาร Ready-to-eat มีต้นทุนด้านเครื่องจักรที่มีราคาสูง และต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ตลอดจนต้องใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย ซึ่งผู้ลงทุนจึงจะต้องมีความพร้อมพอสมควร

ในด้านการส่งเสริมการลงทุนบีโอไอให้การส่งเสริมการผลิตหรือถนอมอาหารพร้อมรับประทานหรืออาหารกึ่งพร้อมรับประทาน โดยให้สิทธิและประโยชน์สูงสุด ทั้งยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร และยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลถึงแปดปี ไม่ว่าจะตั้งสถานประกอบการในเขตใด ที่ผ่านมามีการให้การส่งเสริมฯ ไปแล้ว 76 โครงการ มูลค่าการลงทุนมากกว่า 22,000 ล้านบาท

บีโอไอให้การส่งเสริมการผลิตหรือถนอมอาหาร พร้อมรับประทานหรืออาหารกึ่งพร้อมรับประทาน โดยให้สิทธิและประโยชน์สูงสุด ไม่ว่าจะตั้งสถานประกอบการในเขตใด

ในอนาคต อาหาร Ready-to-eat จะยังคงได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องและมีการขยายตัว โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียซึ่งจะเป็นตลาดที่มีอัตราเติบโตสูง รวมทั้งสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดสำหรับสินค้าอาหารพร้อมรับประทาน ผู้ผลิตจึงควรใส่ใจในคุณภาพอาหาร รสชาติ และคุณค่าทางโภชนาการให้มากขึ้น รวมทั้งการพัฒนาเมนูอาหารใหม่ๆ จัดแต่งหน้าตาของอาหารให้ดูน่ารับประทานมากขึ้น ตลอดจนต้องวิจัยตลาด แบ่งแยกตามความต้องการของลูกค้า และจัดหาอาหารที่เหมาะสมสำหรับลูกค้าแต่ละกลุ่มอีกด้วย

พลาสติกชีวภาพไทย

ตอนที่ 1 : โอกาสการเป็น Hub ในด้าน Bioplastics

พลาสติกมีความสำคัญในการใช้ชีวิตของคนเราในสมัยนี้เป็นอย่างมาก พลาสติกเป็นส่วนประกอบของเครื่องมือเครื่องใช้ในเกือบทุกผลิตภัณฑ์ มนุษย์ได้พัฒนาเทคโนโลยีพลาสติกเพื่อใช้ประโยชน์ได้มากมายไม่ว่าจะเป็นเครื่องใช้ในครัวเรือน ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนยานยนต์ เครื่องกีฬา หรือแม้กระทั่ง เครื่องมือแพทย์

แต่พลาสติกก็มีข้อเสีย คือ ไม่สามารถย่อยสลายได้เอง เหมือนวัสดุธรรมชาติ ปัญหาของเสีย หรือขยะพลาสติก จึงเป็นเรื่องใหญ่ที่ยังไม่สามารถพัฒนาการจัดการ เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมบูรณ์

ขยะจากพลาสติกใช้เวลาย่อยสลายเป็นร้อยปีโดยการฝังกลบ หรือหากจะใช้การเผาทำลายก็จะเกิดควันพิษในอากาศ วิธีการที่ดีที่สุดหรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดในการกำจัดขยะพลาสติกในปัจจุบันคือ การนำขยะพลาสติกไปผ่านกระบวนการนำกลับมาใช้ใหม่ หรือนำขยะพลาสติกมารีไซเคิลนั่นเอง

นักวิทยาศาสตร์หรือนักวิชาการทั่วโลก จึงมีการคาดการณ์ที่ตรงกันว่าในอีกไม่เกินร้อยปี โลกเราจะล้นไปด้วยขยะพลาสติกและปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการกำจัดขยะพลาสติก นั่นจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ก่อให้เกิดกระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการตระหนักถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อน (Global Warming) เช่น

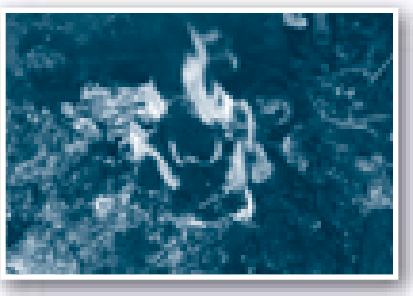

การฝังกลบ หรือการเผาทำลายขยะพลาสติกเป็นวิธีที่นิยมที่สุดในปัจจุบัน แต่ก่อให้เกิดปัญหามลภาวะตามมา

ภาพจำลองจากภาพยนตร์เรื่อง Wall E เป็นการสะท้อนให้เห็นว่า หากเราไม่จัดการปัญหาเรื่องขยะ อาจเกิดปัญหาขยะล้นโลก จนมนุษย์ไม่สามารถที่จะดำรงอยู่ในโลกในภาวะปกติได้

ปัญหาการจัดการขยะพลาสติกที่ใช้ระยะเวลาในการย่อยสลายเป็นร้อยปี หรือ ปัญหาเรื่องการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมต่างๆ

พลาสติกชีวภาพ : ทางออกในการแก้ปัญหาขยะพลาสติก

พลาสติก เป็นสารประกอบอินทรีย์ที่สังเคราะห์ขึ้นเพื่อใช้แทนวัสดุธรรมชาติ โดยมีต้นกำเนิดจากการทำปฏิกิริยาของสารไฮโดรคาร์บอนที่มาจากน้ำมันดิบ หรือก๊าซธรรมชาติ ซึ่งหากเราจำกันได้เมื่อไม่นานมานี้เอง ราคาน้ำมันดิบได้ทะยานสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์เกือบจะถึง 100 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ดังนั้น หากเรายังคงใช้พลาสติกที่ผลิตมาจากปิโตรเลียมหรือปิโตรเคมี เราก็คงจะต้องใช้ของที่แพงมากขึ้นกว่าเดิมด้วย เนื่องจากต้นทุนในการผลิตเม็ดพลาสติกจากปิโตรเคมีปรับตัวสูงขึ้นตามราคาน้ำมันในตลาดโลก นอกเหนือจากที่เราจะต้องเจอปัญหาเรื่องมลพิษจากขยะพลาสติกด้วย

ดังนั้น ปัญหาด้านการจัดการเรื่องสิ่งแวดล้อมในอนาคต และการต้องการลดความเสี่ยงจากการปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมันดิบและราคาปิโตรเคมี จึงเป็นเหตุผลที่นักวิทยาศาสตร์และนักอุตสาหกรรมทั่วโลก มีการศึกษาและพัฒนาคิดค้นหาผลิตภัณฑ์มาใช้เพื่อทดแทนพลาสติกจากน้ำมันหรือก๊าซธรรมชาติ

เทคโนโลยีการผลิตพลาสติกชีวภาพ (Bioplastics) หรือที่บางคนเรียกว่าพลาสติกเขียว หรือพลาสติกชีวภาพย่อยสลายได้ (Biodegradable Plastic) หมายถึงพลาสติกที่ผลิตขึ้นจากวัสดุธรรมชาติส่วนใหญ่เป็นพืช สามารถย่อยสลายได้ในธรรมชาติ (Biodegradable) ช่วยลดปัญหามลพิษในสิ่งแวดล้อมเพราะผลิตมาจากพืช ซึ่งเป็นสารอินทรีย์ เทคโนโลยีนี้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วมาก โดยเฉพาะในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา เพื่อทดแทนการใช้พลาสติกที่มาจากปิโตรเคมี

พลาสติกชีวภาพส่วนใหญ่ผลิตจากวัตถุดิบที่เป็นพืช สถาบัน Biodegradable Products ในประเทศสหรัฐอเมริกา กำหนดนิยามการย่อยสลายของพลาสติกชีวภาพว่า ต้องย่อยสลายกลายเป็น

พลาสติกชีวภาพ หมายถึง พลาสติกที่ผลิตขึ้นจาก วัสดุธรรมชาติ ส่วนใหญ่เป็นพืช สามารถย่อยสลายได้ ในธรรมชาติ

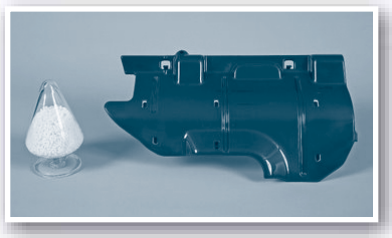

ปัจจุบัน มาสด้ามีการนำพลาสติกชีวภาพ มาใช้ผลิตเป็นชิ้นส่วนตกแต่งภายในรถยนต์รุ่นต่างๆ ภายในรถยนต์

พลาสติกชีวภาพผลิตขึ้นจาก ข้าวโพด อ้อย หัวบีทรูท ถั่วเหลือง มันเทศ มันสำปะหลัง พืชให้น้ำมันบางชนิด มีหลายชนิดที่ปลูกได้ในประเทศไทย

คาร์บอนไดออกไซด์และน้ำภายใน 90 วันเมื่อปล่อยทิ้งไว้ในสภาวะแวดล้อมสำหรับการย่อยสลาย

พลาสติกชีวภาพผลิตขึ้นจาก ข้าวโพด อ้อย หัวบีทรูท ถั่วเหลือง มันเทศ มันสำปะหลัง พืชให้น้ำมันบางชนิด มีหลายชนิดที่ปลูกได้ในประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันหลายประเทศเริ่มผลิตพลาสติกชีวภาพใช้แทนพลาสติกที่ผลิตจากปิโตรเคมี เนื่องจากต้นทุนในการผลิตเม็ดพลาสติกจากปิโตรเคมีปรับตัวสูงขึ้นตามราคาน้ำมันในตลาดโลก อาทิ ญี่ปุ่น มีการใช้อุปกรณ์ประดับยนต์ที่ทำจากพลาสติกชีวภาพ ในรถยนต์มาสด้ารุ่นต่างๆ และบริษัทเอ็นอีซี คอร์ปอเรชั่น ได้ผลิตโทรศัพท์มือถือที่ทำด้วยพลาสติกชีวภาพ

การผลิตพลาสติกชีวภาพ

พลาสติกชีวภาพแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. Polylactic Acid หรือ "PLA" วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตคือพืชที่มีแป้งเป็นองค์ประกอบหลัก เช่น ข้าวโพดและมันสำปะหลัง ฯลฯ กระบวนการผลิตเริ่มต้นจากการบดหรือโม่พืชนั้นให้ละเอียดเป็นแป้ง จากนั้นทำการย่อยแป้งให้กลายเป็นน้ำตาลและนำไปหมักด้วยจุลินทรีย์จนเกิดเป็น **"Lactic Acid"** แล้วนำมาผ่านกระบวนการทางเคมีเพื่อเปลี่ยนโครงสร้างให้เป็นสารใหม่ที่มีโครงสร้างทางเคมีเป็นวงแหวน เรียกว่า **"Lactide"**

หลังจากนั้นนำมากลั่นในระบบสุญญากาศ เพื่อเปลี่ยนโครงสร้างให้เป็นสารใหม่ที่มีโครงสร้างเป็นโพลีเมอร์ของ **Lactide** ที่เป็นสายยาวขึ้นเรียกว่า **PLA** สามารถนำไปเป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกได้เช่นเดียวกับเม็ดพลาสติกที่เราใช้กันอยู่ในปัจจุบัน อีกทั้งมีคุณสมบัติพิเศษ คือมีความใสไม่ย่อยสลายในสภาพแวดล้อมทั่วไป แต่สามารถย่อยสลายได้เอง เมื่อนำไปฝังกลบในดินในระยะเวลาอันสั้น และยังนำไปทำเป็นปุ๋ยหมักโดยไม่ทำลายธรรมชาติ

2. Polyhydroxy alkanoates หรือ "PHAs" เป็นสารโพลีเมอร์ตั้งต้นที่นำมาใช้ผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกที่ย่อยสลายได้ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตคือแป้งหรือน้ำตาล มีกระบวนการผลิตคล้ายตัวแรกแต่ในการหมักต้องใช้จุลินทรีย์ชนิดพิเศษชื่อ **"Eschericia Coli"** ที่กินน้ำตาลเป็นอาหารและสามารถเปลี่ยนโครงสร้างทางเคมีของน้ำตาลภายในตัวจุลินทรีย์เองเป็น **PHAs** โดย **PHAs** มีคุณสมบัติในการนำไปเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกได้หลากหลาย เช่น การขึ้นรูปเป็นฟิล์ม งานฉีดและเป่า

รัฐบาลได้ให้ความเห็นชอบ แผนที่นำทาง (Road Map) การพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพของไทย ปี 2551-2555 ภายในกรอบงบประมาณ 1,800 ล้านบาท

โรดแมป อุตสาหกรรมพลาสติกเขียว

สำหรับประเทศไทย สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (สนช.) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทเป็นแกนกลางในการประสานงาน และเชื่อมโยงกับองค์กรต่างๆ ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมวัสดุชีวภาพ ได้ดำเนินการผลักดัน ให้เกิดการพัฒนาเป็นโครงการระดับชาติ ในการนำเทคโนโลยีชีวภาพระดับสูงมาใช้ ในการผลิตวัสดุชีวภาพที่ทำจากแป้งและน้ำตาลเป็นหลัก เนื่องจากประเทศไทยสามารถผลิตหัวมันสำปะหลังได้ประมาณ 21 ล้านตัน/ปี และมีผลผลิตอ้อยประมาณ 60 ล้านตัน/ปี คิดเป็นผลผลิตน้ำตาลประมาณ 6 ล้านตัน/ปี หากสามารถผลิตพลาสติกชีวภาพจากพืชเหล่านี้ได้ นอกจากจะทำให้มันสำปะหลัง และอ้อยมีราคาดีขึ้นแล้ว ยังเป็นการลดการพึ่งพาการผลิตจากก๊าซธรรมชาติ ซึ่งมีราคาสูงในการผลิตพลาสติกได้

การพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ จะเป็นแนวทางที่สำคัญในการเสริมสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับสินค้าเกษตรของประเทศไทย รวมถึงส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

เมื่อเร็วๆ นี้ รัฐบาลได้ให้ความเห็นชอบแผนที่นำทาง (Road Map) การพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพของไทยในระหว่างปี 2551-2555 ภายในกรอบวงเงินงบประมาณจำนวน 1,800 ล้านบาท ตามที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้นำเสนอนับเป็นก้าวย่างสำคัญในการพลิกโฉมหน้าอุตสาหกรรมไทย เพื่อสร้างนวัตกรรมเชิงยุทธศาสตร์ที่มีมูลค่าใหม่ที่สูงมากในภาคเกษตรกรรม พร้อมๆ กับการก่อเกิดอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพจะเป็นแนวทางที่สำคัญในการเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรของประเทศไทย ทำให้มีการสร้างทางเลือกใหม่สำหรับการจัดการสินค้าเกษตรที่ไม่จำเป็นต้องขายในรูปวัตถุดิบโดยตรงที่ยังไม่มีการแปรรูปหรือมีการแปรรูปอย่างง่ายๆ ดังเช่นในอดีต รวมถึงอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพเป็นอุตสาหกรรมที่ส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

ทั้งนี้ จะต้องมีความร่วมมือและการทำงานร่วมกันจากหลายหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาคเอกชน องค์กรอิสระที่เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี รวมทั้งการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งทั้งหมดนี้จะช่วยเป็นแรงผลักดันให้นำไปสู่การผลิต การใช้งาน และการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพของประเทศไทย และทำให้ประเทศไทยมีศักยภาพที่จะเป็น "Bioplastics Hub" ของภูมิภาคได้

มันสำปะหลังและอ้อย เป็นพืชเกษตรที่ประเทศไทยผลิตได้มาก หากสามารถนำมาผลิตพลาสติกชีวภาพจะเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่เกษตรกรไทย

(โปรดติดตามตอนที่ 2: แนวทางการพัฒนาและสนับสนุนพลาสติกชีวภาพของไทยในฉบับต่อไป)

ใครเป็นใครในอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ

ปัจจุบัน บริษัทที่ผลิตพลาสติกชีวภาพที่ใหญ่ที่สุดในสหรัฐอเมริกา คือ NatureWorks ในเครือของกลุ่ม Cargill ซึ่งเป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ทางด้านการเกษตร รองลงมาคือบริษัท Metabolix จากเมือง Cambridge ในสหรัฐอเมริกามีผลิตภัณฑ์ที่ชื่อว่า Mirel

โรงงานของ NatureWorks ในเมือง Blair ผลิตพลาสติกชีวภาพจากข้าวโพดเป็นเม็ดใส เส้นใยและแผ่นฟิล์ม สามารถนำไปผลิตเป็นขวดน้ำขวดนม และบรรจุภัณฑ์ต่างๆ

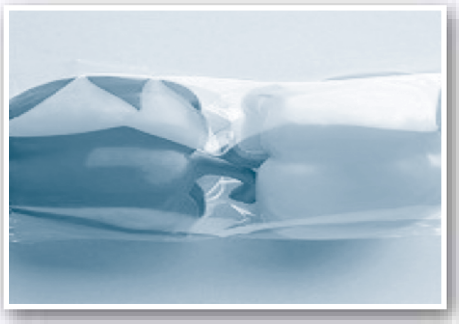

ฟิล์ม-ไบโอแพน (Biophan-Film) ทำจากกรดโพลีแลคติก (Polylactic acid (PLA)) ทำให้ผลิตภัณฑ์ดูใสยิ่งขึ้น

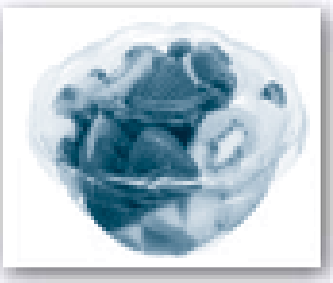

ชามอ่างผลไม้ทำจาก Nature Works โพลิเมอร์ชีวภาพ PLA โพลิเมอร์นี้ มาจากพืชชนิดที่ให้คุณสมบัติเป็นแป้งข้าวโพดหรือน้ำตาล

บริษัทยักษ์ใหญ่ของโลก ผู้ผลิตพลาสติกชีวภาพ (PLA) รายอื่นๆ มีอาทิ บริษัท BASF ของเยอรมนี เจ้าของยี่ห้อ Ecoflex บริษัท Novamont SPA จากอิตาลีเจ้าของผลิตภัณฑ์ Mater-Bi บริษัท Cereplast จากเมือง Hawthorne มลรัฐแคลิฟอร์เนีย เจ้าของผลิตภัณฑ์ในชื่อเดียวกัน บริษัท DuPont ของสหรัฐอเมริกาโดยร่วมมือกับบริษัท Plantic Technologies ผลิตสินค้าพลาสติกชีวภาพโดยใช้ชื่อว่า Biomax มีทั้งพลาสติกเม็ดและแผ่น บริษัท Total Petrochemical และ Galactic Escanaffles ในยุโรปร่วมกันตั้งโรงงานที่เบลเยียมมีกำลังผลิต PLA 1,500 ตัน

บริษัทเคมีภัณฑ์รายใหญ่ของโลกอีกรายหนึ่งที่ซุ่มเงียบอยู่นานคือ Dow Chemicals จากนิวยอร์ก ซึ่งได้มีการประกาศออกมาแล้วว่าได้เซ็นสัญญาร่วมกับบริษัท Crystalsev ซึ่งเป็นผู้ผลิตเอทานอลรายใหญ่ในบราซิล สร้างโรงงานผลิต Polyethylene จากอ้อย มีกำลังผลิตถึง 350,000 ตัน/ปี

ถุงช็อปปิ้งที่ทำจากแป้ง มีใช้ในตลาดของห้างสรรพสินค้าทั่วทั้งยุโรป ถูกหลักอนามัย ไม่มีกลิ่น เหมาะสม และย่อยสลายเองด้วยส่วนผสมของสารอินทรีย์

บริษัทมิตซูบิชิและโซนี่ในประเทศญี่ปุ่น ได้เปิดตัวตลับวอคแมน ที่ทำจากพอลิเมอร์วัสดุตัวใหม่นี้กำลังได้รับการสนใจจากโนเกียและโมโตโรล่า

บริษัทเคมีในบราซิลที่ชื่อว่า Braskem SA ก็ประกาศเมื่อเดือนตุลาคมที่ผ่านมาว่ามีโครงการผลิตพลาสติกชีวภาพจากน้ำตาล

ส่วนในเอเชีย ประเทศที่มีความก้าวหน้าในเรื่องพลาสติกชีวภาพมากที่สุดคือ ญี่ปุ่น การพัฒนาในเรื่องนี้เริ่มเมื่อ 15 ปีก่อนโดยการสนับสนุนจากรัฐบาล บริษัทที่ให้ความสนใจเรื่องนี้อย่างมากคือ Unitika ซึ่งได้นำ PLA ไปผสมกับวัตถุตัวอื่นและสร้างผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่จำนวนมาก

ปัญหาของญี่ปุ่นคือไม่สามารถหาซื้อ PLA เพื่อมาผลิตสินค้าในอุตสาหกรรมปลายน้ำได้เพียงพอ บริษัทใหญ่ของญี่ปุ่นหลายแห่งจึงซุ่มเตรียมโครงการลงทุนทำ PLA ที่ประกาศตัวมาแล้วคือบริษัท Hitachi Zosen และ CRP Corp. ซึ่งประกาศลงทุนผลิตพลาสติกชีวภาพจากมันสำปะหลังในประเทศเวียดนาม

ไทยอาจจะถือว่าใหม่ในวงการอุตสาหกรรมนี้ แต่ก็ถือว่ามาแรงที่สุด เพราะเป็นประเทศที่มีความพร้อมในด้านวัตถุดิบชีวมวล และด้านอุตสาหกรรมพลาสติก

สำหรับประเทศไทย อาจจะถือว่าใหม่ในวงการอุตสาหกรรมนี้ แต่ก็ถือว่ามาแรงที่สุด เพราะเป็นประเทศที่มีความพร้อมในด้านวัตถุดิบ และด้านอุตสาหกรรมพลาสติกโดยเฉพาะการผลิตในอุตสาหกรรมขั้นปลายน้ำ (Downstream) จึงเป็นโอกาสที่ดีในการนำวัตถุดิบมาใช้ในการผลิตวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมนี้และยังเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีอยู่ให้มีศักยภาพมากขึ้น

ในส่วนผู้ผลิต ปัจจุบันมีผู้ผลิตในอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพมาตั้งโรงงานและได้รับการส่งเสริมการลงทุนเพียง 1 รายเท่านั้น คือ บริษัท Purac จำกัด โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุนมาตั้งแต่ปี 2547 ซึ่งได้มีการผลิตในเชิงพาณิชย์และได้มีการลงทุนในโครงการใหม่ไปแล้ว

บีโอไอได้เปิดให้การส่งเสริมฯ อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพในประเภทกิจการผลิตวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ตาม เมื่อปี 2551 บีโอไอได้เปิดให้การส่งเสริมฯ อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพในประเภทกิจการผลิตวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยให้สิทธิประโยชน์สูงสุด ซึ่งหลังจากเปิดประเภทกิจการได้มีนักลงทุนจากสหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น สอบถามและมีความสนใจที่จะยื่นขอรับการส่งเสริมฯ และตั้งโรงงานในประเทศไทย ซึ่งคาดว่า ในระยะประมาณอีก 5 ปี นับจากนี้ จะมีผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ผลิตพลาสติกชีวภาพ เพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน

สมุนไพรไทย โอกาสอาหารเพื่อสุขภาพ

ในปัจจุบันอาหารเพื่อสุขภาพได้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคทั่วโลกให้ความสำคัญ เนื่องจากกระแสรักสุขภาพและแนวคิดในการป้องกันโรคด้วยการบริโภคอาหารแทนยา ส่งผลให้อุตสาหกรรมอาหารเพื่อสุขภาพเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะกลุ่มตลาดอาหารเพื่อสุขภาพ คาดการณ์ว่าจะมีมูลค่าการตลาดเพิ่มเป็น 167 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ภายในปี 2553 หรือมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 14 ต่อปี

อาหารเพื่อสุขภาพ หรือ Functional Food เป็นอุตสาหกรรมอาหารที่น่าจับตามองอย่างยิ่ง เพราะผู้บริโภคให้ความสำคัญกับสุขภาพมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากโรคภัยไข้เจ็บที่เกิดขึ้นในปัจจุบันทวีความรุนแรง อาหารเพื่อสุขภาพจึงเป็นทิศทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารที่ผู้ประกอบการควรต้องปรับตัวทั้งในด้านการผลิตและการวิจัยพัฒนาในอนาคต

อาหารเพื่อสุขภาพ เป็นอุตสาหกรรม ที่น่าจับตามองอย่างยิ่ง

อาหารเพื่อสุขภาพ หมายถึง อาหารที่มนุษย์บริโภคเข้าไปแล้วให้ประโยชน์หรือคุณสมบัติอื่นๆ ต่อสุขภาพนอกเหนือจากคุณค่าทางโภชนาการพื้นฐาน คือ คาร์โบไฮเดรต โปรตีน ไขมัน วิตามิน และเกลือแร่ ซึ่งคุณสมบัติพิเศษที่ได้รับนี้มีประโยชน์ต่อสุขภาพของผู้บริโภค เช่น ลดปริมาณคอเลสเตอรอลในเลือด มีผลต่อการป้องกันการเกิดโรคต่างๆ เช่น มะเร็ง หรือ โรคเบาหวาน ตลอดจน มีผลต่อการเพิ่มระบบภูมิคุ้มกันให้กับร่างกาย อาหารหลายชนิดที่จัดเป็นอาหารเพื่อสุขภาพและพบได้ในชีวิตประจำวันมีมากมาย เช่น โพรไบโอติกส์ (Probiotics) พรีไบโอติกส์ (Prebiotics) วิตามิน แร่ธาตุ สารต้านอนุมูลอิสระ (Antioxidant) กรดอะมิโน ลิปิด และไฟโตเคมิคอลส์ (Phytochemicals) เป็นต้น

หลากหลายผลิตภัณฑ์ อาหารเพื่อสุขภาพ

ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ ที่อนุญาตให้ผลิตและจำหน่ายได้ตามกฎหมาย Health Functional Food ประกอบด้วย 37 ประเภท ได้แก่

1) ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร
2) แลคโตบาซิลลัส
3) โสมแดง
4) กูลโคซามีน
5) โสม
6) ว่านหางจระเข้
7) ยีสต์
8) สาหร่ายคลอเรลลา
9) Chito oligosaccharide
10) EPA/DHA
11) Linoleic acid
12) พอร์ฟโพลิส
13) เห็ด
14) เอนไซม์
15) ไคโตซาน
16) คลอโรฟิลล์
17) Soft-shelled turtle
18) สาหร่ายสไปรูไลนา
19) เลซิติน
20) ละอองเกสรดอกไม้
21) เบต้าแคโรทีน
22) Squalene
23) Octacosanol
24) แอ๊บปริคอท
25) Embryo Bud Oil
26) นมผง
27) Alkoxy Glycerol
28) Alkoxy Glycetol
29) โปรตีน
30) น้ำมันเมล็ดองุ่น
31) Eel Oil
32) Embryo Bud
33) Green Tea Extract Fermented
34) โปรตีนถั่วเหลือง
35) Phytosterol
36) Fructo oligosaccharide
37) Red yeast โดยอยู่ในรูปผง แคปซูล เม็ด เซรั่ม ของเหลว วุ้น แผ่น และแท่ง

ผลการศึกษาของสถาบันอาหาร ระบุว่าตลาดอาหารสุขภาพของไทยมีมูลค่าตลาดในปีที่ผ่านมาเพียง 2,000 ล้านบาท เนื่องจากยังเป็นเรื่องใหม่ของผู้บริโภคส่วนใหญ่ และโดยมากพฤติกรรมการบริโภคยังเน้นความอร่อยของรสชาติมากกว่าประเด็นสุขภาพ

แนวโน้มของสังคมไทยเริ่มตื่นตัวมากขึ้นต่อการให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์ภายนอก ส่งผลให้ผู้บริโภคต้องการอยากมีรูปลักษณ์ที่ดีเพื่อให้ได้รับการยอมรับทางสังคม จึงต้องการผลิตภัณฑ์ที่ช่วยให้ตัวเองดูดีเสมอ ยิ่งในวิถีชีวิตเวลานี้เป็นไปด้วยความเร่งรีบ ทำให้ไม่มีโอกาสที่จะบริโภคอาหารครบตามความต้องการของร่างกายได้ รวมทั้งมีเวลาในการออกกำลังกายน้อยลง

การพึ่งพาอาหารแนวสุขภาพ จึงเพิ่มบทบาทความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ เช่นเดียวกับกระแสตลาดโลก

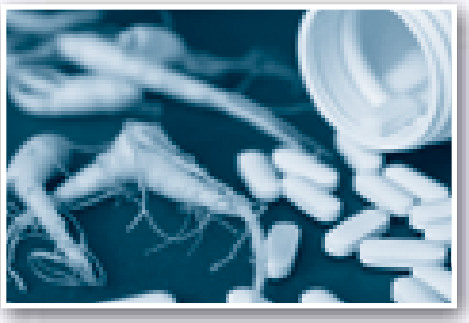

การพึ่งพาอาหารแนวสุขภาพจึงเพิ่มบทบาทความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ เช่นเดียวกับกระแสตลาดโลก กลุ่มผู้บริโภคหลักในตลาดของไทย ส่วนมากเป็นผู้หญิงวัยทำงาน อายุระหว่าง 25 - 40 ปี แต่แนวโน้มการขยายตัวของฐานผู้บริโภคก็มีทิศทางที่ค่อนข้างสดใสน่าจับตามอง ผลิตภัณฑ์ที่คนไทยเลือกซื้อส่วนใหญ่เป็นประเภทเครื่องดื่มเพื่อความสวยงาม เพิ่มประสิทธิภาพระบบย่อยอาหาร บำรุงสมอง และลดความเสี่ยงจากโรคหัวใจ

ในส่วนของภาคการส่งออกปรากฏว่าไทยมีส่วนแบ่งในตลาดโลกค่อนข้างน้อย เพียงร้อยละ 1 ของมูลค่าตลาดรวม ซึ่งจากการศึกษาของสถาบันอาหาร พบว่าไทยมีโอกาสอีกมากที่จะขยายตลาดส่งออกสินค้าสุขภาพได้ โดยประเทศกลุ่มเป้าหมายที่มีอัตราการเติบโตดี น่าสนใจที่จะเข้าไปขยายตลาดเพิ่มมีอยู่ด้วยกัน 8 ประเทศ

เอเชีย ตลาดใหญ่ของโลก

ญี่ปุ่น เป็นตลาดที่มีมูลค่าสูงสุดในโลก ปี 2551 มูลค่าตลาดอยู่ที่ 8.42 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ แต่แนวโน้มการขยายตัวของตลาดชะลอลง เพราะตามความต้องการได้ขยายตัวมาแล้วอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ดี เนื่องจากญี่ปุ่น

จีน คาดว่าจะเติบโตแบบก้าวกระโดดมากที่สุดในโลก เพราะทั้งผู้บริโภคและผู้ผลิตตื่นตัวกันมาก

มีประชากรสูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป อยู่ในสัดส่วนที่สูง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 ของประชากรทั้งประเทศ ซึ่งสูงที่สุดในโลก และคาดว่าในปี 2568 สัดส่วนจะเพิ่มเป็นร้อยละ 30 ซึ่งด้วยวิถีชีวิตของชาวญี่ปุ่นก็ไม่ต่างอะไรกับประเทศที่พัฒนาแล้ว คือ มีความเร่งรีบ มีเวลาจำกัด ดูแลตัวเองได้น้อยลง และเคร่งเครียดมากขึ้น จึงมีความต้องการสินค้าแนวสุขภาพเข้ามาชดเชย

การรุกเข้าตลาดญี่ปุ่นจึงยังมีช่องทางเข้าไปแข่งขันได้ แม้ผู้ผลิตส่วนใหญ่ จะมุ่งสู่ตลาดญี่ปุ่น แต่ตลาดญี่ปุ่นก็มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างเร็ว สินค้าแต่ละประเภทอยู่ในตลาดได้ไม่นานก็ต้องพลิกโฉม หรือเปลี่ยนแปลง ที่สำคัญคือ ผู้บริโภคเน้นมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และคุณประโยชน์ของสินค้า จึงต้องมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์รับรองสรรพคุณด้วย นอกจากนี้ ฐานผู้บริโภคยังครอบคลุมทั้งผู้หญิง คนวัยทำงาน ไปจนถึงวัยผู้สูงอายุ

ผลิตภัณฑ์ที่นิยม คือ เครื่องดื่มเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบย่อยอาหาร ควบคุมน้ำหนัก ลดความเสี่ยงจากโรคหัวใจ และโรคเบาหวาน

จีน คาดว่าจะเติบโตแบบก้าวกระโดดมากที่สุดในโลก เพราะทั้งผู้บริโภคและผู้ผลิตตื่นตัวกันมาก เป็นผลจากประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้กำลังซื้อเพิ่ม พร้อมที่จะจ่ายเพื่อการดูแลรักษาสุขภาพ แถมช่องทางในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่างๆ ผ่านธุรกิจค้าปลีกก็เป็นไปอย่างสะดวก ขยายสาขาได้รวดเร็ว

ผลิตภัณฑ์ที่นิยม คือ เม็ดแคปซูลเพื่อสุขภาพในองค์รวมเพื่อความสวยงาม และลดความเสี่ยงจากโรคหัวใจ กลุ่มผู้ซื้อโดยมากเป็นผู้หญิงที่ใส่ใจในสุขภาพและอาศัยอยู่ในเมือง แต่การทำตลาดจีนต้องศึกษาสภาพตลาดให้ดี จัดรายการส่งเสริมการขาย กระตุ้นกำลังซื้อ และต้องสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องผลิตภัณฑ์

เกาหลีใต้ อายุเฉลี่ยของประชาชนสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อันเนื่องมาจากภาครัฐให้ความสำคัญ ที่สำคัญชาวเกาหลีใต้มีกำลังซื้อ ทำให้ปัจจัยในการเลือกซื้อจะคำนึงถึงคุณภาพมากกว่าราคา กลุ่มผู้ซื้อโดยมากเป็นผู้หญิงอายุ 40 ปีขึ้นไป

ผลิตภัณฑ์ที่นิยม ได้แก่ เม็ดแคปซูลเพื่อควบคุมน้ำหนักเพื่อสุขภาพดีในองค์รวม และเพื่อความสวยงาม การเจาะตลาดเกาหลีใต้ ผู้ส่งออกไทยควรหาคู่ค้าท้องถิ่น ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจถ่องแท้ และต้องสร้างความเชื่อมั่นในเรื่องคุณภาพเป็นสำคัญ เนื่องจากมีสินค้าลักลอบที่ไม่ได้มาตรฐานออกจำหน่ายปะปนในท้องตลาด ส่งผลให้ผู้บริโภคมีมุมมองเชิงลบ เรื่องความปลอดภัย

อินเดีย ผู้ซื้อเป็นกลุ่มผู้หญิงในเมืองเช่นเดียวกับจีน อีกทั้งเป็นประเทศที่มีศักยภาพในการผลิตและจำหน่ายค่อนข้างสูง แนวโน้มการเติบโตของตลาดจึงมีทิศทางใกล้เคียงกับจีน

ผลิตภัณฑ์ที่นิยม คือ เครื่องดื่มลดความเสี่ยงจากโรคหัวใจ โรคเบาหวาน มะเร็ง และเครื่องดื่มเพิ่มประสิทธิภาพระบบย่อยอาหาร ควบคุมน้ำหนัก แต่การเข้าสู่ตลาดอินเดียต้องระวังในเรื่อง

ของความไม่ชัดเจนต่อกฎหมายที่จะเข้ามารองรับ สินค้าถูกลอกเลียนแบบได้ง่าย และรายได้ต่อหัวของประชาชนยังอยู่ในระดับต่ำ

สหรัฐอเมริกา ตลาดใหญ่เป็นอันดับรอง

สหรัฐอเมริกา มูลค่าตลาดสูงสุดเป็นอันดับ 2 ของโลก รองจากญี่ปุ่น เนื่องจากชาวสหรัฐฯ ประสบปัญหาสุขภาพ โดยเฉพาะโรคอ้วน ระบบย่อยอาหารมีปัญหา อีกทั้งเห็นว่าภาวะเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ จำเป็นต้องมีสุขภาพที่ดีอยู่เสมอ เพื่อเตรียมร่างกายให้พร้อมเอาชนะปัจจัยลบที่เกิดขึ้น จึงต้องการบริโภคอาหารที่ดีสำหรับตัวเองและครอบครัว โดยพร้อมที่จะทดลองผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ แต่ก็เปลี่ยนแปลงรสนิยมเร็ว ตามกระแสความน่าเชื่อถือทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มผู้ซื้อจะมีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป

ผลิตภัณฑ์ที่นิยม คือ เบเกอรีที่มีแคลอรีต่ำ ซีเรียล ผลิตภัณฑ์จากนมเพื่อควบคุมน้ำหนัก เพิ่มประสิทธิภาพระบบย่อยอาหาร ลดความเสี่ยงจากโรคเครียด โรคหัวใจ และให้พลังงาน แต่การทำตลาดต้องระวังเรื่อง กฎระเบียบการนำเข้าที่เข้มงวดมาก

ยุโรป น่าจับตา

สหราชอาณาจักร มีมูลค่าตลาดสูงที่สุดในสหภาพยุโรป เนื่องจากชาวอังกฤษเปิดรับผลิตภัณฑ์ที่มีคุณประโยชน์ต่อร่างกาย พร้อมที่จะเรียนรู้ข้อมูลของผลิตภัณฑ์ต่างๆ ซึ่งการเลือกซื้อจะคำนึงถึงการป้องกันโรคมากกว่าการรักษาโรค เนื่องจากราคายาและสินค้าที่ใช้ในการดูแลสุขภาพมีราคาแพง

ผลิตภัณฑ์ที่นิยม มักทำมาจากนมและซีเรียลเพื่อควบคุมน้ำหนัก เพิ่มประสิทธิภาพระบบย่อยอาหาร ลดความเสี่ยงจากโรคหัวใจ ซึ่งกลุ่มผู้ซื้อกระจายอยู่ทั่วไปในหมู่ผู้รักสุขภาพ แต่การทำตลาดต้องเน้นความปลอดภัยของอาหาร เพราะชาวอังกฤษอ่อนไหวต่อประเด็นนี้มาก

เยอรมนี มีมูลค่าตลาดเป็นอันดับ 2 ของสหภาพยุโรป เหมาะต่อการขยายตลาดส่งออก เนื่องจากเป็นประเทศที่มีภูมิศาสตร์อยู่ใจกลางสหภาพยุโรป สามารถเข้าไปเจาะตลาดใกล้เคียงได้ง่าย ทั้งยังมีจำนวนประชากรมากที่สุดในสหภาพยุโรป คือ มีประชากรมากกว่า 82 ล้านคน กลุ่มผู้ซื้ออยู่ในช่วงอายุ 45 ปี และกระแสความต้องการอาหารเพื่อสุขภาพกำลังมาแรง

ผลิตภัณฑ์ที่นิยม คือ ผลิตภัณฑ์นม เครื่องดื่ม และซีเรียล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบย่อยอาหาร ควบคุมน้ำหนัก ลดความเสี่ยงจากโรคหัวใจ และให้พลังงาน

ออสเตรเลีย ความท้าทาย

ออสเตรเลีย มูลค่าตลาดสูงเป็นอันดับ 1 ในภูมิภาคโอเชียเนีย เพราะผู้บริโภคต้องการอาหารเพื่อสุขภาพเพิ่มขึ้น เนื่องจากประชากรป่วยเป็นโรคอ้วน โรคหัวใจ มะเร็ง และโรคกระดูกเพิ่มขึ้น โดยกลุ่มผู้ซื้อกระจายในหมู่คนที่ใส่ใจต่อสุขภาพ จากการมีรายได้ที่สูงขึ้น แต่ชาวออสเตรเลียเชื่อในข้อมูลก่อนจะตัดสินใจซื้อ การทำตลาดจึงต้องทำงานวิจัย เพื่อสร้างข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และเช่นเดียวกับหลายๆ ประเทศ คือ

กฎระเบียบการนำเข้าค่อนข้างเข้มงวด และด้วยความที่ออสเตรเลียมีประชากรหลากหลายเชื้อชาติกว่า 30 เชื้อชาติ การบริโภคจึงมีความแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรม

ผลิตภัณฑ์ที่นิยม ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากนมและซีเรียลเพื่อควบคุมน้ำหนัก เพิ่มประสิทธิภาพระบบย่อยอาหาร ลดความเสี่ยงจากโรคหัวใจ โรคเบาหวาน สร้างภูมิคุ้มกันให้กับร่างกาย

ไทย ความหลากหลายพรรณพืช โอกาสฐานการผลิต

เมื่อมองถึงโอกาสที่ไทยจะเข้าไปขยายตลาด ประเทศไทยมีจุดแข็งที่มีความหลากหลายของพืชพรรณสมุนไพรนานาชนิด ซึ่งเริ่มเป็นที่รู้จักและสามารถนำไปสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่างๆ เข้าสู่ตลาดอาหารเพื่อสุขภาพ ถือเป็นโอกาสสำหรับผู้ประกอบการไทยในการเปิดตลาดสินค้าอาหารเพื่อสุขภาพ ซึ่งถือเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับอาหารอีกทางหนึ่ง สิ่งที่ผู้ประกอบการควรทราบคือ ลักษณะตลาดของแต่ละประเทศและข้อจำกัดต่างๆ ซึ่งการนำเข้าในบางประเทศมีข้อบังคับที่เข้มงวด ต้องมีข้อพิสูจน์โดยวิธีทางวิทยาศาสตร์ว่าให้ประโยชน์ต่อร่างกายตามที่กล่าวอ้างบนฉลาก

ทั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยอาจพิจารณาจัดทำระบบมาตรฐาน พร้อมมีตรารับรอง เพื่อนำมาใช้เป็นรูปแบบปฏิบัติ จะช่วย

ไทยมีจุดแข็งที่มีความหลากหลาย ของพืชพันธุ์สมุนไพรนานาชนิด สามารถนำไปสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ

ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยหันมาใช้วัตถุดิบในประเทศผลิตสินค้าอาหารเพื่อสุขภาพมากขึ้น โดยเฉพาะพืช ผัก ผลไม้ สมุนไพร ส่วนผสมและสารอาหารที่หลากหลาย ลดการพึ่งพาวัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริโภคมั่นใจแหล่งที่มาของสินค้า รวมทั้งให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมายระบุแหล่งที่มา

ในอนาคตอาจส่งเสริมการใช้สัญลักษณ์ในลักษณะดังกล่าวกับสินค้าส่งออกด้วย โดยเฉพาะอาหารเพื่อสุขภาพที่มีลักษณะเฉพาะของไทย ได้แก่ เครื่องดื่มประเภทน้ำข้าวกล้องงอก น้ำมังคุด และผลิตภัณฑ์นมที่มีสารเมลาโตนินสูง (Bed Time Milk) เป็นต้น

จาก AIA ถึง ACIA ตอนที่ 2

ตอนที่ 1 ได้กล่าวถึง AIA (ASEAN Investment Area) หรือเขตการลงทุนอาเซียน ในตอนที่ 2 นี้จะได้กล่าวถึง ACIA (ASEAN Comprehensive Investment Agreement) หรือความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน จาก AIA สู่ ACIA ทำให้ AIA หายไปเมื่อ ACIA มีผลบังคับใช้ หายไปไหน มีอะไรเปลี่ยนแปลง และมีความคืบหน้าอย่างไรบ้าง เราจะได้ทราบกันต่อไป

ที่มาของ ACIA

มารู้จักอาเซียน (ASEAN) กันเสียก่อน โดย ASEAN มาจาก Association of Southeast Asian Nations หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วยสมาชิก 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว กัมพูชา และพม่า

ด้วยแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint - AEC Blueprint) ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Minister - AEM) ครั้งที่ 39 เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2550 ได้มีมติให้คณะกรรมการความร่วมมือด้านการลงทุนอาเซียน ทบทวนกรอบความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (AIA) ซึ่งเป็นความตกลงเปิดเสรีการลงทุนที่ลงนามในปี 2541 (1998) มีผลใช้บังคับในปี 2542 (1999) และความตกลงส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนของอาเซียน (ASEAN Investment Guarantee Agreement - ASEAN IGA) ซึ่งลงนามในปี 2530 (1987) ผนวกให้เป็นความตกลงเต็มรูปแบบ ฉบับเดียว เรียกว่า ความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement - ACIA) ให้เสร็จสิ้นภายในปี 2551

ความตกลง ACIA ได้จัดทำแล้วเสร็จในช่วงเดือนกรกฎาคม 2551 ผ่านความเห็นชอบจาก AEM และคณะกรรมาธิการเขตการลงทุนอาเซียน (AIA Council Meeting) ครั้งที่ 11 เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2551 และลงนามในการประชุม ASEAN Summit ครั้งที่ 14 เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2552 ที่หัวหิน ประเทศไทย

ทั้งนี้ ในปัจจุบันความตกลง ACIA ยังไม่มีผลบังคับใช้ เนื่องจากประเทศสมาชิกยังให้สัตยาบันไม่ครบทั้ง 10 ประเทศ

หลักการสำคัญของ ACIA

สาระสำคัญหลักของ ACIA ประกอบด้วย 4 หลักใหญ่ ได้แก่ การเปิดเสรีการลงทุน การให้ความคุ้มครองการลงทุน การส่งเสริมการลงทุน และการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน โดยการลงทุนครอบคลุมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment - FDI) และการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ หรือการถือหุ้นน้อยกว่าร้อยละ 10 (Portfolio Investment) อย่างไรก็ตาม การลงทุนแบบ Portfolio มีนิยามต่างกันในแต่ละประเทศ บางประเทศครอบคลุมมากกว่าการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

การเปิดเสรีครอบคลุมธุรกิจ 5 สาขาหลัก ประกอบด้วย เกษตรกรรม ประมง ป่าไม้ เหมืองแร่ และอุตสาหกรรมการผลิต รวมถึงกิจการบริการที่เกี่ยวเนื่องกับ 5 สาขานั้น เพื่อรองรับการรับช่วงการผลิต หรือ Sub-contract โดยครอบคลุมทั้งการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment - FDI) และการลงทุนในหลักทรัพย์ (Portfolio Investment) เพื่อรองรับการขยายตัวของกระแสการลงทุนในหลักทรัพย์ยุคปัจจุบัน

การเปิดเสรีการลงทุนภายใต้ ACIA หมายถึง การปฏิบัติและให้สิทธิ์นักลงทุนอาเซียนเท่ากับนักลงทุนของประเทศเหล่านั้นเอง ซึ่งแต่ละประเทศสามารถเลือกเปิดเสรีสาขาต่างๆ ได้ตามความสมัครใจเมื่อตนพร้อม โดยให้ทยอยเปิดเสรีไปเรื่อยๆ จนถึงปี 2558 (2015) และยังหมายถึงการผ่อนปรน หรือยกเลิกข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนที่เคยผูกพันไว้ในความตกลง AIA เดิม โดยประเทศสมาชิกสามารถสงวนสาขาที่ยังไม่พร้อมเปิดเสรี รวมทั้งมาตรการที่เป็นเงื่อนไขในการลงทุนต่างๆ ได้ ด้วยการระบุไว้ในรายการข้อสงวน ซึ่งกำหนดให้ประเทศสมาชิกส่งรายการข้อสงวนภายใน 6 เดือนหลังลงนามความตกลง ACIA ครบกำหนดเมื่อสิงหาคม 2552 โดยประเทศที่ส่งรายการตามกำหนดดังกล่าวแล้ว มีเพียง 4 ประเทศ (มาเลเซีย สิงคโปร์ พม่า และบรูไน)

การคุ้มครองการลงทุนภายใต้ ACIA จะเป็นหลักประกันให้นักลงทุนมั่นใจว่าได้รับความคุ้มครองอย่างยุติธรรมและพอเพียง เช่น มีการชดเชยค่าเสียหายกรณียึดทรัพย์ เวนคืน หรือเกิดเหตุการณ์ไม่สงบ โดยนักลงทุนสามารถเคลื่อนย้ายเงินลงทุนได้โดยเสรี หรือหากรัฐทำผิดพันธกรณี และก่อให้เกิดความเสียหายต่อการลงทุน นักลงทุนก็สามารถฟ้องรัฐภายใต้กระบวนการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศได้

การส่งเสริมการลงทุนภายใต้ ACIA ประกอบด้วย การสนับสนุนความเจริญเติบโต และพัฒนาผู้ประกอบการรายย่อยและรายใหญ่ของอาเซียน ขยายเครือข่ายการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมระหว่างผู้ประกอบการอาเซียน 10 ประเทศ จัดกิจกรรมส่งเสริมการลงทุนที่มุ่งเน้นการพัฒนาเครือข่ายการผลิตระดับ

สาระสำคัญหลักของ ACIA ประกอบด้วย 4 หลักใหญ่ ได้แก่ การเปิดเสรีการลงทุน การให้ความคุ้มครองการลงทุน การส่งเสริมการลงทุน และการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน

ภูมิภาค จัดกิจกรรมสัมมนา เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับโอกาสในการลงทุน และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศในเรื่องของการส่งเสริมการลงทุน

การอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนภายใต้ ACIA ประกอบด้วย การปรับปรุงกระบวนการยื่นขอลงทุน และการให้อนุญาตที่ง่ายขึ้น เผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย กฎระเบียบ ตลอดจนนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน จัดตั้งศูนย์ One-Stop เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน พัฒนาฐานข้อมูลด้านการลงทุนให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ จัดประชุมกับภาคเอกชนในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน รวมถึงให้คำแนะนำด้านการลงทุนแก่นักลงทุนของประเทศสมาชิก

ความหมายของการเปิดเสรีการลงทุน

การเปิดเสรีการลงทุนไม่ได้หมายความถึงการเปิดให้นักลงทุนอาเซียนเข้ามาลงทุนได้อย่างเสรีเต็มที่ในทุกประเภทกิจการ แต่เป็นการเปิดเสรีแบบมีเงื่อนไข และมีความยืดหยุ่น เนื่องจากอาเซียนตระหนักถึงความแตกต่างของระดับการพัฒนาของแต่ละประเทศสมาชิก จึงอนุญาตให้ประเทศสมาชิกสามารถกำหนดเงื่อนไขให้เข้ามาลงทุน หรือยังไม่พร้อมจะเปิดเสรีให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนทำกิจการใดก็สามารถสงวนเงื่อนไขและกิจการนั้นๆ ไว้ในรายการข้อสงวน (Reservation List) ได้ แต่มีเงื่อนไขว่าต้องเป็นการเปิดเสรีที่ไม่น้อยกว่าความตกลง AIA ซึ่งมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี 2541 (No back - tracking) โดยประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถทยอยเปิด เสรีเพิ่มขึ้นได้ตามความพร้อมและความสมัครใจของตนเป็นระยะๆ ไปจนถึงปี 2558 ซึ่งเป็นปีที่ทุกประเทศสมาชิกอาเซียนเปิดเสรีมากที่สุด เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC)

แนวทางการเปิดเสรีการลงทุนของไทย

การเจรจาจัดทำความตกลง ACIA มีกระทรวงการต่างประเทศเป็นหน่วยงานหลัก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Office of the Board of Investment - BOI) หรือบีโอไอ ได้รับมอบหมายให้ทำรายการข้อสงวน ซึ่งรายการทั้งหมดจะมาจากผลของการประชุมร่วมกับหน่วยงานที่กำกับดูแล และเกี่ยวข้องในรายการนั้นๆ โดยตรง เช่น

- **กระทรวงการต่างประเทศ**
  - กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
  - กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
  - กรมอาเซียน

- **กระทรวงพาณิชย์**
  - กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
  - กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
- **กระทรวงอุตสาหกรรม**
  - สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
  - สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
  - กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
- **กระทรวงเกษตรและสหกรณ์**
  - สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
  - กรมประมง
- **กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**
  - กรมป่าไม้
- **กระทรวงมหาดไทย**
  - กรมที่ดิน
- **กระทรวงการคลัง**
  - กรมสรรพสามิต
- **กระทรวงแรงงาน**
  - กรมการจัดหางาน
- **ธนาคารแห่งประเทศไทย**
- **สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม**
- **สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ**
- **สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**

เพื่อกำหนดรายการข้อสงวนที่ถูกต้องเหมาะสม ส่งผลกระทบต่อการเกษตร ธุรกิจ และอุตสาหกรรมภายในประเทศน้อยที่สุด

บีโอไอได้รับมอบหมายตามมติคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ หรือ กนศ. ครั้งที่ 1/2551 เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2551 ให้เป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติตามพันธกรณี รวมถึงจัดทำรายการข้อสงวนภายใต้ความตกลง ACIA อีกทั้งมติ กนศ. ครั้งที่ 2/2552 เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2552 เห็นชอบกรอบท่าทีไทยในการจัดทำรายการข้อสงวนภายใต้ความตกลง ACIA ซึ่งประกอบด้วย

- การคำนึงถึงพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เป็นหลักประกอบกับกฎหมายเฉพาะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- การคำนึงถึงพันธกรณีของไทยภายใต้รายการสงวนของ AIA
- การปรับปรุงรายการข้อสงวนในกิจการเหมืองแร่โดยผ่อนปรนเงื่อนไขการถือหุ้นของนักลงทุนอาเซียนให้เท่ากับที่ไทยผ่อนปรนให้กับนักลงทุนออสเตรเลียภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลีย
- การสงวนสิทธิ์ในการออกมาตรการเกี่ยวกับการลงทุนที่ไม่ใช่การลงทุนโดยตรง สิทธิ์ของผู้มีถิ่นพำนักถาวร และขยายสิทธิ์ภายใต้ความตกลงให้นักลงทุนต่างชาติที่มีกิจการอยู่ในอาเซียน แล้วต้องการขยายการลงทุนในประเทศอาเซียนอื่น ซึ่งเป็นประเด็นที่เพิ่มเติมจาก AIA
- การสงวนสิทธิ์ในการออกมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน และป้องปรามการเก็งกำไรค่าเงินบาท
- การสงวนสิทธิ์ในการออกมาตรการเกี่ยวกับกิจการของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และกิจการที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐ
- การสงวนสิทธิ์ในการออกมาตรการเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises - SMEs)

- การสงวนสิทธิ์ให้ไทยสามารถสงวนมาตรการในสาขา หรือกิจกรรมที่ยังไม่เคยมีมาตรการกำกับดูแลมาก่อนได้ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการกำหนดนโยบายของภาครัฐ อีกทั้งการกันเรื่องการเปิดเสรีภาคบริการ ยกเว้นบริการที่เกี่ยวข้องกับ 5 สาขาหลัก เพื่อรองรับการรับช่วงการผลิต หรือ Sub-contract ที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของความตกลง ACIA ออกจากความตกลง ACIA เพราะควรอยู่ภายใต้ความตกลงด้านการค้าบริการอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services - AFAS)

สำหรับ AFAS หรือกรอบความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียนนั้น เป็นความตกลงรวมกลุ่มเศรษฐกิจ (Economic Integration) ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือ (Cooperation) และการเปิดเสรีการค้าบริการ (Liberalization of Trade in Services) ระหว่างประเทศสมาชิก โดยการจัดทำข้อผูกพัน (Commitments) เปิดเสรีในด้านการเข้าสู่ตลาด (Market Access) การประติบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) และข้อผูกพันลด/เลิกมาตรการอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างประเทศสมาชิกให้มากขึ้นกว่าองค์การการค้าโลก (World Trade Organization - WTO) โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2539

นอกจากนั้น กนศ. ยังเห็นชอบให้ระบุรายการตามบัญชีหนึ่งแนบท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 จำนวน 7 รายการในรายการข้อสงวนภายใต้ความตกลง ACIA เพื่อให้เกิดความชัดเจน โดยไม่ได้เป็นการถอยหลังของข้อผูกพันภายใต้ความตกลง AIA และ IGA เดิม (No back-tracking) เพราะมิได้มีการแก้ไขกฎหมายให้มีความเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งข้อสงวนทั้ง 7 รายการได้แก่ การทำกิจการหนังสือพิมพ์ การทำนา ทำไร่ ทำสวน การเลี้ยงสัตว์ การทำป่าไม้และแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ การทำประมงเฉพาะการจับสัตว์น้ำในน่านน้ำไทยและในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย การสกัดสมุนไพรไทย การทำหรือหล่อพระพุทธรูป และการทำบาตร

กนศ. ยังเห็นชอบให้เปิดเสรีสาขาที่เคยผูกพันไว้ในรายการสงวนชั่วคราว (Temporary Exclusion List - TEL) ที่จะเปิดเสรีในปี 2553 (2010) ทั้ง 3 สาขา ได้แก่ การทำประมงเฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การทำป่าไม้จากป่าปลูก และการทำกิจการเพาะขยายหรือปรับปรุงพันธุ์พืช โดยถอนข้อสงวนให้นักลงทุนอาเซียนเข้ามาลงทุนได้ภายในปี 2553 (2010) แต่ยังคงสงวนการเปิดเสรีสำหรับประเทศนอกกลุ่มอาเซียน หมายความว่า นักลงทุนอาเซียนสามารถถือหุ้นได้สูงสุดร้อยละ 100 เท่าคนไทย แต่ยังต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของกฎหมาย

ภายในอื่นๆ เช่น กฎหมายที่ดิน กฎหมายป่าสงวน กฎหมายสวนป่า และกฎหมายประมง เป็นต้น โดยมีข้อยกเว้นตามที่ระบุไว้ในรายการข้อสงวนที่ครอบคลุมการลงทุนทุกสาขา (Horizontal Measure) ซึ่งหมายถึงนักลงทุนอาเซียนถือหุ้นในกิจการทั้ง 3 สาขาได้ทั้งสิ้น แต่เงื่อนไขอื่นที่ระบุไว้ใน Horizontal Measure ยังคงมีผลบังคับใช้ในการลงทุน 3 สาขานี้

ตอนที่ 3 ซึ่งเป็นตอนจบ จะได้รวบรวม และสรุปสาขาการลงทุนที่อยู่ในการพิจารณาของ ACIA เพื่อแจ้งเตือนสาขาที่เกี่ยวข้องให้มีการเตรียมการได้อย่างทันท่วงทีต่อไป

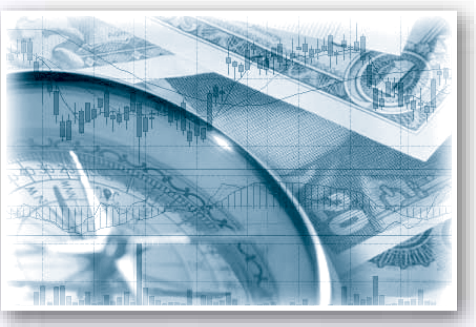

การยกเลิกมาตรการชดเชยค่าภาษีอากร

กรมศุลกากร

มาตรการชดเชยค่าภาษีอากรสำหรับสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักรหรือที่หลายท่านอาจเคยได้ยินคำว่า **"การชดเชยมุมน้ำเงิน"** นั้น เป็นหนึ่งในมาตรการส่งเสริมการส่งออกที่เป็นที่นิยมสำหรับผู้ส่งออก เนื่องจากการใช้สิทธิตามมาตรการนี้มีค่าใช้จ่ายในการใช้สิทธิต่ำกว่ามาตรการอื่น และไม่มีเงื่อนไขกำหนดยุ่งยาก อย่างไรก็ตาม การดำเนินการตามมาตรการนี้ก็มีปัญหาและอุปสรรคอยู่หลายประการ จึงเป็นเหตุให้กระทรวงการคลังพิจารณายกเลิกมาตรการนี้

หลากหลายมาตรการเพื่อส่งเสริมการส่งออก

ก่อนที่จะกล่าวถึงรายละเอียดของมาตรการนี้และการยกเลิกมาตรการชดเชยค่าภาษีอากร จะเริ่มจากภาพรวมมาตรการส่งเสริมการส่งออกของไทยในภาพรวมที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันก่อน โดยได้ให้สิทธิพิเศษทางภาษีอากรแก่ผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระภาษีอากรที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตสินค้าเพื่อส่งออก อันจะส่งผลต่อเนื่องให้ลดต้นทุนการผลิตสินค้าส่งออกและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศได้ โดยมาตรการส่งเสริมการส่งออกในปัจจุบันมีหลากหลายมาตรการ ดังนี้

1. การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 หมายถึง การคืนค่าภาษีอากรให้แก่ผู้ที่นำของเข้ามาเพื่อทำการผลิต ผสม ประกอบหรือบรรจุสินค้าส่งออกไปนอกราชอาณาจักรตามสูตรการผลิตที่กรมศุลกากรอนุมัติหรือประกาศกำหนด โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องส่งออกไปภายใน 1 ปี นับแต่วันนำเข้า

2. คลังสินค้าทัณฑ์บน ตั้งขึ้นตามมาตรา 8 และ 8 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 เป็นการงดเว้นการเก็บอากรขาเข้า และอากรขาออกแก่ของที่นำเข้ามาจากต่างประเทศและเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ไม่ว่าจะส่งออกในสภาพเดิมที่นำเข้า หรือใน

สภาพที่ได้ผลิต หรือผสม หรือประกอบเป็นของอื่น ตามความในมาตรา 88 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469

3. เขตปลอดอากร ตามมาตรา 97 ตรี แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 8 แห่ง พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2543 หมายถึง เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ โดยของที่นำเข้าไปในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ

4. เขตประกอบการเสรี ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550 หมายถึง เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม การค้าหรือการบริการ หรือกิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรม การค้า หรือการบริการ เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ฯลฯ โดยของที่นำเข้าไปในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี อากร และค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นตามที่กฎหมายบัญญัติ (พ.ร.บ. การนิคมฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550 ได้เปลี่ยน "เขตอุตสาหกรรมส่งออก" เป็น "เขตประกอบการเสรี" โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 9 มกราคม 2551)

5. การส่งเสริมการลงทุน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ได้ให้สิทธิและประโยชน์ที่เกี่ยวกับภาษีอากร เช่น การยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าเครื่องจักร การยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ผลิต ผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์ หรือผลิตผลเฉพาะที่ใช้ในการส่งออก เป็นต้น

6. การชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร ตามพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. 2524 เป็นมาตรการที่ช่วยลดต้นทุนให้แก่ผู้ผลิตสินค้าส่งออกเพื่อให้สามารถแข่งขันราคาในตลาดต่างประเทศได้โดยการจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรที่แฝงอยู่ในต้นทุนสินค้าที่ส่งออกในรูปของ "บัตรภาษี" โดยมีคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักรทำหน้าที่กำหนดอัตราเงินชดเชยแก่ชนิดและหรือสินค้าที่จะได้รับเงินชดเชยประเภทสินค้าที่ไม่ได้รับชดเชย หลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไขและกำหนด เวลาการจ่ายเงินชดเชย เป็นต้น

เป็นมาตรการที่ช่วยลดต้นทุน ให้แก่ผู้ผลิตสินค้าส่งออก เพื่อให้สามารถแข่งขันราคา ในตลาดต่างประเทศได้

คุณสมบัติของผู้ขอรับสิทธิ์ 3 กลุ่ม

เพื่อให้เข้าใจถึงมาตรการชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร หรือการชดเชยมุมน้ำเงินยิ่งขึ้น ควรได้ทราบถึงคุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์ใช้มาตรการนี้ ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 กลุ่ม

1. ผู้มีสิทธิ์ขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากรต้องเป็นผู้ส่งออกสินค้า ไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิตเองหรือไม่ก็ตาม โดยจะต้องไม่ได้รับหรือไม่ได้ใช้สิทธิ์คืนหรือยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรขาเข้าตามกฎหมายอื่น ดังนี้

- ขอคืนอากรขาเข้าตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482

- ยกเว้นอากรขาเข้าเกี่ยวกับคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469
- ยกเว้นอากรขาเข้าเกี่ยวกับเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522
- ยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ที่ไม่ใช่การยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสำหรับเครื่องจักร

2. เป็นผู้ขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ ตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ทั้งนี้ ค่าของสินค้าดังกล่าว หรือทั้งหมดหรือบางส่วนจะต้องชำระจากเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ

3. เป็นผู้ขายสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรให้แก่องค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงานใดที่มีสิทธิ์นำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้

ต้องเป็นสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร

สำหรับสินค้าที่ส่งออกซึ่งอยู่ในข่ายขอรับการชดเชยมุมน้ำเงินจะต้องเป็นสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร โดยสินค้าที่ไม่อยู่ในข่ายได้แก่ สินค้าที่ไม่ได้ผลิตในราชอาณาจักร แร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ สินค้าซึ่งเสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเมื่อส่งออก และสินค้าที่คณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักรกำหนดให้ไม่ได้รับชดเชย

สินค้าที่ส่งออกซึ่งอยู่ในข่ายขอรับการชดเชยมุมน้ำเงิน จะต้องเป็นสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร

สำหรับคำว่า "ผลิต" ตามมาตรการนี้ ได้ให้คำจำกัดความหมายถึง การประกอบ แปรรูป แปรสภาพ หรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้า ไม่ว่าด้วยวิธีใดและไม่เป็นสินค้าต้องห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชยตามประกาศของคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร ทั้งนี้การส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศต้องปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและได้รับเงินค่าราคาสินค้าเข้ามาในประเทศด้วย ถ้าเป็นการส่งออกเพื่อวัตถุประสงค์อื่น เช่น เพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์ ฯลฯ ที่ไม่ใช่เพื่อการค้าย่อมไม่อาจขอชดเชยค่าภาษีอากรได้

อนึ่ง กรณีมีการส่งสินค้าคืนและต้องคืนเงินค่าสินค้าให้แก่ผู้ซื้อจะต้องคืนเงินชดเชย เป็นจำนวนตามส่วนสินค้าที่รับคืนให้แก่กรมศุลกากรภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่นำสินค้าเข้า หรือนับแต่วันได้รับสินค้าคืนสำหรับกรณีที่ขายสินค้าภายในประเทศ มิฉะนั้นต้องชำระเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินชดเชยที่ต้องชำระคืน จนกว่าจะชำระคืนเงินชดเชยครบถ้วน

กำหนด 6 ขั้นตอนขอรับชดเชยมุมน้ำเงิน

สำหรับขั้นตอนการดำเนินการสำหรับการขอชดเชยค่าภาษีอากร

1. ผู้ส่งออกที่ต้องการขอรับเงินชดเชยฯ ต้องยื่นคำร้องขออนุมัติในหลักการต่อกรมศุลกากรก่อนการส่งออก

2. เมื่อได้รับแจ้งผลการอนุมัติในหลักการแล้วจึงจะส่งออกสินค้าได้ โดยยื่นใบขนสินค้าขาออก พร้อมด้วยใบขนสินค้าขาออกฉบับมุมน้ำเงินและสำเนาใบขนสินค้าขาออกฉบับมุมน้ำเงินเพิ่มขึ้นอีก 1 ฉบับ เพื่อผ่านพิธีการส่งออกตามปกติ

3. เมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรรับรองการตรวจปล่อยและรับบรรทุกสินค้าไปกับยานพาหนะที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ให้ผู้ส่งของออกขอรับสำเนาใบขนสินค้าขาออกฉบับมุมน้ำเงินจากหน่วยงานที่รับรองการบรรทุกเมื่อได้รับรองการบรรทุกเสร็จสิ้นแล้ว

4. ยื่นแบบคำขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากร (แบบ กศก.129) พร้อมเอกสารอื่นๆ เช่น ใบขนสินค้าขาออกฉบับมุมน้ำเงิน หลักฐานการรับเงินค่าขายสินค้า (CREDIT NOTE หรือ CREDIT ADVICE) ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภพ.20) ฯลฯ เป็นต้น ภายในหนึ่งปีนับแต่วันส่งสินค้าออก

5. ขอรับบัตรภาษี เมื่อได้รับการพิจารณาอนุมัติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยมีราคาบัตร 4 ชนิด คือ 100,000 บาท 10,000 บาท 1,000 บาท และชนิดไม่กำหนดราคาซึ่งระบุจำนวนเงินที่ต่ำกว่า 1,000 บาท โดยอายุของบัตรภาษี 3 ปี และอาจต่ออายุได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งละ 3 ปี และต้องยื่นขอขยายเวลาก่อนหมดอายุ

ได้เริ่มทยอยยกเลิกชดเชยมุมน้ำเงินกับสินค้าบางชนิดแล้ว

เงินชดเชยมุมน้ำเงินได้มีแนวโน้มการใช้สิทธิ์ลดต่ำลง ตามโครงสร้างภาษีอากรที่ลดลง โดยในปีงบประมาณ 2551 มีการอนุมัติให้ได้รับชดเชยค่าภาษีอากรและพิมพ์บัตรภาษีมูลค่าประมาณ 12,371 ล้านบาท และปีงบประมาณ 2552 (ตุลาคม 2551 - สิงหาคม 2552) มีการอนุมัติให้ได้รับชดเชยค่าภาษีอากรและพิมพ์บัตรภาษีมูลค่าประมาณ 10,295.97 ล้านบาท ซึ่งอาจคาดได้ว่าเมื่อสิ้นปีงบประมาณแล้ว มูลค่าเงินชดเชยจะต่ำกว่าในปี 2551 โดยมาตรการชดเชยค่าภาษีอากรมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการหลายประการกล่าวคือ

เงินชดเชยมุมน้ำเงินได้มีแนวโน้มการใช้สิทธิ์ลดต่ำลงตามโครงสร้างภาษีอากรที่ลดลง

- ไม่ว่าผู้ผลิตจะนำเข้าวัตถุดิบเป็นปริมาณเท่าใด ก็ใช้ค่าเฉลี่ยจากตาราง I/O ปี 2543 เป็นตัวกำหนดอัตราเงินชดเชย ซึ่งเป็นข้อมูลเก่า ทำให้การคิดอัตราเงินชดเชยจึงไม่เป็นปัจจุบัน อาจสูงหรือต่ำเกินไป ซึ่งถ้ากำหนดสูงเกินไปจะขัดแย้งกับกฎระเบียบขององค์การการค้าโลก (WTO)
- การตรวจสอบการใช้สิทธิ์ทำได้ยาก เนื่องจากไม่อาจทราบได้อย่างแท้จริงว่าได้ส่งออกสินค้าชนิดเดียวกับที่ขอเงินชดเชยไว้หรือไม่ เพราะเป็นเรื่องที่ผ่านไปแล้ว

นอกจากนี้ ยังมีปัญหาผู้ส่งออกบางรายโกงภาษีมุมน้ำเงิน โดยมีการส่งตู้คอนเทนเนอร์บรรจุก้อนหินหรือแม้ส่งออกสินค้าจริง แต่แจ้งราคาสูงกว่าความเป็นจริงมาก เป็นต้นว่า สินค้าราคาเพียง 1 ล้านบาท แจ้งราคาเป็น 10 ล้านบาท เพื่อให้ได้รับเงินชดเชยมากขึ้น

กระทรวงการคลังจึงมีแนวคิดในการยกเลิกมาตรการดังกล่าว โดยปัจจุบันได้เริ่มทยอยยกเลิกกับสินค้าบางชนิดแล้ว

สรุปแนวทางการยกเลิกมาตรการชดเชยได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ยกเลิกการให้ชดเชยเฉพาะสินค้าอัตราอากร 0 และไม่มีผู้ขอชดเชยในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (เริ่มดำเนินการในขั้นนี้แล้วตั้งแต่ปี 2550)

ขั้นที่ 2 กำหนดสิทธิของผู้มีสิทธิ์ได้รับเงินชดเชย (กระทรวงการคลังกำลังจะเริ่มดำเนินการในขั้นนี้ เนื่องจากมีผู้ประกอบการทั้งรายเล็กและรายใหญ่ มีมาตรการชดเชยหลายแบบ แต่ละรายควรได้ใช้มาตรการที่ทำแล้วได้ประโยชน์มากกว่า)

ขั้นที่ 3 มาตรการรองรับ SMEs (แนวคิดนี้มุ่งช่วยผู้ประกอบการที่เป็น SMEs เนื่องจากผู้ประกอบการไม่สามารถใช้มาตรการส่งออกอื่นได้ ดังนั้น เมื่อผ่านขั้นที่ 1-2 แล้ว ก็ควรมีมาตรการใหม่มาช่วย SMEs)

ขั้นที่ 4 ยกเลิกมาตรการชดเชยทั้งหมด (หากมีการยกเลิกมาตรการชดเชยแล้ว แต่ไม่มีมาตรการอื่นมารองรับขั้นที่ 4 นี้ก็จะไม่เกิด)

ผู้ส่งออกขนาดเล็กจะได้รับผลกระทบมากที่สุด

อย่างไรก็ตาม การยกเลิกมาตรการชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักรย่อมส่งผลกระทบต่อผู้ส่งออกที่เดิมใช้มาตรการนี้อยู่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น **กระทรวงการคลัง โดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)** จึงได้จัดทำโครงการวิจัยเพื่อศึกษาถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้ส่งออกหากยกเลิกมาตรการดังกล่าวนี้ รวมถึงการเตรียมหามาตรการอื่นๆ มารองรับ

สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้จัดสัมมนาเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2552 ซึ่งได้นำเสนอผลการวิจัยเรื่อง **"ผลกระทบจากการยกเลิกให้เงินชดเชยค่าภาษีอากร แนวทางแก้ไขปัญหา และมาตรการรองรับอื่นๆ สำหรับผู้ส่งออก"** เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัย โดยคุณลวรณ แสงสนิท ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านโครงสร้างระบบภาษี เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย ทำการวิจัยร่วมกับคุณปิยะ สาชาติ เศรษฐกรชำนาญการ โดยนำเสนอ

ผู้ใช้สิทธิ์ชดเชยส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า จะมีการยกเลิกมาตรการชดเชย จึงขอระยะเวลาปรับตัว 3 ปี แต่มีความเห็นว่าควรให้คงมาตรการชดเชยไว้

FPO สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง FISCAL POLICY OFFICE

ผลงานร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิจากกรมศุลกากร คุณสุภรณ์ สร้อยทอง ผู้อำนวยการส่วนคืนและชดเชยอากร

ผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากการออกแบบสอบถามไปยังผู้ส่งออกทุกรายในทุกอุตสาหกรรมโดยไม่สุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้รับข้อมูลสถิติจากผู้ส่งออกที่แท้จริง ซึ่งได้รับการตอบกลับมาจำนวน 897 ราย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.46 ของผู้ได้รับแบบสอบถามทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้สิทธิ์หรือเคยใช้สิทธิ์ชดเชยคิดเป็นร้อยละ 67.6 (หรือเท่ากับ 606 ราย)

จากข้อมูลทั่วไปพบว่า กลุ่มผู้ส่งออกที่ไม่ใช้สิทธิ์ชดเชยส่วนใหญ่จะใช้มาตรา 19 ทวิ โดยผู้ส่งออกที่ใช้สิทธิ์ชดเชยมากที่สุดคือ กลุ่มยานยนต์ และมีค่าใช้จ่ายในการขอรับชดเชยเฉลี่ยประมาณ 100,000 บาท/ราย/ปี ผู้ใช้สิทธิ์ชดเชยส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าจะมีการยกเลิกมาตรการชดเชย จึงขอระยะเวลาปรับตัว 3 ปี แต่มีความเห็นว่าควรให้คงมาตรการชดเชยไว้ และเห็นว่ารัฐควรประชาสัมพันธ์เรื่องการปรับเปลี่ยนมาตรการและศึกษาผลของการปรับเปลี่ยนมาตรการอย่างรอบคอบ

เมื่อวิเคราะห์ในมิติของผู้ส่งออก สรุปได้ว่า ผู้ส่งออกรายย่อยที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 50 ล้านบาท จะได้รับผลกระทบจากการยกเลิกมาตรการชดเชยมากที่สุด เนื่องจากเป็นผู้ที่ใช้

สิทธิ์ตามมาตรการส่งออกอื่นๆ ได้น้อย สำหรับผู้ส่งออกที่มีกิจการขนาดใหญ่ จะมีสิทธิ์ตามมาตรการอื่นมากขึ้น

จากการพิจารณาในมิติของสินค้า พบว่าจะได้รับผลกระทบประมาณร้อยละ 87.8 หากยกเลิกมาตรการชดเชยนี้ ซึ่งถือเป็นจำนวนที่สูงมาก ประมาณร้อยละ 76.9 หรือประมาณ 3 ใน 4 จะได้รับผลกระทบหากยกเลิกมาตรการชดเชย หรือคิดเป็นผู้ส่งออกที่ขอรับเงินชดเชยประมาณ 3,000 ราย

ดังนั้น เมื่อวิเคราะห์ในภาพรวมแล้ว เฉลี่ยประมาณร้อยละ 76.9 หรือประมาณ 3 ใน 4 จะได้รับผลกระทบหากยกเลิกมาตรการชดเชย หรือคิดเป็นผู้ส่งออกที่ขอรับเงินชดเชยประมาณ 3,000 ราย

อุตสาหกรรมสิ่งทอขั้นกลางน้ำ - ปลายน้ำจะได้รับผลกระทบอย่างมาก

จากข้อมูลของผู้ส่งออกที่ขอรับเงินชดเชยในกลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจำนวน 132 ราย (คิดเป็นร้อยละ 23.3 ของทั้งอุตสาหกรรมสิ่งทอ) พบว่าสิทธิประโยชน์ในการส่งออกที่กลุ่มสิ่งทอใช้เป็นอันดับหนึ่ง คือ มาตรการชดเชยค่าภาษีอากร อันดับ 2 คือ มาตรา 36 ของ พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน และอันดับ 3 คือ มาตรา 19 ทวิ โดยสินค้าที่มีมูลค่าเงินชดเชยมากที่สุด ได้แก่ เส้นใยสั้นประดิษฐ์ (พิกัดศุลกากร 55)

สำหรับระดับความรุนแรงของผลกระทบจากการยกเลิกมาตรการชดเชยมีความสัมพันธ์กับสัดส่วนการใช้วัตถุดิบในประเทศและวัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศ กล่าวคือ อุตสาหกรรมขั้นต้นน้ำ - กลางน้ำ เน้นการใช้วัตถุดิบนำเข้าและขายผลผลิตให้กับอุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศ จะได้รับผลกระทบมาก แต่ความรุนแรงอยู่ในระดับที่น้อย เนื่องจากมีความสามารถในการเปลี่ยนไปใช้สิทธิและประโยชน์อื่นได้

ขณะนี้อุตสาหกรรมขั้นกลางน้ำ - ปลายน้ำ ซึ่งได้แก่ ผ้าผืน เครื่องนุ่งห่ม และสิ่งทอสำเร็จรูป เน้นการใช้วัตถุดิบในประเทศ จะได้รับผลกระทบอย่างมาก เนื่องจากมีความสามารถในการเปลี่ยนไปใช้สิทธิและประโยชน์อื่นได้ยากกว่า

จากปัญหาข้างต้น กลุ่มผู้ส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจึงได้เสนอให้ปรับปรุงมาตรการสิทธิและประโยชน์ที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยและรองรับสำหรับผู้ส่งออกที่มีข้อจำกัดไม่สามารถไปใช้สิทธิประโยชน์อื่น โดยเสนอให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์และระเบียบปฏิบัติของมาตรา 19 ทวิ โดยแบ่งออกเป็น 2 แนวทาง ได้แก่

1. กำหนดคุณสมบัติของผู้ส่งและอัตราการคืนอากรเป็นการเฉพาะ (อัตราเฉลี่ย) รวมทั้งแก้ไขกฎหมายให้สามารถคืนอากรครอบคลุมถึงผู้ส่งออก

2. แก้ไขกฎหมายให้คืนอากรให้กับผู้ส่งออก พร้อมทั้งกำหนดอัตราคืนอากร (ตามสูตรการคำนวณที่กำหนด) แต่หากผู้ส่งออกรายใดเห็นว่า ภาระภาษีอากรขาเข้าที่ได้คืนต่ำกว่าความจริง ให้สามารถยื่นหลักฐานพร้อมสูตรการผลิตเพื่อยืนยันอัตราที่ควรเป็นได้เช่นเดิม

อุตสาหกรรมยานยนต์ไม่ต้องการให้ยกเลิก

ผู้ส่งออกรถยนต์ของไทยมีการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีถึงร้อยละ 82 ของมูลค่าการส่งออก โดยเป็นการใช้สิทธิ์ชดเชยค่าภาษีอากรมากที่สุด ในปี 2550 ไทยส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนคิดเป็นมูลค่ารวม 631,235.15 ล้านบาท โดยเป็นการส่งออกที่ใช้สิทธิ์มาตรการชดเชยค่าภาษีอากรถึง 112,287.64 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 17.79

จากการที่กลุ่มผู้ส่งออกยานยนต์ใช้สิทธิ์มาตรการชดเชยฯ ในสัดส่วนสูงมาก ประมาณร้อยละ 80 เนื่องจากไม่สามารถปรับเปลี่ยนไปใช้มาตรการอื่นได้ ในขณะที่ผู้ส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ขนาดใหญ่ (ทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท) สามารถปรับเปลี่ยนไปใช้สิทธิ์ 19 ทวิ และบีโอไอ ได้

สินค้าในหมวดยานยนต์ ประเภทรถกระบะและรถบรรทุก มีการส่งออกโดยใช้สิทธิ์มาตรการชดเชยคิดเป็นมูลค่าเงินชดเชยมากที่สุด คือ 71.97 ล้านบาท รองลงมาคือ จักรยานยนต์ที่ได้รับเงินชดเชยมูลค่า 71.63 ล้านบาท

สินค้าในหมวดชิ้นส่วนและอุปกรณ์ประกอบ ประเภทส่วนประกอบเครื่องยนต์ มีการส่งออกโดยใช้สิทธิ์มาตรการชดเชยคิดเป็นมูลค่าเงินชดเชยมากที่สุด คือ 351.57 ล้านบาท (รองจากชิ้นส่วนอื่นๆ ที่ได้รับเงินชดเชยมูลค่า 1,027.62 ล้านบาท)

สรุปได้ว่า ผู้ส่งออกขนาดเล็กที่มีทุนจดทะเบียนต่ำมีแนวโน้มจะใช้สิทธิ์มาตรการชดเชยมากกว่าเนื่องจากมาตรการนี้ไม่มีเงื่อนไขกำหนดยุ่งยาก และค่าใช้จ่ายในการใช้สิทธิ์ต่ำกว่ามาตรการอื่น ซึ่งเมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้ว ผู้ส่งออกสินค้ากลุ่มยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ไม่ต้องการให้ยกเลิกมาตรการชดเชย โดยเห็นควรให้ปรับปรุงมาตรการดังกล่าวโดยใช้ระบบ Paperless และปรับการจ่ายบัตรภาษีให้มีความคล่องตัวมากขึ้น

และให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าหากกระทรวงการคลังจะยกเลิกมาตรการชดเชยมุมน้ำเงินแล้ว ต้องหามาตรการอื่นมารองรับให้กับผู้ส่งออก เนื่องจากปัจจุบันมุ่งเน้นการใช้สิทธิ์ตามมาตรการชดเชยเป็นหลัก และเห็นควรให้ปรับปรุงสิทธิประโยชน์มาตรการอื่น เช่น มาตรา 19 ทวิ ซึ่งเป็นมาตรการที่ผู้ส่งออกใช้อยู่เดิม ให้จูงใจมากขึ้น ทั้งด้านการอำนวยความสะดวก การประหยัดต้นทุนค่าดำเนินการในการขอรับสิทธิ์ รวมทั้งแก้ไขปัญหาอุปสรรคและหลักเกณฑ์เพื่อให้ผู้ส่งออกเข้าถึงและเข้าข่ายตามหลักเกณฑ์ที่จะขอใช้สิทธิประโยชน์อื่นได้

ผู้ส่งออกขนาดเล็กที่มีทุนจดทะเบียนต่ำ มีแนวโน้มจะใช้สิทธิ์มาตรการชดเชยมากกว่า เนื่องจากมาตรการนี้ไม่มีเงื่อนไขกำหนดยุ่งยาก และค่าใช้จ่ายในการใช้สิทธิ์ต่ำกว่ามาตรการอื่น

กุ้งแช่เย็นแช่แข็งพึ่งพามาตรการชดเชยมูลน้ำเงินเป็นหลัก

ประเทศไทยส่งออกสินค้ากุ้งแช่เย็นแช่แข็งมาเป็นอันดับ 1 ของโลก โดยกลุ่มสินค้ากุ้งแช่เย็นแช่แข็งนี้ใช้สิทธิประโยชน์มาตรการชดเชยค่าภาษีอากรสูงขึ้นร้อยละ 96.6 โดยประมาณ (คิดจากสินค้าพิกัดฯ 0306.13.00 - กุ้งสดแช่แข็ง และพิกัดฯ 1605.20.99 - กุ้งแปรรูปแช่แข็ง)

ผู้ส่งออกสินค้าในกลุ่มนี้ส่วนมากใช้สิทธิ์ขอรับเงินชดเชยเนื่องจากต้องพึ่งพาวัตถุดิบในประเทศเป็นหลัก และผู้ผลิตวัตถุดิบในประเทศไม่สามารถใช้สิทธิ์อื่นเนื่องจากไม่เข้าเกณฑ์ของมาตรการใดๆ และเห็นว่าต้นทุนในการขอรับเงินชดเชยต่ำ สะดวก และไม่ยุ่งยากที่จะต้องทำการพิสูจน์การนำเข้าวัตถุดิบและส่งออกสินค้าสำเร็จรูป สำหรับผู้ส่งออกที่สามารถใช้สิทธิ์อื่นได้ จะใช้สิทธิ์ต่างๆ ได้แก่ เขตปลอดอากร มาตรา 19 ทวิ และบีโอไอ

ผู้ส่งออกสินค้าที่ตอบแบบสอบถามในกลุ่มนี้ คิดเป็นร้อยละ 16.42 ของผู้ส่งออกที่ขอรับเงินชดเชย ส่วนใหญ่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 50 ล้านบาท มีการขอรับเงินชดเชยมูลค่าปีละน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท ต่อรายมากที่สุด อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดใหญ่ก็ใช้สิทธิ์มาตรการชดเชยทั้งสิ้น

ต้องยกเลิกอย่างเป็นขั้นตอน และหามาตรการอื่นมารองรับ

ในภาพรวมแล้ว ผู้ส่งออกจะได้รับผลกระทบจากการยกเลิกชดเชยมูลน้ำเงินคิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 75 ของผู้ส่งออกทั้งหมด และเมื่อเน้น 3 อุตสาหกรรมข้างต้น พบว่าเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 80 ขึ้นไป ที่จะได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะผู้ส่งออกขนาดเล็ก ซึ่งมีข้อจำกัดในการใช้สิทธิ์หรือไม่สามารถใช้สิทธิ์ตามมาตรการอื่น

ขณะที่ผู้ส่งออกที่ได้รับเงินชดเชยมูลค่าสูง และมีสัดส่วนการส่งออกที่ใช้สิทธิ์มาตรการชดเชยสูงกว่าการใช้สิทธิประโยชน์อื่น ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ แม้ได้รับผลกระทบบ้าง แต่ยังมีความสามารถในการปรับตัว

ได้มีผู้วิจัยในเรื่องนี้ได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่จะเกิดจากการยกเลิกค่าชดเชยที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การหามาตรการรองรับผู้ส่งออกที่ไม่สามารถใช้สิทธิ์อื่นได้ ได้แก่ การขยายการให้สิทธิประโยชน์มาตรา 19 ทวิ ให้ครอบคลุมผู้ส่งออก โดยมีหลักการดังนี้

1) การกำหนดอัตรา : กำหนดเป็นร้อยละของราคาส่งออกโดยไม่ต้องยื่นสูตรการผลิต

2) ผู้ใช้สิทธิ์ : ผู้ส่งออกที่ขอใช้สิทธิคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ จะต้องทำใบขนขาออกที่มีการแจ้งความจำนงตั้งแต่ต้นว่าจะขอใช้สิทธิคืนอากรตามอัตราทั่วไป เพื่อมิให้มีการใช้สิทธิ์ซ้ำซ้อน

3) แนวทางการดำเนินการ : แก้ไขกฎหมายศุลกากรตามมาตรา 19 ทวิ โดยเพิ่มให้มีการคืนอากรให้แก่ผู้ส่งออกด้วย พร้อมทั้งระเบียบปฏิบัติเพื่อให้เอื้อต่อการส่งออกทั้งในส่วนของขั้นตอนพิธีการและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง

เสนอแนวทางในระยะสั้นและระยะยาว

สำหรับแนวทางในการดำเนินการยกเลิกมาตรการชดเชยภาษีอากรนั้น ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าควรแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะสั้น (1-2 ปี)

1. การยกเลิกมาตรการชดเชยควรทำเป็นขั้นตอน เพื่อให้ผู้ส่งออกและภาครัฐสามารถปรับตัว โดยจะต้องประชาสัมพันธ์การยกเลิกมาตรการชดเชยและข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์อื่นๆ ให้ผู้ส่งออกได้รับทราบ

2. กำหนดสิทธิผู้มีสิทธิ์ได้รับเงินชดเชย โดยผู้ส่งออกที่ขอรับเงินชดเชยจะต้องไม่ใช้สิทธิประโยชน์อื่นในสินค้านั้นๆ เลย

3. ยกเลิกสินค้าที่มีมูลค่าขอรับเงินชดเชยน้อยกว่าปีละ 50,000 บาท และมีการใช้สิทธิ์ขอรับเงินชดเชยน้อยกว่าร้อยละ 80 เนื่องจากไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน อีกทั้งสินค้าในกลุ่มนี้มีการใช้สิทธิ์มาตรการชดเชยควบคู่กับการใช้สิทธิ์มาตรการอื่น

ปรับปรุงมาตรการส่งเสริมการส่งออกอื่นๆ เพื่อให้สามารถรองรับปัญหาของผู้ส่งออกได้ครอบคลุมทั้งหมด

4. ยกเลิกหรือลดการเก็บค่าธรรมเนียมการจัดทำใบขนสินค้าเพื่อลดต้นทุนในการยื่นคำขอของผู้ส่งออก

5. ลดขั้นตอน ระเบียบวิธีปฏิบัติ ระยะเวลา และระบบเอกสารในการยื่นคำขอ

ระยะยาว (3-5 ปี)

1. ปรับปรุงมาตรการส่งเสริมการส่งออกอื่นๆ เพื่อให้สามารถรองรับปัญหาของผู้ส่งออกได้ครอบคลุมทั้งหมด โดยผู้ส่งออกได้เสนอให้ปรับปรุงมาตรการขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ให้ครอบคลุมถึงผู้ส่งออกและกำหนดอัตราเป็นการทั่วไป

2. ผนวกรวมกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้สิทธิและประโยชน์ด้านการส่งออก

คุณใช้สิทธิประโยชน์ยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล ภายใต้บีโอไอถูกต้องแล้วหรือ ตอนที่ 1

บีโอไอ ได้ให้การส่งเสริมการลงทุน ซึ่งมีสิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษี และที่ไม่ใช่ภาษีอากร โดยสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรเป็นการยกเว้น หรือลดหย่อนอากรขาเข้า สำหรับเครื่องจักร วัตถุดิบ วัสดุจำเป็น รวมถึงภาษีเงินได้นิติบุคคล และอื่นๆ นักลงทุนทั้งไทย และต่างชาติสามารถขอส่งเสริมการลงทุนได้ภายใต้การไม่เลือกปฏิบัติ

ในบางกิจการมีทั้งโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอ และโครงการเดิมที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน หรือเป็นโครงการที่ไม่สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ได้ เนื่องจากไม่มีประเภทให้การส่งเสริมฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในโครงการบีโอไอด้วยแล้ว ผลประกอบการทั้งสองส่วนจะจัดการ ใช้สิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในโครงการบีโอไออย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีกิจการเดียว แต่มีบัตรส่งเสริมการลงทุนที่ได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในช่วงเวลาใกล้เคียงกันหลายฉบับ

สิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

สิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ได้กำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ รับสิทธิ์ตามระยะเวลาที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนระบุไว้ ซึ่งต้องไม่เกินแปดปี นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการตามที่ได้รับการส่งเสริมฯ ของบัตรส่งเสริมฯ นั้นๆ

ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ สามารถตรวจสอบสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากบัตรส่งเสริมฯ โดยการนับระยะเวลาการใช้สิทธิ์จะเริ่มตั้งแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจนครบกำหนดระยะเวลาตามบัตรส่งเสริมฯ โดยนับวันชนวัน

วันเริ่มใช้สิทธิ์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ถือเอาวันที่โครงการนั้นมีรายได้จากการขายสินค้าที่ผลิตได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ไม่ว่าจะได้รับเงิน หรือได้รับชำระราคาแล้วหรือไม่ ซึ่งเป็นการรับรู้รายได้ตามเกณฑ์สิทธิ์ของมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร

วันเริ่มใช้สิทธิ์ยกเว้นภาษีเงินได้ฯ ให้ถือเอาวันที่โครงการนั้น มีรายได้จากการขายสินค้า ที่ผลิตได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ไม่ว่าจะได้รับเงิน หรือได้รับชำระราคาแล้วหรือไม่

กรณีผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนประกอบกิจการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมากกว่า 1 โครงการ การได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามบัตรส่งเสริมฯ ที่ออกให้แต่ละโครงการอาจมีระยะเวลาไม่เท่ากัน และการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจะเริ่มนับแต่วันที่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีรายได้จากการประกอบกิจการตามที่ระบุไว้ในบัตรส่งเสริมฯ โดยผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่ได้รับบัตรส่งเสริมฯ จะต้องจัดทำบัญชีรายรับ และรายจ่ายสำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแยกต่างหากจากกิจการส่วนอื่น ไม่ว่าจะได้รับการส่งเสริมการลงทุนหรือไม่ก็ตาม เพื่อประโยชน์ในการคำนวณผลกำไร และผลขาดทุนตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520

รายได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

รายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ที่จัดเป็นรายได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล นับตั้งแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนนั้น ต้องเป็นรายได้ที่ไม่เกิดขึ้นก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ และรายได้นั้นมาจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และ/หรือ บริการตามที่ระบุในบัตรส่งเสริมฯ ไม่เกินปริมาณการผลิตต่อปี หรือไม่เกินขนาดของกิจการที่ให้บริการ รวมถึงรายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้ และ/หรือ สินค้ากึ่งสำเร็จรูปตามชนิดและปริมาณที่กำหนดตามบัตรส่งเสริมฯ

ทั้งนี้รายได้จากการจำหน่ายเศษวัสดุ และผลผลิตที่ไม่ได้มาตรฐาน ถือเป็นเศษวัสดุของเสีย ของชำรุดที่เกิดจากกระบวนการผลิตของโครงการส่งเสริมการลงทุนโดยตรง และยังมิได้แปรสภาพเป็นอย่างอื่น ให้ถือเป็นรายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้

แต่การจำหน่ายเครื่องมือ เครื่องใช้ หรือเครื่องตกแต่งในสำนักงานของผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไม่ถือเป็นรายได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินที่ใช้ในกิจการ แต่หากเป็นเครื่องจักร อุปกรณ์ส่วนประกอบ และทรัพย์สินบรรดาที่ใช้ในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน แล้วหมดสภาพ หรือไม่เหมาะสมที่จะใช้งานต่อไป รายได้จากการขายทรัพย์สินนั้นถือเป็นรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ทั้งนี้ หากสินทรัพย์นั้นๆ ใช้ในกิจการอื่นที่ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วย ให้เฉลี่ยรายได้ตามส่วนของรายได้จากกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

สำหรับเงินชดเชยภาษีอากรจากการส่งออกก็ถือเป็นรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จึงได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล อีกทั้งกำไรจากการปริวรรตเงินตราที่เกิดจากการนำเงินกู้ยืมเงินตราต่างประเทศเข้ามาใช้ในกิจการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนก็ถือเป็นรายได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเช่นกัน ขณะที่ดอกเบี้ยจากตั๋วสัญญาใช้เงินระยะสั้น

ที่ฝากกับบริษัทเงินทุน และรายได้ที่วิสาหกิจได้รับชดเชยจากการขาดรายได้ตามสัญญาประกันภัย ไม่ถือเป็นรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

นอกจากนั้นดอกเบี้ยจากเงินฝากประเภทสะสมทรัพย์กับธนาคารหรือสถาบันการเงินเฉพาะที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถาม ซึ่งใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอน และไม่ใช้เช็คในการถอนที่มีจำนวนรวมกันไม่เกินร้อยละ 2 ของรายได้ทั้งสิ้นของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ก็ถือเป็นรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

การใช้สิทธิ์ยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล

การใช้สิทธิ์แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 เป็นการใช้สิทธิ์ในช่วงเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง กลุ่มที่ 2 เป็นการใช้สิทธิ์ภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา 31 วรรคสี่ และกลุ่มที่ 3 เป็นการใช้สิทธิ์ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อเนื่องจากระยะเวลาตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง

มาตรา 31 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ให้สิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลที่นำสัดส่วนของเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียนเข้ามาพิจารณาประกอบกับภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ได้รับยกเว้น

มาตรา 31 วรรคสอง ให้สิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ไม่มีการกำหนดสัดส่วนของเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียนสำหรับกิจการที่มีความสำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นพิเศษ

การใช้สิทธิ์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล จะซับซ้อนขึ้นในกรณีที่เป็นบริษัทเดียว มีทั้งโครงการที่ได้รับยกเว้น และไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ฯ และจะยิ่งซับซ้อนไปอีกชั้นหนึ่ง หากบริษัทนั้นมีบัตรส่งเสริมฯ ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ฯ ที่ให้สิทธิ์นี้ในช่วงเวลาทับซ้อนกันหลายฉบับ

มาตรา 31 วรรคสี่ ให้สิทธิประโยชน์นำผลขาดทุนประจำปีในระหว่างเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่เกิน 5 ปี นับแต่พ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้

มาตรา 35 (1) เป็นการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ มีกำหนดเวลาไม่เกิน 5 ปี นับจากวันที่กำหนดเวลาตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง

การใช้สิทธิ์ในช่วงเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

กลุ่มที่ 1 เป็นการใช้สิทธิประโยชน์ตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ในการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน การใช้สิทธิ์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจะซับซ้อนขึ้นในกรณีที่เป็น

บริษัทเดียว มีทั้งโครงการที่ได้รับยกเว้น และไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และจะยิ่งซับซ้อนไปอีกชั้นหนึ่ง หากบริษัทนั้นมีบัตรส่งเสริมฯ ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ให้สิทธิ์นี้ในช่วงเวลาทับซ้อนกันหลายฉบับ

กรณีผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ประกอบกิจการทั้งที่ได้รับยกเว้นและที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้คำนวณกำไรสุทธิ และขาดทุนสุทธิของแต่ละกิจการแยกต่างหากจากกัน แต่การคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล (แบบ ภงด.50) ให้นำกำไรสุทธิ และขาดทุนสุทธิของกิจการที่ได้รับยกเว้น และที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมารวมเข้าด้วยกัน รายจ่ายรายการใดไม่สามารถแยกกันได้อย่างชัดเจน และไม่มีเกณฑ์อื่นเฉลี่ยรายจ่ายนั้นได้เหมาะสม ให้เฉลี่ยรายจ่ายนั้นตามรายได้ของกิจการ

หากผลการดำเนินงานรวมประจำปีมีกำไรสุทธิ ซึ่งอาจมาจากผลประกอบการของทั้งสองกิจการ ให้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล แต่ถ้ากำไรสุทธิในกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมากกว่า ผลขาดทุนสุทธิในกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิรวม

โดยถ้ามีกำไรสุทธิในกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมากกว่าขาดทุนสุทธิในกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเต็มจำนวนกำไรสุทธิรวม กรณีกลับกันหากผลการดำเนินงานรวมประจำปีไม่มีกำไรสุทธิ ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนก็ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล แม้ว่ากิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจะมีกำไรสุทธิก็ตาม

หากกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีผลขาดทุนประจำปี และกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำไรสุทธิ และมีผลขาดทุนประจำปีสะสมยกมาจากปีก่อน ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะต้องนำผลขาดทุนประจำปีสะสมยกมาจากปีก่อนของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก่อน หากมีกำไรสุทธิเหลือจึงมีสิทธิ์นำผลขาดทุนประจำปีของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

รายได้ที่ถือเป็นรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเท่านั้น จึงสามารถนำมาใช้สิทธิ์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในช่วงเวลาที่กำหนดในบัตรส่งเสริมฯ ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจำเป็นต้องเข้าใจหลักเกณฑ์ และวิธีการ เพื่อจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในตอนต่อไปจะได้นำเสนอกลุ่มที่ 2 และ 3 ตามลำดับ

นานาสาระกับบีโอไอ

การยื่นแบบขอใช้สิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (2)

1. กรณีที่โครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ มีรายได้ครั้งแรกในวันที่ 1 กันยายน ซึ่งไม่เต็มปี โดยเงื่อนไขโครงการมีกำลังการผลิตตามบัตรส่งเสริม 10,000 ชิ้น/ปี บริษัทจะขอใช้สิทธิฯ ได้อย่างไร หากรอบระยะเวลาบัญชีของบริษัทคือระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม ของปี

   ตอบ จะต้องคำนวณกำลังการผลิตเฉลี่ยโดยเปรียบเทียบกับกำลังการผลิตสูงสุดของทั้งปี หากตามโครงการมีรายได้ครั้งแรกวันที่ 1 กันยายน กำลังการผลิตที่จะใช้สิทธิ์ได้คือ 10,000 ชิ้น x 122 วัน/365 วัน = 3,342 ชิ้น นั่นหมายความว่า รายได้ที่จะนำไปคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลคือรายได้ที่เกิดจากการจำหน่ายสินค้า 3,342 ชิ้น ที่จำหน่ายระหว่างวันที่ 1 กันยายน – 31 ธันวาคม

2. การกรอกข้อมูลในแบบคำขอใช้สิทธิฯ จะต้องกรอกข้อมูลเฉพาะโครงการ หรือทั้งบริษัท

   ตอบ จะต้องยื่นแบบฯ โดยกรอกข้อมูลรวมทั้งนิติบุคคล

3. หากบริษัทมีบัตรส่งเสริมหลายฉบับ และมีโครงการที่เคยได้รับการส่งเสริมฯ แต่ขอยกเลิกบัตรส่งเสริมแล้ว บริษัทยังต้องนำข้อมูลของโครงการที่ถูกยกเลิกแล้ว มากรอกในแบบคำขอฯ ด้วยหรือไม่

   ตอบ ไม่ต้องนำมากรอกในหัวข้อการใช้สิทธิ์ แต่ให้กรอกในหัวข้อ 1.2.1 ว่า มีกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมฯ

4. เอกสารที่ใช้ในการยื่นแบบขอใช้สิทธิฯ มีเอกสารอะไรบ้าง

   ตอบ ประกอบด้วยแบบคำขอใช้สิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (F PM TA 01) และแบบรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตรับรองตามแนบท้ายประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ป.5/2544 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2544

5. การยื่นแบบคำขอใช้สิทธิฯ จะต้องแนบงบการเงินปีล่าสุดมาพร้อมกันด้วยหรือไม่

   ตอบ ไม่ต้องแนบ โดยทั่วไปแล้วขณะที่ยื่นแบบคำขอใช้สิทธิฯ นั้น งบการเงินอาจจะยังไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์ก็ได้

6. แบบคำขอใช้สิทธิฯ และแบบรายงานผู้สอบบัญชีรับอนุญาตฯ จะต้องยื่นทั้งหมดกี่ชุด

   ตอบ ยื่นเอกสารทั้งหมด 1 ชุด

7. ในการกรอกแบบคำขอใช้สิทธิฯ ชื่อผู้กรอกข้อมูล ควรจะระบุชื่อผู้ใด

ตอบ ควรระบุชื่อผู้กรอกข้อมูลในแบบคำขอฯ จริงๆ และเป็นชื่อผู้ที่สามารถให้ข้อมูลได้ มีความเข้าใจเรื่องการจัดทำบัญชี หรือสามารถประสานงานต่อได้

มีหลายครั้งที่บริษัทกรอกชื่อผู้บริหารของบริษัท หรือบุคคลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง ซึ่งเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณามีข้อสงสัยและโทรศัพท์ไปสอบถามก็ไม่สามารถจะให้ข้อมูลที่ถูกต้องได้ หรือบางครั้งบริษัทละเลยไม่กรอกข้อมูลในส่วนนี้ เมื่อเจ้าหน้าที่ฯ ติดต่อไปไม่ทราบว่าจะต้องสอบถามข้อมูลกับผู้ใด ทำให้เกิดความล่าช้า

8. บริษัทจะทราบได้อย่างไรว่าผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่บริษัทใช้ เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่ถูกต้องหรือไม่

ตอบ เมื่อบริษัทยื่นแบบคำขอใช้สิทธิฯ บีโอไอจะตรวจสอบรายชื่อผู้สอบบัญชีว่าเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตโดยถูกต้องหรือไม่ โดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่บริษัทใช้ จะต้องเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี และใบอนุญาตไม่ขาดอายุ ไม่ถูกสั่งพัก และไม่เคยถูกเพิกถอนโดยคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสอบบัญชี (ก.บ.ช.) หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตตรวจสอบและรับรองบัญชีโดยกรมสรรพากร หรือเคยถูกเพิกถอนการให้ความเห็นชอบโดยสำนักงานตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือธนาคารแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานอื่นของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

โดยรายชื่อผู้สอบบัญชีรับอนุญาตนั้น สามารถตรวจสอบได้จาก สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือกรมสรรพากร

9. การกรอกข้อมูลการลงทุนเครื่องจักรและอุปกรณ์ จะต้องกรอกทุกบัตรส่งเสริมหรือไม่ หากมีบัตรส่งเสริมบางบัตรที่ไม่ได้รับสิทธิฯ ยกเว้นภาษีเงินได้ฯ จะต้องกรอกข้อมูลด้วยหรือไม่

ตอบ จะต้องกรอกข้อมูลของทุกๆ บัตรส่งเสริม โดยระบุเลขที่บัตรส่งเสริมฉบับแรกของแต่ละโครงการ แล้วระบุมูลค่าเครื่องจักรของแต่ละโครงการ หากมีบัตรส่งเสริมที่ออกก่อนปี 2544 และสิ้นสุดการใช้สิทธิฯ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งไม่สามารถแยกมูลค่าเครื่องจักรฯ แต่ละโครงการได้ อนุโลมให้กรอกเป็นมูลค่ารวมได้ ส่วนบัตรส่งเสริมที่เหลือให้แยกเป็นแต่ละโครงการ

10. มูลค่าเครื่องจักรและอุปกรณ์จะต้องใช้ราคาทุนหรือราคาที่หักค่าเสื่อมราคาออกแล้ว

ตอบ ให้ใช้ราคาทุน หมายถึงราคาที่ได้มาของสินทรัพย์ตามบัญชีก่อนหักค่าเสื่อมราคา

11. มูลค่าเครื่องจักรและอุปกรณ์ ณ วันสิ้นรอบบัญชีปีที่ขอใช้สิทธิฯ จะมีมูลค่าลดลงจาก ณ วันสิ้นรอบบัญชีปีก่อน ได้หรือไม่ ในเมื่อให้ใช้ราคาทุนของเครื่องจักร

ตอบ โดยปกติแล้วมูลค่าเครื่องจักรไม่ควรลดลง หากเป็นการใช้สิทธิฯ ต่อจากปีก่อน มูลค่าการลงทุนในเครื่องจักร ณ วันสิ้นรอบบัญชีปีก่อนควรจะตรงกับที่เคยรายงานไว้ในการยื่นแบบคำขอฯ ครั้งก่อนด้วย แต่ถ้าไม่ตรงกัน บริษัทต้องอธิบายถึงสาเหตุได้ โดยมากลดลงเนื่องจากมีการจำหน่ายเครื่องจักรออกไป

จะต้องมีหลักฐานประกอบเช่น ถ้าใช้สิทธิ์ยกเว้นอากรขาเข้า จะต้องได้รับอนุญาตจากบีโอไอก่อน ทั้งนี้บีโอไอจะพิจารณาว่าเมื่อจำหน่ายไปแล้วมีผลกระทบต่อกำลังการผลิตหรือกระบวนการผลิตของโครงการหรือไม่ หรือบางครั้งจะเป็นกรณีที่บริษัทกรอกไม่ถูกต้อง โดยนำราคาตามบัญชีของเครื่องจักรและอุปกรณ์หลังหักค่าเสื่อมราคาสะสมแล้วมากรอก ทำให้มีมูลค่าลดลง ซึ่งจะต้องให้บริษัทแก้ไขมาอีกครั้ง

12. มูลค่าของเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่จะต้องกรอกในข้อ 1.3 จะต้องกรอกมูลค่าของเครื่องจักรฯ ทั้งหมด หรือเฉพาะเครื่องจักรฯ ที่ใช้สิทธิฯ ยกเว้นอากรขาเข้า

ตอบ จะต้องกรอกมูลค่าเครื่องจักรและอุปกรณ์ทั้งหมด คือ รวมเครื่องจักรที่นำเข้าโดยใช้สิทธิฯ ยกเว้นหรือไม่ได้รับอากรขาเข้าก็ตาม และเครื่องจักรฯ ที่ซื้อภายในประเทศด้วย รวมทั้งกรณีเครื่องจักรฯ ที่ไม่ได้บันทึกเป็นสินทรัพย์ของบริษัท เช่น ลีสซิ่ง เช่าซื้อ บริษัทแม่/บริษัทในเครือให้มา ฯลฯ ด้วย

13. ถ้าบริษัทเคยได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องจักรร่วมใน 2 โครงการ จะต้องกรอกมูลค่าเครื่องจักรที่ใช้ร่วมเป็นทรัพย์สินของโครงการใด

ตอบ จะต้องดูว่าเครื่องจักรดังกล่าวนำเข้าโดยใช้สิทธิ์ของบัตรส่งเสริมใดและได้บันทึกเป็นสินทรัพย์ของโครงการใด ก็ให้กรอกรายละเอียดเป็นสินทรัพย์ของโครงการนั้น

14. มูลค่าภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ใช้สิทธิฯ ยกเว้น มีวิธีการคำนวณอย่างไร

ตอบ สำหรับปีบัญชีที่จะขอใช้สิทธิฯ สามารถคำนวณโดยใช้ประมาณการผลกำไร คูณด้วยอัตราภาษีตามที่กฎหมายกำหนด ส่วนมูลค่าภาษีฯ ในรอบบัญชีปีที่ผ่านมา คำนวณโดยใช้ผลกำไรทางภาษีคูณด้วยอัตราภาษีตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ บริษัทฯ ควรกรอกมูลค่าภาษีฯ ให้ตรงกับรอบบัญชีในแต่ละปีของบริษัทด้วย

15. การระบุวันมีรายได้ครั้งแรกของโครงการ ในการยื่นแบบขอใช้สิทธิฯ ในแต่ละปี สามารถระบุวันที่ไม่ตรงกับที่เคยระบุมาได้หรือไม่

ตอบ โดยปกติแล้ว วันที่มีรายได้ครั้งแรกควรจะตรงกับข้อมูลที่เคยกรอกมาในปีที่ผ่านมา แต่หากไม่ตรงกัน บริษัทควรจะต้องชี้แจงได้ และยืนยันข้อมูลที่ถูกต้อง ซึ่งอาจจะเป็นความเห็นจากผู้สอบบัญชีหรือผู้มีอำนาจของบริษัทรับรองพร้อมหลักฐานด้วย

16. หากโครงการไม่มีเงื่อนไขกำหนดวงเงินภาษีเงินได้นิติบุคคล ยังจำเป็นต้องกรอกข้อมูลมูลค่าภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ใช้สิทธิฯ ยกเว้นหรือไม่

ตอบ ควรกรอกข้อมูลมูลค่าภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เคยใช้สิทธิฯ ยกเว้นมาด้วย

17. หากโครงการได้รับสิทธิยกเว้นภาษีฯ เป็นระยะเวลา 8 ปี และมีเงื่อนไขภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ได้รับยกเว้นมีมูลค่าไม่เกิน 10 ล้านบาท หากรอบบัญชีปีที่ 1-3 มีมูลค่าภาษีฯ ที่ใช้สิทธิฯ ยกเว้นไปแล้วรวม 9 ล้านบาท และในรอบบัญชีปีที่ 4 มีมูลค่าภาษีที่จะขอยกเว้น 3 ล้านบาท ในกรณีนี้ บริษัทจะได้รับยกเว้นเต็มจำนวนหรือไม่

ตอบ ในกรณีนี้ บริษัทจะสามารถใช้สิทธิฯ ยกเว้นภาษีฯ ได้ไม่เกิน 1 ล้านบาท ในส่วนที่เกินจะต้องชำระภาษีฯ

18. หากโครงการมีการผลิตที่เกิดขึ้นจริงและปริมาณการจำหน่าย เกินกว่าที่กำลังการผลิตที่ระบุไว้ในบัตรส่งเสริม ควรจะต้องกรอกข้อมูลตามที่เกิดขึ้นจริงหรือว่ากรอกข้อมูลปริมาณการผลิตที่ไม่เกินที่ระบุไว้ในบัตรส่งเสริม

ตอบ จะต้องกรอกข้อมูลตามจริง ถึงแม้ว่าจะเกินขนาดของกิจการที่กำหนดไว้ในบัตรก็ตาม แต่ปริมาณ

การจำหน่ายที่ขอใช้สิทธิฯ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล จะต้องไม่เกินขนาดของกิจการที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม เว้นแต่ได้รับการแก้ไขบัตรส่งเสริมแล้ว

ทั้งนี้ หากมีปริมาณการผลิตเกิน บริษัทควรจะต้องชี้แจงถึงสาเหตุได้ เช่น อาจอยู่ระหว่างการแก้ไขเพิ่มกำลังการผลิตโดยการเพิ่มเวลาทำงาน เป็นต้น หากมีปริมาณจำหน่ายเกิน จะต้องชี้แจงถึงเหตุผลได้ มีการสวมสิทธินำผลิตภัณฑ์จากโครงการอื่นมาจำหน่ายหรือไม่ รวมทั้งจะต้องพิจารณาความเห็นที่ผู้สอบบัญชีที่ให้มาด้วย

19. หากโครงการมีรายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้ จะต้องนำมากรอกในหัวข้อปริมาณการผลิตและจำหน่ายด้วยหรือไม่

ตอบ รายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้ ไม่จำเป็นต้องนำมากรอก

20. รายละเอียดการผลิตและจำหน่ายของผลิตภัณฑ์/บริการ ที่ได้รับส่งเสริมฯ แยกเป็นรายเดือน ที่บริษัทจะต้องแนบ หากบริษัทมีหลายบัตรส่งเสริม และแต่ละบัตรส่งเสริมมีหลายผลิตภัณฑ์/บริการ บริษัทจะต้องจัดทำอย่างไร

ตอบ จะต้องแยกตามผลิตภัณฑ์/บริการตามบัตรส่งเสริม หากบัตรส่งเสริมบัตรใดมีหลายผลิตภัณฑ์/บริการ ก็ให้แยกผลิตภัณฑ์/บริการแต่ละรายการด้วย

21. รอบระยะเวลาบัญชีของบริษัท จะมากกว่าหรือน้อยกว่า 12 เดือนได้หรือไม่

ตอบ ปกติแล้วรอบระยะเวลาบัญชี จะต้องเท่ากับ 12 เดือน โดยจะเริ่มต้นและสิ้นสุดลงเมื่อใดก็ได้ แต่บางกรณีรอบระยะเวลาบัญชีอาจน้อยกว่า 12 เดือนก็ได้ เช่น กรณีบริษัทเริ่มตั้งใหม่ จะถือวันเริ่มตั้งถึงวันหนึ่งวันใดเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกก็ได้ แต่รอบ

ระยะเวลาบัญชีต่อไปต้องเท่ากับ 12 เดือน หรือปีสุดท้ายที่บริษัทดำเนินกิจการ ให้ถือเอาวันที่เจ้าพนักงานจดทะเบียนเลิก เป็นวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ดังนั้นรอบระยะเวลาบัญชีของปีสุดท้ายก็จะน้อยกว่า 12 เดือน

อีกกรณีหนึ่ง รอบระยะเวลาบัญชีอาจขยายออกไปมากกว่า 12 เดือนก็ได้ ในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการและไม่สามารถยื่นรายการและเสียภาษีฯ ได้ภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว ถ้าได้ยื่นคำร้องต่อกรมสรรพากร อธิบดีกรมสรรพากรอาจพิจารณาอนุมัติให้ขยายรอบระยะเวลาบัญชีออกไปได้ ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีรอบนี้อาจเกิน 12 เดือนก็ได้

(ข้อมูล ณ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2553)

สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน

การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

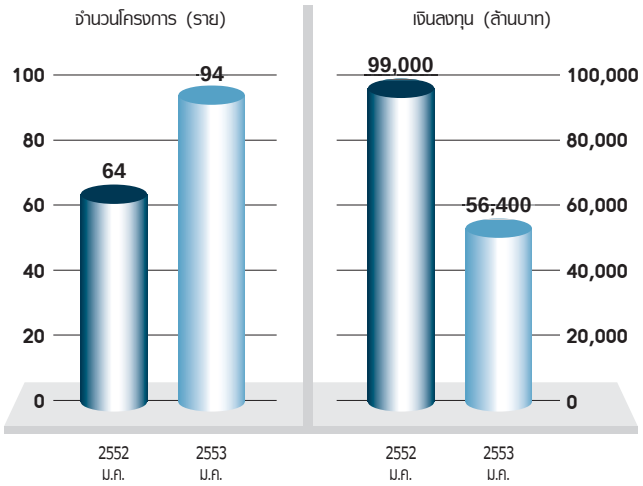

การอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

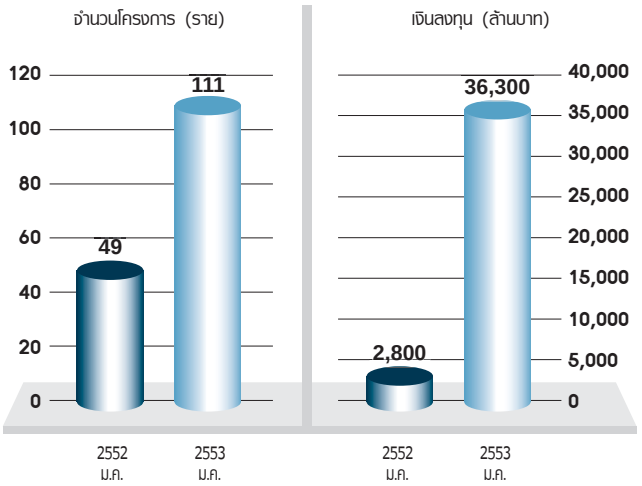

การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน

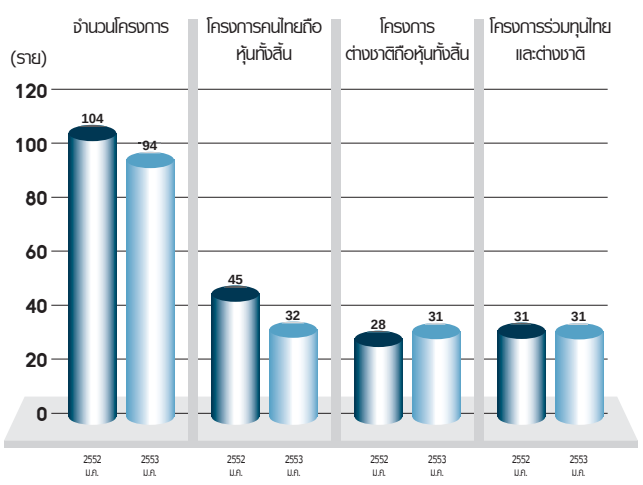

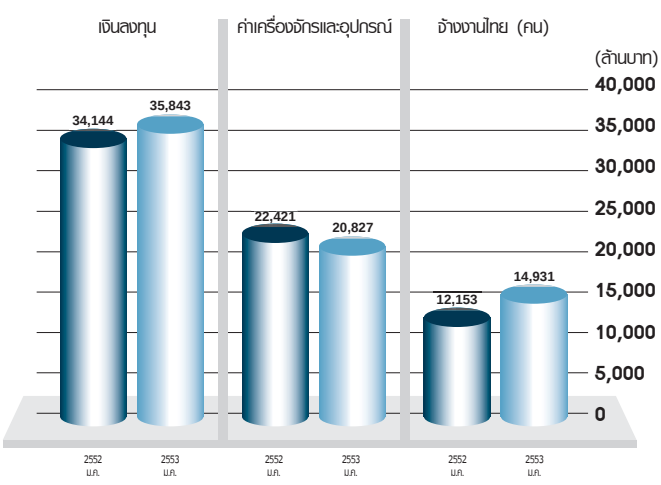

จำแนกโดยการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนตามหมวดประเภทกิจการ

หน่วย : ล้านบาท

หมวดกิจการ	จำนวนโครงการ (ราย)			เงินลงทุน			ทุนจดทะเบียนไทย			ทุนจดทะเบียนต่างชาติ			จ้างแรงงาน (คน)		
	2551	2552 ม.ค.	2553 ม.ค.	2551	2552 ม.ค.	2553 ม.ค	2551	2552 ม.ค.	2553 ม.ค.	2551	2552 ม.ค.	2553 ม.ค.	2551	2552 ม.ค.	2553 ม.ค.
เกษตรกรรมและผลิตผลการเกษตร	151	21	10	42,317	3,399	4,156	2,645	836	468	472	-	6	21,065	1,928	3,087
เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน	26	6	2	18,700	6,308	618	435	285	110	1,951	10	100	5,698	1,751	76
อุตสาหกรรมเบา	58	10	7	10,477	1,149	102	1,135	11	1	777	55	16	18,239	3,075	609
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	177	18	13	52,092	6,643	1,516	1,618	158	21	5,952	246	216	26,301	2,250	1,377
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	137	14	17	27,419	3,973	19,558	358	14	24	1,381	346	168	43,272	1,611	6,907
ผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	97	10	15	24,317	1,865	4,020	1,364	56	217	2,326	161	556	6,590	885	2,162
บริการ และสาธารณูปโภค	316	25	30	117,687	10,806	5,873	8,751	298	1,056	2,180	10	88	13,745	653	713
รวม	**962**	**104**	**94**	**293,009**	**34,144**	**35,843**	**16,307**	**1,657**	**1,896**	**15,039**	**828**	**1,150**	**134,910**	**12,153**	**14,931**

ภาวะการส่งเสริมการลงทุน

มกราคม 2553 เปรียบเทียบ ปี 2551 และ 2552

	2551	2552	2552	2553	2551	2552	2552	2553
	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การขอรับการส่งเสริมสุทธิ	1,231	1,559	**64**	**94**	74.0	116.0	**24.0**	**12.2**
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					43.8	39.5	**1.4**	**10.2**
ต่างชาติรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	326	271	**13**	**33**	15.3	5.7	**0.1**	**9.4**
ยุโรป	194	225	**12**	**12**	13.9	5.9	**0.3**	**0.1**
ไต้หวัน	45	76	**3**	**3**	1.4	6.2	-	-
สหรัฐอเมริกา	37	86	**2**	**2**	1.3	6.4	-	-
ฮ่องกง	23	21	-	**1**	1.0	1.9	-	-
สิงคโปร์	86	90	**2**	**8**	5.1	1.2	-	**0.6**
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง					เงินลงทุน (พันล้านบาท)			
เขต 1	375	474	**22**	**28**	51.9	88.2	**1.8**	**8.5**
กรุงเทพมหานคร	221	199	**11**	**17**	16.3	19.5	**0.6**	**2.3**
ปริมณฑล	154	275	**11**	**11**	35.6	68.8	**1.2**	**6.3**
เขต 2	517	535	**23**	**41**	294.6	386.9	**92.8**	**43.2**
ระยอง	144	114	**5**	**11**	135.6	81.0	**6.6**	**11.1**
ภูเก็ต	12	11	**1**	-	10.2	2.6	**0.1**	-
อื่นๆ	361	410	**17**	**30**	148.7	303.2	**86.1**	**32.1**
เขต 3	335	545	**18**	**25**	85.6	246.4	**4.4**	**4.7**
- 36 จังหวัด	287	457	**18**	**24**	79.7	199.6	**4.4**	**4.6**
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	48	88	-	**1**	5.9	46.8	-	**0.1**
ภาคเหนือ	77	122	**6**	**6**	9.7	39.0	**1.5**	**0.3**
ภาคกลาง	10	32	-	-	4.8	22.7	-	-
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	85	186	**3**	**6**	15.8	106.6	**0.3**	**0.7**
ภาคตะวันออก	47	53	**3**	**4**	8.8	24.5	**0.1**	**0.8**
ภาคตะวันตก	14	32	**1**	-	3.1	8.7	-	-
ภาคใต้	65	81	**5**	**8**	9.6	28.4	**2.6**	**1.8**
อื่นๆ	37	39	-	**1**	33.8	16.5	-	**0.9**
ไม่ระบุที่ตั้ง	4	5	**1**	-	0.1	0.2	**0.1**	-
	1,231	1,559	**64**	**94**	432.2	721.7	**99.1**	**56.4**

	2551	2552	2552	2553	2551	2552	2552	2553
	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การอนุมัติให้การส่งเสริมทั้งสิ้น	1,252	1,003	**49**	**111**	79.0	41.4	**0.4**	**4.6**
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					57.2	16.5	**0.2**	**0.8**
ต่างชาติรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	331	249	**8**	**20**	22.2	3.6	-	**0.3**
ยุโรป	183	158	**12**	**14**	18.1	2.6	**0.1**	**0.1**
ไต้หวัน	48	33	-	-	1.2	0.6	-	-
สหรัฐอเมริกา	37	41	**4**	**2**	1.3	5.7	-	-
ฮ่องกง	19	14	**1**	**1**	0.8	0.1	-	-
สิงคโปร์	77	65	**6**	**5**	5.4	0.3	-	**0.2**
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง					เงินลงทุน (พันล้านบาท)			
เขต 1	396	336	**13**	**35**	48.3	49.7	**0.6**	**6.8**
กรุงเทพมหานคร	232	162	**8**	**13**	16.1	11.9	**0.3**	**3.9**
ปริมณฑล	164	174	**5**	**22**	32.1	37.8	**0.3**	**2.9**
เขต 2	538	383	**22**	**41**	365.9	180.8	**1.6**	**21.4**
ระยอง	166	96	**3**	**9**	207.5	42.7	**0.1**	**1.0**
ภูเก็ต	11	11	**3**	**1**	9.5	1.7	**0.8**	-
อื่นๆ	361	276	**16**	**31**	148.9	136.3	**0.7**	**20.4**
เขต 3	318	284	**14**	**35**	83.6	50.9	**0.6**	**8.1**
- 36 จังหวัด	275	244	**10**	**31**	79.4	46.0	**0.5**	**8.0**
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	43	40	**4**	**4**	4.2	4.9	**0.1**	**0.1**
ภาคเหนือ	75	61	**3**	**5**	9.1	5.9	**0.1**	**0.5**
ภาคกลาง	11	10	**1**	-	4.7	1.3	**0.1**	-
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	77	75	**6**	**10**	12.7	11.3	**0.2**	**2.8**
ภาคตะวันออก	41	40	-	-	8.9	7.1	-	-
ภาคตะวันตก	16	13	**1**	**5**	3.3	1.3	-	**0.8**
ภาคใต้	58	62	**3**	**6**	11.3	11.3	**0.1**	**2.0**
อื่นๆ	40	23	-	**9**	33.7	12.7	-	**2.0**

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ
เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต
เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัด โดยแบ่งเป็นเขต 3 พิเศษ จำนวน 22 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู สุรินทร์ ยโสธร มหาสารคาม นครพนม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุดรธานี แพร่ พะเยา น่าน สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส และเขต 3 ใน 36 จังหวัดที่เหลือ
สำหรับกิจการขนส่งทางเรือ หรืออากาศ ได้รวมไว้ใน เขต 3

ข้อสังเกต 1) ในแต่ละเดือนสถิติการอนุมัติให้การส่งเสริมไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสถิติการขอรับการส่งเสริมในเดือนเดียวกัน เนื่องจากปกติสำนักงานฯ จะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริม ภายในกำหนดเวลา 15 - 90 วันทำการ
2) สถิติไม่นับรวมโครงการซึ่งไม่มีการลงทุนเพิ่ม ได้แก่ โยกย้ายสถานประกอบการ รับโอนโครงการ กิจการเดิมขอสิทธิประโยชน์ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนมกราคม 2553

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร					
1. แปซิฟิค ห้องเย็น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการห้องเย็น	1.19	120.00*	41	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
2. สงขลาแคนนิ่ง จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	อาหารสำเร็จรูปและกึ่งสำเร็จรูปบรรจุภาชนะผนึกและอาหารสัตว์	1.11	1,036.00**	1,800	จ.สงขลา (เขต 3)
3. โรงสี ส.ชัยเจริญ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	คัดคุณภาพและบรรจุเก็บรักษาพืช ผัก ผลไม้ หรือดอกไม้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย	1.14	34.00	8	จ.สุรินทร์ (เขต 3)
4. ร่วมมิตรกรุ๊ป (2007) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารสัตว์	1.6	55.00*	25	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
5. เถ้าแก่น้อย ฟู้ดแอนด์ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากสาหร่าย	1.11	116.00*	100	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
6. สหมิตร โกลบอล ซีฟู้ดส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงปลา	1.5	5.00	17	จ.นครศรีธรรมราช (เขต 3)
7. เอสพีเอฟ ไดอาน่า (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ฝรั่งเศส)	สารปรุงแต่งกลิ่นรสอาหารสัตว์ (Flavor for Feed Additives)	1.6	97.00*	20	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
8. ไทยร่วมใจโคราช จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันรำข้าวดิบและกากรำ	1.12	697.80**	80	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
9. เยียรบับ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไขมันปาล์มบริสุทธิ์และน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์	1.12	122.00*	38	จ.ประจวบคีรีขันธ์ (เขต 3)
10. MR.BERNARD CHEOWG WENG KONG (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	ผลไม้อบแห้ง	1.11	30.00	138	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
11. ชวิน เอ็กซปอร์ต จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ	1.14	300.00*	42	จ.นครสวรรค์ (เขต 3)
12. ยูนิเท็กซ์ รับเบอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางผสม (COMPOUNDED RUBBER)	1.16	65.00*	43	จ.ยะลา (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
13. บางกอก ซีฟู้ด จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สัตว์น้ำแช่แข็งและบริการห้องเย็น	1.11	89.00*	145	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
14. ฟาร์มกรุงไทย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ลูกไก่	1.5	400.00*	200	จ.ชลบุรี (เขต 2)
15. ไทย ฟู้ดส์ อาหารสัตว์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารสัตว์	1.6	790.00**	95	จ.สุพรรณบุรี (เขต 2)
	รวม		**3,956.80**	**2,792**	**เขต 1 = 5** **เขต 2 = 3** **เขต 3 = 7** **ไม่ระบุที่ตั้ง = -**
หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน					
1. MRS.YASHIKO NARITA (ร่วมทุนจีน-ฮ่องกง)	ตะกั่วบัดกรี (SOLDER)	2.17	18.20	15	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
	รวม		**18.20**	**15**	**เขต 1 = 1** **เขต 2 = -** **เขต 3 = -** **ไม่ระบุที่ตั้ง = -**
หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา					
1. นายประสงค์ บุญประสงค์ (ร่วมทุนไทย-จีน)	ไม้วีเนียร์ยางพารา	3.11	40.00*	86	จ.สุราษฎ์ธานี (เขต 3)
2. แพรนด้า จิวเวลรี่ จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย-ต่างชาติ)	เครื่องประดับ	3.70	175.00*	1,100	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
3. โอซาก้า มารูนิ (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	รองเท้า	3.3	4.80	45	จ.เชียงราย (เขต 3)
4. แอร์โร วูด จำกัด (ร่วมทุนไทย-เนเธอร์แลนด์)	ไม้ปูพื้นและชิ้นส่วน (ยกเว้นจากไม้หวงห้าม)	3.11	29.50	43	จ.ประจวบคีรีขันธ์ (เขต 3)
5. สยามเซมเพอร์เมด จำกัด (ร่วมทุนไทย-ออสเตรีย)	ถุงมือสำหรับตรวจโรคจากน้ำยางธรรมชาติและน้ำยางสังเคราะห์	3.9	412.13*	374	จ.สงขลา (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
6. เมนทรอน เมดดิคอล จำกัด (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	ELECTROTHERAPY DEVICES AND ACCESSORIES	3.9	2.15	6	จ.ชลบุรี (เขต 2)
7. ครีเอชั่น แทมมารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เฟอร์นิเจอร์ไม้ (ยกเว้นไม้หวงห้าม)	3.11	2.00	27	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
8. เทินบู คีไซน์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-สหราชอาณาจักร)	ผ้าพิมพ์และแต่งสำเร็จผ้า และกระดาษปิดฝาผนัง	3.1 และ 6.16	40.00*	67	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
9. เพอร์เฟคสไมล์ เด็นตัล แลบบอราทอรี่ จำกัด (ร่วมทุนไทย-เยอรมนี)	ฟันปลอม และอุปกรณ์	3.9	35.00	51	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
	รวม		**740.58**	**1,799**	**เขต 1 = 1** **เขต 2 = 1** **เขต 3 = 7** **ไม่ระบุที่ตั้ง = -**
หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง					
1. สตีลสต๊อก อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	CUTTING TEETH	4.2	5.10	11	จ.ระยอง (เขต 2)
2. พีซีเอส-นิสซิน จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป (STAMPING PARTS)	4.3	70.40*	30	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
3. ไทย ปาร์คเกอร์ไรซิ่ง จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	การชุบแข็งด้วยวิธี SALT BATH NITRIDING	4.5	412.00*	52	จ.ระยอง (เขต 2)
4. อู่เรือ มารีน แอ็คมี ไทย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซ่อมเรือ	4.6	206.00*	174	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
5. อาปิโก อมตะ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป	4.3	290.00*	119	จ.ชลบุรี (เขต 2)
6. ลองวินอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป	4.3	12.00	100	จ.ระยอง (เขต 2)
7. บีเค แจแปน นีดเดิล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ตะขอเกี่ยวเบ็ด (HOOK)	4.3	10.00	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
8. MR.REMKO VLEESCH DUBOIS (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ปั๊ม (PUMP) PUMP SET AND ACCESSORIES, PUMP MODULES และชิ้นส่วน (SPARE PART KIT)	4.2	44.90*	27	จ.ระยอง (เขต 2)
9. โคเบียว (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป	4.3	47.00*	50	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10. บ๊อช แชสซิส ซิสเต็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	BRAKE CALIPER	4.10	135.00*	19	จ.ระยอง (เขต 2)
11. นาชิ เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ใบเลื่อยสำหรับเครื่องจักรตัดโลหะ (BAND SAW BLADE)	4.2	13.50	10	จ.ระยอง (เขต 2)
12. MR.LIANG MIN CONG (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป	4.3	20.00	31	จ.ระยอง (เขต 2)
13. ซี เครสท์ มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ต่อเรือและซ่อมเรือ	4.6	49.00*	67	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
14. ไอ.เอ็น.พรีซิชั่น จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	แม่พิมพ์ และการซ่อมแซมแม่พิมพ์	4.2	18.20	9	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
15. แอลอิบิ จำกัด (หุ้นฝรั่งเศสทั้งสิ้น)	เรือไฟเบอร์กลาส	4.6	20.00	38	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
16. เคแอลเค อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูปสำหรับรถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล	4.10	75.00*	66	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
17. ศรีราชา คอนสตรัคชั่น (1994) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	โครงสร้างโลหะ (STEEL STRUCTURES) และอุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรม	4.19	126.00*	659	จ.ชลบุรี (เขต 2)
18. ไทยโอกาว่า จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป (GOLD FORGING PART)	4.3	19.30	4	จ.ระยอง (เขต 2)
19. ไอเอชไอ เทอร์โบ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะ	4.10	1,000.00**	99	จ.ชลบุรี (เขต 2)
20. MR.RON HENSLEY (หุ้นสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนของรถแทรกเตอร์เพื่อการเกษตร	4.2	158.20*	156	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
21. สยามกลการและนิสสัน จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ผลิตชิ้นส่วนโลหะและชิ้นส่วนประกอบของตัวถังสำหรับรถยนต์ประหยัดพลังงาน มาตรฐานสากล	4.10	1,430.00**	410	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
	รวม		**4,161.60**	**2,139**	**เขต 1 = 4** **เขต 2 = 16** **เขต 3 = 1** **ไม่ระบุที่ตั้ง = -**
หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า					
1. ซีคิวริตี้ โกลเบิล ไทย จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	4.00	50	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
2. แมกเนคอมพ์ พรีซิชั่น เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน) (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	SUSPENSION FOR HARD DISK DRIVE	5.5	3,604.80**	6,271	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
3. นางจันทิมา นาคเสนีย์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	5.03	13	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
4. ฮันซอล อีเลคโทรนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY	5.5	73.90*	402	จ.ชลบุรี (เขต 2)
5. ฟูจิคูระ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	อุปกรณ์ระบายความร้อนสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์	5.5	115.50*	151	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
6. ชินเอ พรีซิชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	BASE PLATE FOR HARD DISK DRIVE	5.5	622.90**	1,198	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
7. MR. TOBY ROTSTEIN (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	12.00	20	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
8. เอ็งเท็ค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับ HARD DISK DRIVE	5.5	119.00*	370	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
9. ศิริวิทย์-สแตนเลย์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	AUTOMOTIVE ELECTRONICS	5.5	80.00*	51	จ.นครราชสีมา (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
10. ไทยเจอร์เทค จำกัด (ร่วมทุนไทย-เยอรมนี)	การออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์และผลิตภัณฑ์จากการออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์	5.7	6.80	18	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
11. แปซิฟิค อินซูเลติ้ง แมททีเรียล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	PREPREG, LAMINATE	5.5	690.00**	80	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
12. เซคชั่น เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับ HARD DISK DRIVE	5.5	233.00*	233	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
	รวม		**5,566.93**	**8,857**	**เขต 1 = 5** **เขต 2 = 6** **เขต 3 = 1** **ไม่ระบุที่ตั้ง = -**
หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก					
1. เท็นแทค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ฉลากสินค้าพิมพ์ (PRINTED LABEL)	6.16	18.90	40	จ.ชลบุรี (เขต 2)
2. เนเจอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากพลาสติกและยางสังเคราะห์	6.12	500.00**	523	จ.เพชรบุรี (เขต 3)
3. อายากูโซ่ พรีฟอร์ม จำกัด (ร่วมทุนสเปน-เปรู)	ฝาพลาสติก	6.12	200.00*	10	จ.ชลบุรี (เขต 2)
4. พลัส โฟม แพคเกจจิ้ง จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ผลิตชิ้นส่วนโฟมสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า	6.12	15.00	39	จ.ชลบุรี (เขต 2)
5. เซโค แอควานซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	หมึกพิมพ์และสารละลายสำหรับหมึกพิมพ์	6.2	100.00*	109	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6. MR.SHIGERU KAGAYAMA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมก่อสร้างและอื่นๆ	6.12	30.00	40	จ.นครศรีธรรมราช (เขต 3)
7. แวนด้าแพค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์จากพลาสติก	6.12	88.00*	126	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
8. เชียงใหม่ ออร์แกนนิค แอนด์ สปา จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์ดูแลเส้นผมและผิว	6.9	26.00	23	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
9. ไทย จีซีไอ เรซิท็อป จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	PHENOLIC RESIN	6.11	3.50	46	จ.ระยอง (เขต 2)
10. ที.เค.เอส. สยามเพรส แมเนจเม้นท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สิ่งพิมพ์ชนิดต่างๆ	6.16	117.30*	124	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
11. สหแพทย์เภสัช จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยาสำหรับรักษาคน	6.5	71.80*	192	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
12. ไทยอาซาฮีเคมีภัณฑ์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	โซดาไฟ (SODIUM HYDROXIDE) กรดไฮโดรคลอริก (HYDROCHLORIC ACID) คลอรีนเหลว (LIQUID CHLORINE)	6.1	405.00*	39	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
13. ไทยลู้บเบส จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	TREATED DISTILLATED AROMATIC EXTRACT (TDAE) และ SECONDARY EXTRACT MIX	6.2	1,105.00**	1	จ.ชลบุรี (เขต 2)
14. บางกอก แอ็ดวานซ์ คอมโพสิท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกที่ทำจากคอมโพสิทไฟเบอร์	6.12	229.50*	207	จ.นครปฐม (เขต 1)
15. เอส พี อีโวลูชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติก	6.12	145.80*	84	จ.ระยอง (เขต 2)
	รวม		**3,055.80**	**1,603**	**เขต 1 = 5** **เขต 2 = 7** **เขต 3 = 3** **ไม่ระบุที่ตั้ง = -**
หมวด 7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค					
1. เกาะคา เอ็นจีวี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.2	23.00	18	จ.ลำปาง (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
2. เชียงราย นอร์ท วู้ด จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	200.00*	4	จ.ลำปาง (เขต 3)
3. ซุปเปอร์ เค พาวเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.2	85.00*	21	จ.ชลบุรี (เขต 2)
4. MR.YASUTAKA OKAMURA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	10.00	2	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
5. เมอร์เมค มาริไทม์ จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	1.25	14	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6. เอ ไอ โอ พี เอเซีย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	2.50	9	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7. เหมราช อีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเตรียล เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม	7.8	26.90	-	จ.ระยอง (เขต 2)
8. เหมราช อีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเตรียล เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม	7.8	41.00*	-	จ.ระยอง (เขต 2)
9. เหมราช อีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเตรียล เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม	7.8	39.20	-	จ.ระยอง (เขต 2)
10. MR.HAVARD NORSTEBO (หุ้นนอร์เวย์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	3.00	2	จ.ตราด (เขต 3)
11. เหมราช อีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเตรียล เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม	7.8	217.40*	15	จ.ระยอง (เขต 2)
12. นิว เอเชีย แปซิฟิก จำกัด (ร่วมทุนไทย-ออสเตรเลีย)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	10.00	2	จ.ชลบุรี (เขต 2)
13. โกรเฮ่ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-เยอรมนี)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	20.00	12	จ.ระยอง (เขต 2)
14. บริหารสินทรัพย์ท่าเรือคอนสัก-สมุย จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กิจการให้บริการด้วยเรือเฟอร์รี่	7.9	68.00*	15	ไม่ระบุที่ตั้ง
15. บริหารสินทรัพย์ท่าเรือคอนสัก-สมุย จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กิจการให้บริการด้วยเรือเฟอร์รี่	7.9	77.00*	15	ไม่ระบุที่ตั้ง

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
16. สตาร์ แท็งค์เกอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.9	60.00*	20	ไม่ระบุที่ตั้ง
17.ดับเบิ้ลดี ปิโตรเลียม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.9	74.00*	23	ไม่ระบุที่ตั้ง
18.ไฟฟ้าธรรมชาติ (ชุมพร) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	450.00*	36	จ.ชุมพร (เขต 3)
19.พรีเชียส จัสมินท์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-อินเดีย)	ขนส่งทางเรือ	7.9	794.30**	22	ไม่ระบุที่ตั้ง
20. แสงไทยทรานสปอร์ต จำกัด (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	ขนส่งทางเรือ	7.9	276.00*	18	ไม่ระบุที่ตั้ง
21. เอ็นเอชเค สปริง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	42.70*	24	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
22. อุตสาหกรรมบ้านโป่ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วิจัย พัฒนาและ/หรืออุตสาหกรรมการผลิตสารเวชภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีชีวภาพ	7.19	60.00*	49	จ.ราชบุรี (เขต 2)
23. ทรายทอง บริการ 2009 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.2	50.99*	21	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
24. บริหารสินทรัพย์ท่าเรือคอนสัก-สมุย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กิจการให้บริการด้วยเรือเฟอร์รี่	7.9	79.00*	15	ไม่ระบุที่ตั้ง
25. เอ็น.ที.แอล มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.9	33.70	17	ไม่ระบุที่ตั้ง
26. เมอร์เมค ออฟชอร์ เซอร์วิสเซส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.13	1,812.23**	25	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
27. เมอร์เมค ออฟชอร์ เซอร์วิสเซส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.13	3,407.51**	25	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
28. โรจนะพาวเวอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ผลิตไฟฟ้า ไอน้ำ และน้ำเพื่ออุตสาหกรรม	7.1	5,200.00**	26	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
29. ฟินิคซ ยูทิลิตี้ส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตไฟฟ้าและไอน้ำ	7.1	1,520.00**	24	จ.ขอนแก่น (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
30. บางจากโซลาร์เอ็นเนอร์ยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	3,360.00**	9	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
31. บางกอกโซลาร์ พาวเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	99.40*	3	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
32. บางกอกโซลาร์ พาวเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	143.50*	3	จ.ประจวบคีรีขันธ์ (เขต 3)
	รวม		**18,287.58**	**489**	**เขต 1 = 6** **เขต 2 = 11** **เขต 3 = 7** **ไม่ระบุที่ตั้ง = 8**
รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม			**35,787.49**	**17,694**	**เขต 1 = 27** **เขต 2 = 44** **เขต 3 = 26** **ไม่ระบุที่ตั้ง = 8**

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต
เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัดที่เหลือ

**** หมายถึง** โครงการขนาดใหญ่ คือ โครงการที่มีเงินลงทุน ตั้งแต่ 500 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 16 ราย เงินลงทุน 27,570.54 ล้านบาท จ้างงานไทย 10,688 คน ตั้งในเขต 1 = 3 โครงการ เขต 2 = 8 โครงการ เขต 3 = 4 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = 1 โครงการ

*** หมายถึง** โครงการขนาดกลาง คือ โครงการที่มีเงินลงทุนระหว่าง 40-500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 53 ราย เงินลงทุน 7,647.42 ล้านบาท จ้างงานไทย 6,080 คน ตั้งในเขต 1 = 14 โครงการ เขต 2 = 20 โครงการ เขต 3 = 13 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = 6 โครงการ

ที่เหลือนอกนั้นเป็นโครงการขนาดเล็ก คือ โครงการที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 40 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 36 ราย เงินลงทุน 569.53 ล้านบาท จ้างงานไทย 926 คน ตั้งในเขต 1 = 10 โครงการ เขต 2 = 16 โครงการ เขต 3 = 9 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = 1 โครงการ

แวดวง สกท.

ผลบุญคือกำลังชีวิต

นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย ที่ปรึกษาด้านการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นประธานเปิดการบรรยายธรรม เรื่อง "ผลบุญคือกำลังชีวิต" โดย พระภาสกร ภูริวฑฺฒโน (ภาวิไล) ผู้อำนวยการธรรมสถาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ณ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2553

สัมมนา BOI - JCC Consultative Meeting

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานเปิดการสัมมนา "BOI - JCC Consultative Meeting" ณ ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน ชั้น 18 อาคารจัตุรัสจามจุรี เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2553

ต้อนรับคณะ MIDA จากมาเลเซีย

นางสาวควงใจ อัศวจินตจิตร์ ผู้อำนวยการระดับสูง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ให้การต้อนรับคณะเจ้าหน้าที่ Malasian Industrial Development Authority (MIDA) จากประเทศมาเลเซีย ในโอกาสเยือนสำนักงานฯ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการลงทุน เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2553

BUILD นำผู้ผลิตชิ้นส่วน เยี่ยมชมโรงงานในภาคเหนือ

หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) ได้จัด "กิจกรรมผู้ซื้อพบผู้ขาย" ครั้งที่ 168-169 ระหว่างวันที่ 27-29 มกราคม 2553 โดยนำคณะผู้ผลิตชิ้นส่วน เข้าเยี่ยมชมกระบวนการผลิตของบริษัทในจังหวัดลำพูน 2 ราย ได้แก่ บริษัท เอจีซี ไมโครกลาส (ประเทศไทย) จำกัด ดำเนินธุรกิจหลักในอุตสาหกรรมกระจก เคมีภัณฑ์ เซรามิกส์ และอิเล็กทรอนิกส์ และบริษัท บลูชิพส์ ไมโครเฮ้าส์ จำกัด ผู้ผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ พร้อมกันนี้ได้เยี่ยมชมบริษัทในจังหวัดเชียงใหม่ 1 ราย ได้แก่ บริษัท ซัน สวีท จำกัด ผู้ผลิตข้าวโพดหวานบรรจุกระป๋อง เพื่อการส่งออก ซึ่งเป็นการศึกษาถึงลู่ทางที่จะขยายการเชื่อมโยงไปยังอุตสาหกรรมที่หลากหลายยิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์การจัดนำคณะไปในครั้งนี้ เพื่อกระตุ้นให้มีการจัดซื้อชิ้นส่วนภายในประเทศมากขึ้น และเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนพัฒนาความรู้ในธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีผู้ผลิตชิ้นส่วนหรือผู้ขาย เข้าร่วมงานทั้งสิ้นเกือบ 30 บริษัท จำนวนบริษัทที่ได้รับการติดต่อรวมทั้งสิ้น 10 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 45 ของจำนวนผู้ผลิตชิ้นส่วนที่เข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้

สนใจรายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อได้ที่ **หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD)**
โทรศัพท์ 0 2537 8111 ต่อ 3004-5 โทรสาร 0 2537 8124
อีเมล:build@boi.go.th หรือที่เว็บไซต์ http://build.boi.go.th

วันนี้ เราค้นพบว่ายีสต์และเอนไซม์บางชนิด สามารถย่อยแป้ง
และน้ำตาลในข้าวโพดให้เป็นเอทานอล พลังงานทดแทนที่สะอาดกว่า
เรายังคงมุ่งมั่นคิดค้นพลังงานแห่งอนาคต เพื่ออนาคตของไทย

ptt Group
พลังที่ยั่งยืน เพื่อไทย

THAILAND OF INVESTMENT

Think Asia, Invest Thailand

คิดถึงการลงทุน คิดถึง บีโอไอ

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด ขนาดการลงทุนเล็กหรือใหญ่ ÊÓ¹ÁÒÃ¶¹Ó¹Ð¡ÃÃÁ¡ÒÃÊ§àÊÃÔÁ ÀÒÉÕ หรือ ¨Ñ´ÒÃ¡ พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อมคำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

หน่วยงานบริการอื่นๆ

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน
โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1199
E-mail : osos@boi.go.th Website : osos.boi.go.th

และ **ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน**
โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1194
E-mail : visawork@boi.go.th Website : www.boi.go.th
อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถ.พญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

สมาคมส่โมสรนักลงทุน
อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น 16 เลขที่ 1 ถ.วิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทร. 0 2936 1429-40 ต่อ 201-209
โทรสาร 0 2936 1441-2 E-mail : is-investor@ic.or.th
Website : www.ic.or.th

สำนักงานในส่วนภูมิภาค

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)
108-110 อาคารแอร์พอร์ต บิซิเนส ปาร์ค ห้อง 90 ถ.มหิดล ต.หายยา อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50100
โทร. 0 5320 3397-400 โทรสาร 0 5320 3404 E-mail : chmai@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)
2112/22 ถ.มิตรภาพ อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000 โทร. 0 4421 3184-6 โทรสาร 0 4421 3182
E-mail : korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)
177/54 หมู่ 17 ถ.มิตรภาพ อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร. 0 4327 1300-2 โทรสาร 0 4327 1303
E-mail : khonkaen@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)
46 หมู่ 5 นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ถ.สุขุมวิท ต.ทุ่งสุขลา อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี 20230
โทร. 0 3849 1820-40 โทรสาร 0 3849 0479 E-mail : chonburi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)
7-15 อาคารไชยยงค์ ถ.จุติอุทิศ 1 อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 โทร. 0 7434 7161-5
โทรสาร 0 7434 7160 E-mail : songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)
49/21-22 ถ.ศรีวิชัย ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000 โทร. 0 7728 4637, 0 7728 4435
โทรสาร 0 7728 4638 E-mail : surat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7 (พิษณุโลก)
59/15 อาคารไทยศิวารัตน์ ชั้น 3 ถ.บรมไตรโลกนารถ 2 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
โทร. 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777 E-mail : phitsanulok@boi.go.th

สำนักงานในต่างประเทศ

BEIJING : Thailand Board of Investment, Beijing Office
Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Road, Beijing, 100600, P.R.C.
Tel: +86 10 6532 4510 Fax: +86 10 6532 1620 E-mail: beijing@boi.go.th

FRANKFURT : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office
Royal Thai Embassy Bethmannstr 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main Federal Republic of Germany Tel: +49 (0) 69 9291 230 Fax: +49 (0) 69 9291 2320
E-mail: fra@boi.go.th

GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office
Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General Room 1216-1218, Garden Tower, 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou, 510064, P.R.C.
Tel: +86 20 8333 8999 Ext: 1216-18, +86 20 8387 7770
Fax: +86 20 8387 2700 E-mail: guangzhou@boi.go.th

LOS ANGELES : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office
Royal Thai Consulate-General 611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor, Los Angeles, CA 90004, U.S.A. Tel: +1 (0) 323 960 1199
Fax: +1 (0) 323 960 1190 E-mail: boila@boi.go.th

NEW YORK : Thailand Board of Investment, New York Office
61 Broadway, Suite 2810, New York, N.Y. 10006, U.S.A.
Tel: +1 (0) 212 422 9009 Fax: +1 (0) 212 422 9119 E-mail: nyc@boi.go.th

OSAKA : Thailand Board of Investment, Osaka Office
Royal Thai Consulate-General, Bangkok Bank Bldg. 7th Floor, 1-9-16 Kyutaro-Machi, Chuo-Ku, Osaka, 541-0056, Japan
Tel: +81 (0) 6 6271 1395 Fax: +81 (0) 6 6271 1394 E-mail: osaka@boi.go.th

PARIS : Thailand Board of Investment, Paris Office
Ambassade Royale de Thailande 8, Rue Greuze, 75116, Paris, France
Tel: +33 (0) 1 5690 2600-1 Fax: +33 (0) 1 5690 2602 E-mail: par@boi.go.th

SEOUL : Thailand Board of Investment, Seoul Office
#1804, 18th Floor, Coryo Daeyungak Tower, 25-5, Chungmuro 1-ga, Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea Tel: (822) 319 9998 Fax: (822) 319 9997
E-mail: seoul@boi.go.th

SHANGHAI : Thailand Board of Investment, Shanghai Office
Royal Thai Consulate-General 15th Floor, Crystal Century Tower, 567 Weihai Road, Shanghai, 200041, P.R.C. Tel: +86 21 6288 9728-9
Fax: +86 21 6288 9730 E-mail: shanghai@boi.go.th

SYDNEY : Thailand Board of Investment, Sydney Office
Suite 101, Level 1, 234 George Street, New South Wales 2000 Australia
Tel : +61 2 9252 4884 Fax: +61 2 9252 2883
E-mail: sydney@boi.go.th

STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Stockholm Office
Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden
Tel: +46 (0) 8 463 11 58, +46 (0) 8 463 11 72, +46 (0) 8 463 11 74-5
Fax: +46 (0) 8 463 11 60 E-mail: stockholm@boi.go.th

TAIPEI : Thailand Board of Investment, Taipei Office
Taipei World Trade Center, 3rd Floor, Room 3E 39-40 No.5, Xin – Yi Road, Sec.5, Taipei 110, Taiwan, R.O.C. Tel: +886 2 2345 6663
Fax: +886 2 2345 9223 E-mail: taipei@boi.go.th

TOKYO : Thailand Board of Investment, Tokyo Office
Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building West, 2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo, 107-0052, Japan
Tel: +81 (0) 3 3582 1806 Fax: +81 (0) 3 3589 5176 E-mail: tyo@boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ : 0 2537 8111 โทรสาร : 0 2537 8177
E-mail : head@boi.go.th Website : www.boi.go.th